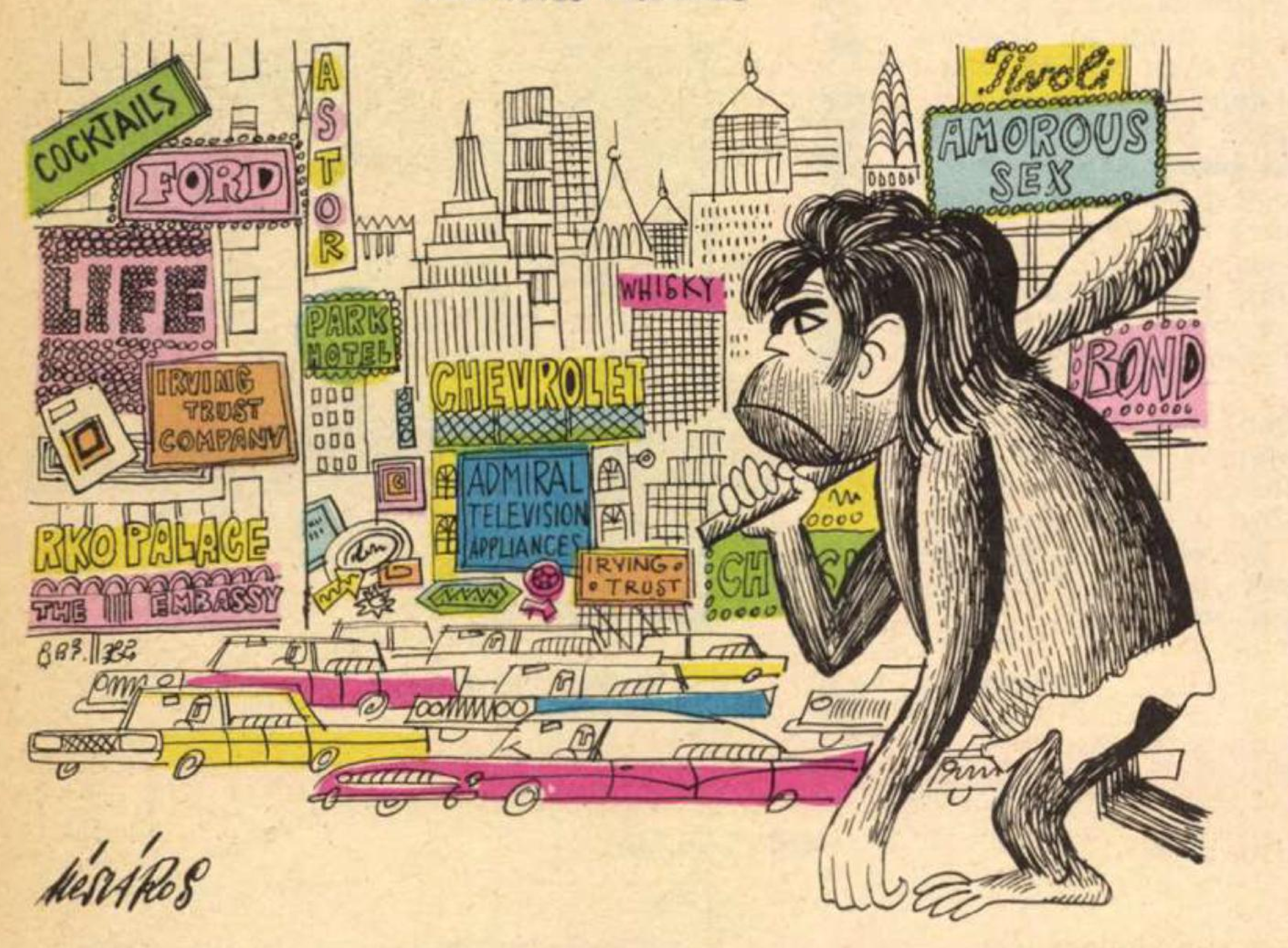
XXIV. évfolyam, 26. szám — Ára: 1,80 Ft — 1968. június 27.

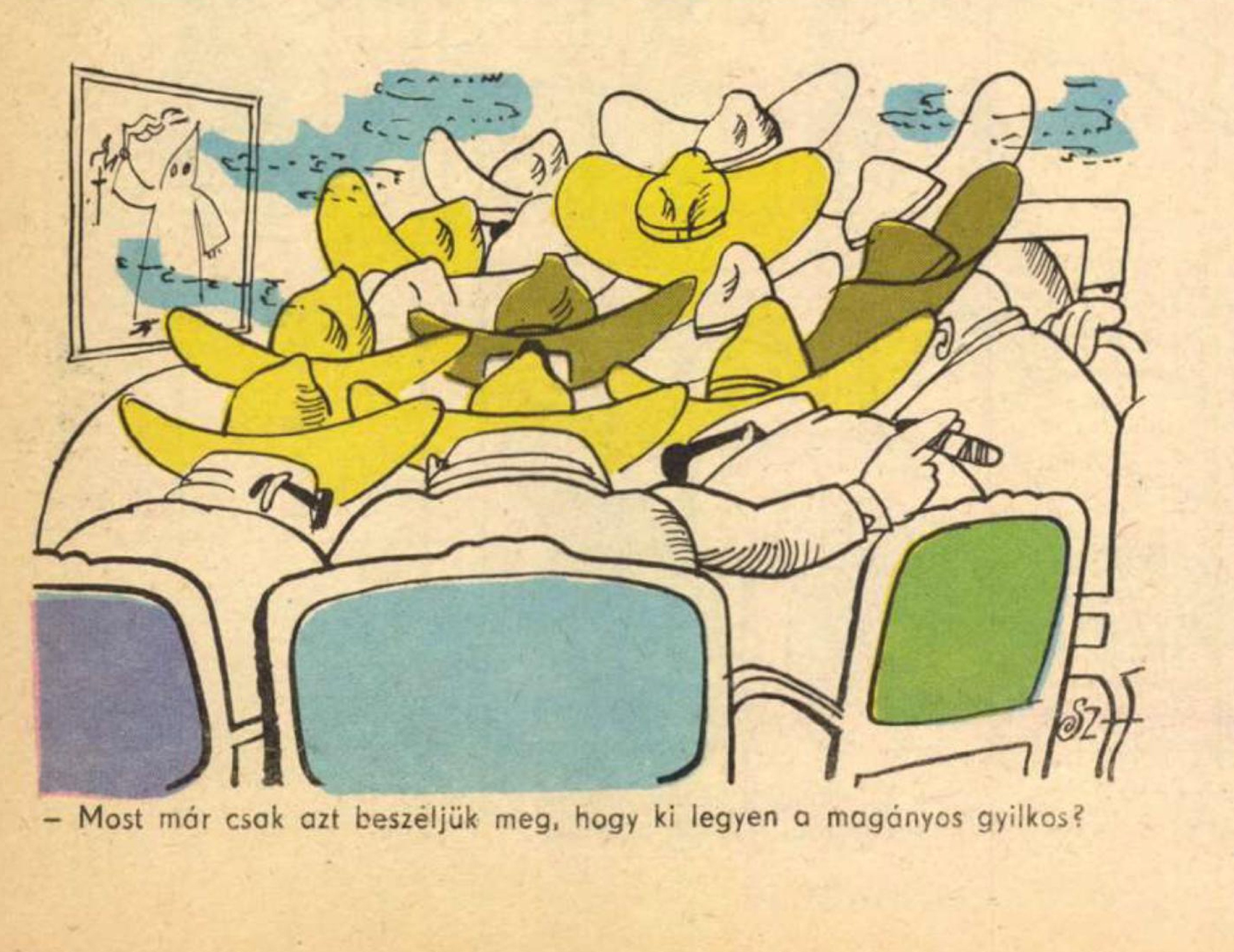
Ludas Matyi

ORSZÁGÚTI TÁBLA KALIFORNIÁBAN

ELLENTÉTES FEJLŐDÉS

– Most már csak azt beszéljük meg, hogy ki legyen a magányos gyilkos?

1. – Mr. Smith, megjött a revolvere...

2. – Köszönöm! Rögtön kipróbálom...

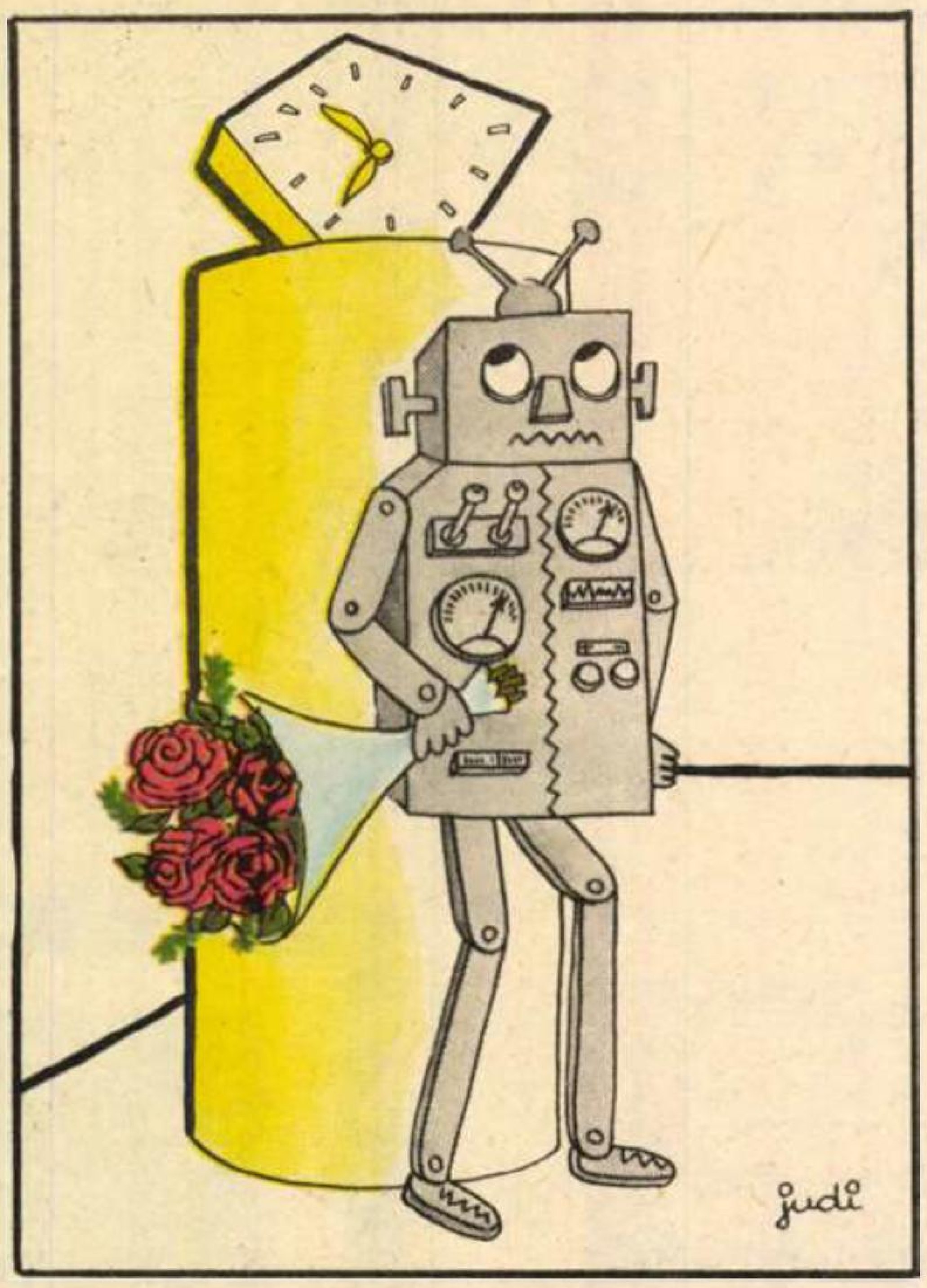
KÉT KARIKATÚRA

Kőszegi Juditnak és Barát Józsefnek a Fiatal Művészek Klubjában rendezett kiállításáról

ÉLETREVALÓ NEMZEDÉK

KÉP A JÖVŐBŐL

–Tollheggyel–

MEGBÉKÉLÉS

Nagyokat köszön, azt sem bánva, hogy
nem is viszonzom. (Már bele se rúgnék.)
Ő is, miután rég lejáratott,
csak puszta megszokásból fúr még.

POL-BEAT A TÉVÉBEN

Nemcsak az ének hirdeti,
a miniszoknya is segít,
hogy egész világ nézheti
a kislány világnézetit.

HERVATAG BABÉR

De jól nősült a tehetségtelen!
Költő? Ugyan már! Hivatása: vő.
S lám: kiutalták néki a jelent,
mert tudják, úgysem övé a jövő.

REZIGNÁCIÓ

Még mielőtt a férfinép megszokna,
kimégysz a divatból, ó, miniszoknya,
S magaddal viszed őt is, a pop-artot,
így óvsz minket, mert ennyi szép pop... ártott.

Hollós Korvin Lajos

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HOL KÉSIK AZ IPSZILON?

Jakabfi Piroskának, a zalaegerszegi Ságvári Gimnázium tanulójának égető szüksége volna egy ipszilonra. Amíg nem kap hiteles igazolást szülőfaluja, Bagodvitenyéd anyakönyvvezetőjétől, hogy téves bejegyzés folytán vált Jakabfivá, addig nincs személyi igazolvány. Pedig már januárban meg kellett volna kapnia.

Az anyakönyvi bejegyzések tanúsága szerint apja, Jakabfy Ferenc és a testvérei is ipszilonosok, sőt a nagyapja, dédapja, de még az ükapja is azok voltak, csupán tőle tagadták meg tizenhat évvel ezelőtt, amikor mint újszülött belépett az állampolgárok sorába.

Jakabfy Piroska (jelenleg még i-vel) nem is annyira az ipszilonhoz ragaszkodik, mint inkább a személyi igazolványhoz, amellyel minden 16. évét betöltött magyar állampolgárnak rendelkeznie kell.

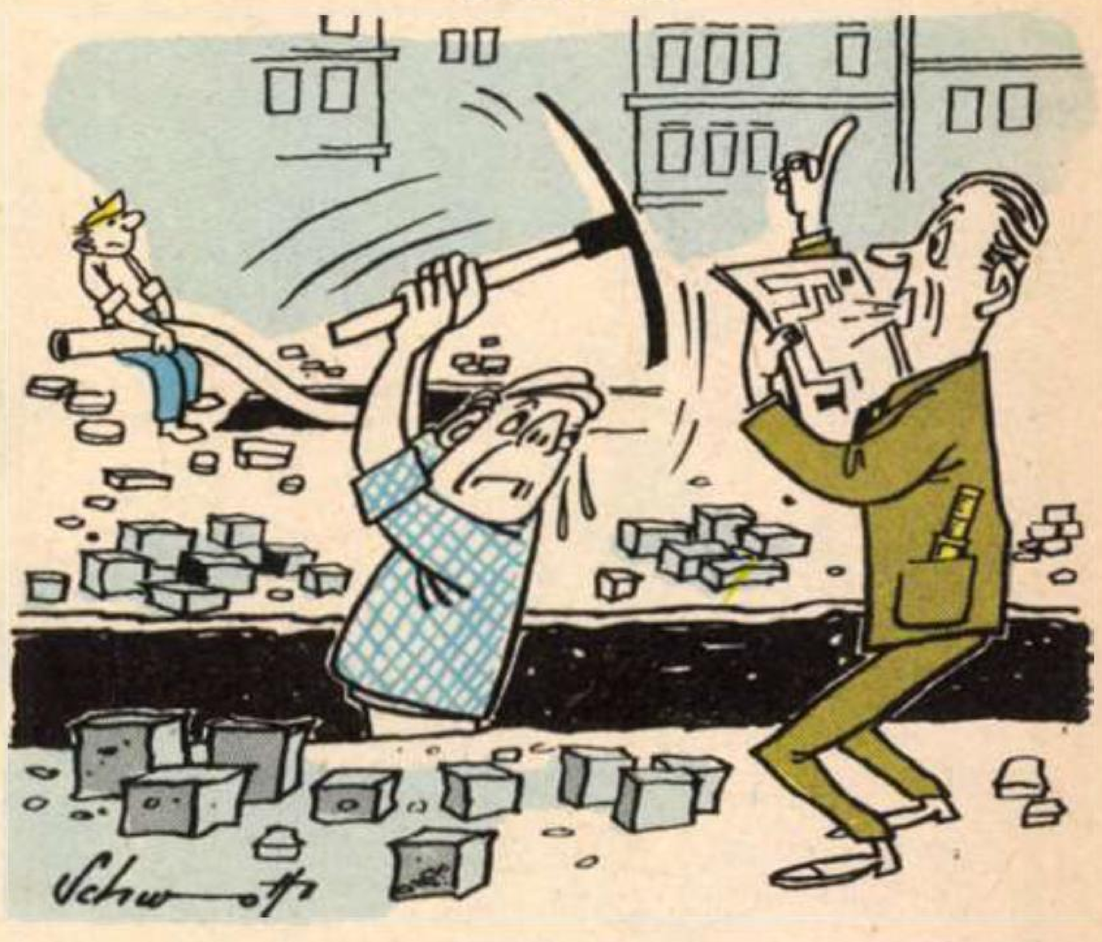
Jakabfy Ferenc kérelemmel fordult a zalaegerszegi járási tanácshoz az ügy rendezése végett. Onnan azt a választ kapta, hogy az ipszilon-ügyet az illetékes, tehát a bagodvitenyédi anyakönyvvezetőnek kell rendeznie. Jakabfy késedelem nélkül Bagodvitenyédre utazott a járási tanácstól kapott írással. Ott azt mondták neki, a helyesbítést majd postán fogják megküldeni.

Azóta három hónap telt el, minthogy a hivatalos helyesbítés még mindig nem érkezett meg, Jakabfy Piroska hivatalosan továbbra is Jakabfi, s ameddig az marad, nem kaphat személyi igazolványt.

Ki gondolná, hogy ily sok időt igényel egy elírt betű helyesbítése? Vagy talán a hivatalos út szorul javításra, hogy gyorsabban közlekedtethessék rajta az elintézendő ügyeket?

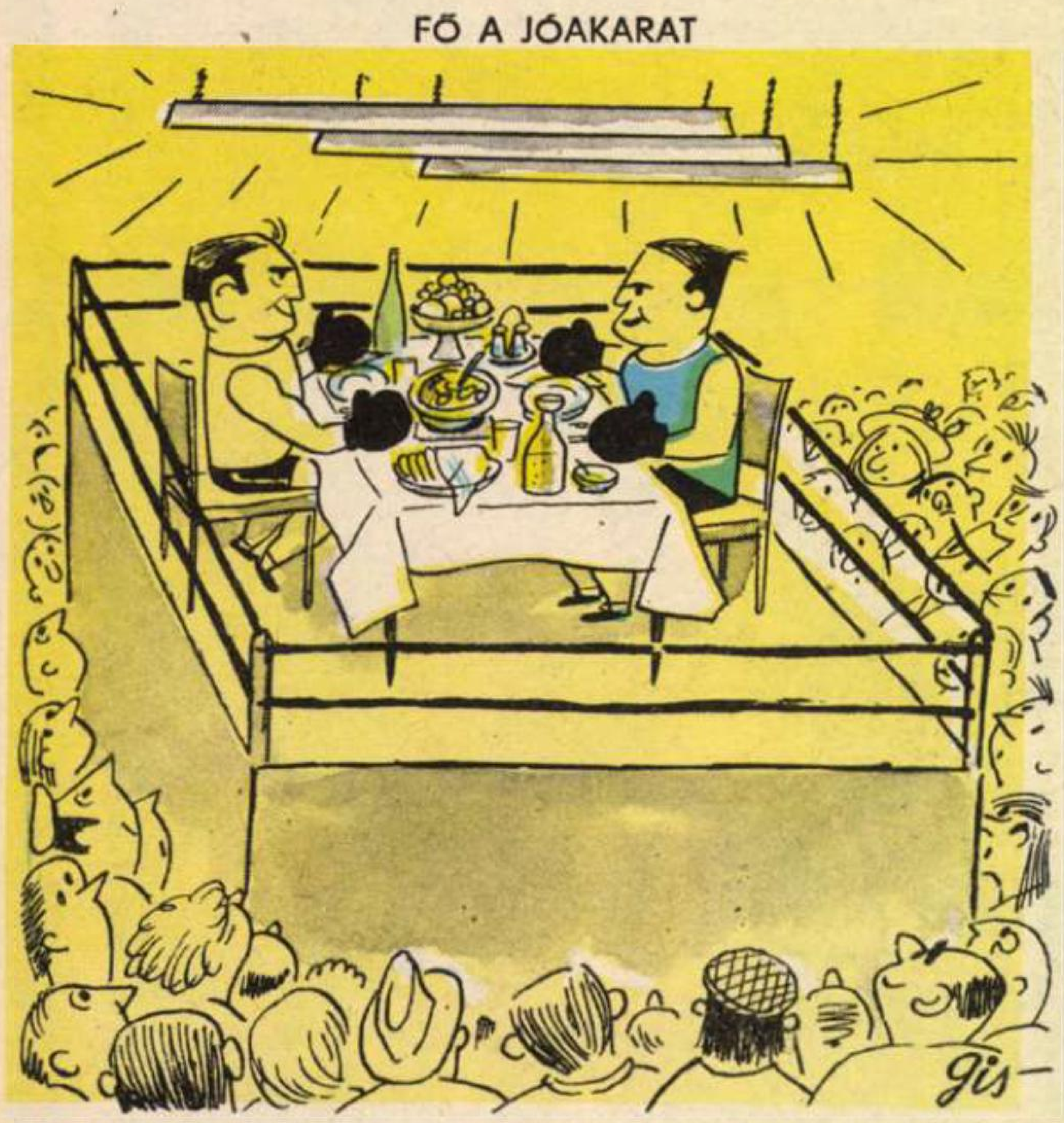
(t—cs.)

LENDÜLET

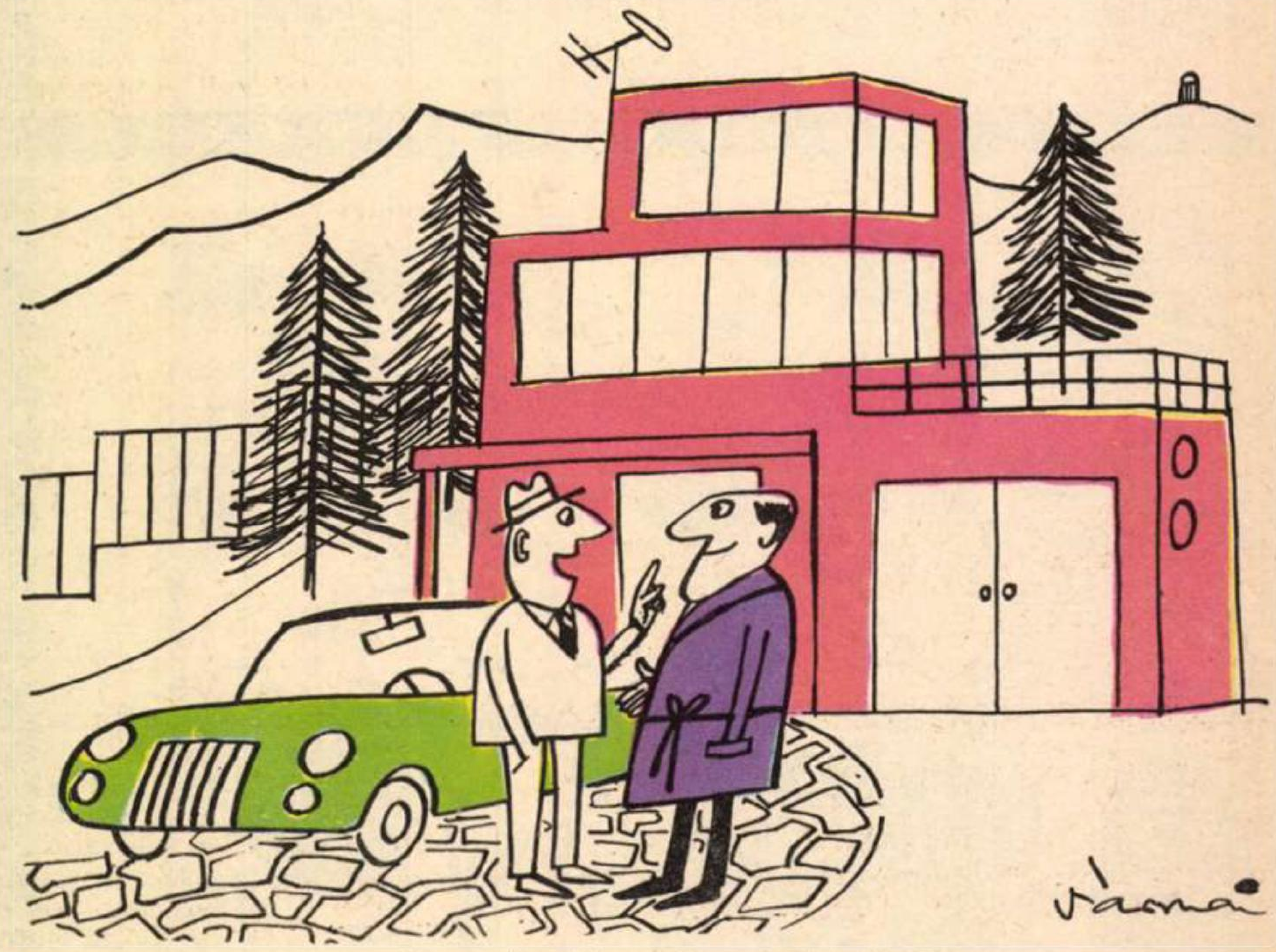
– Várjon! Ezt az utcát nem kell felszedni!

FŐ A JÓAKARAT

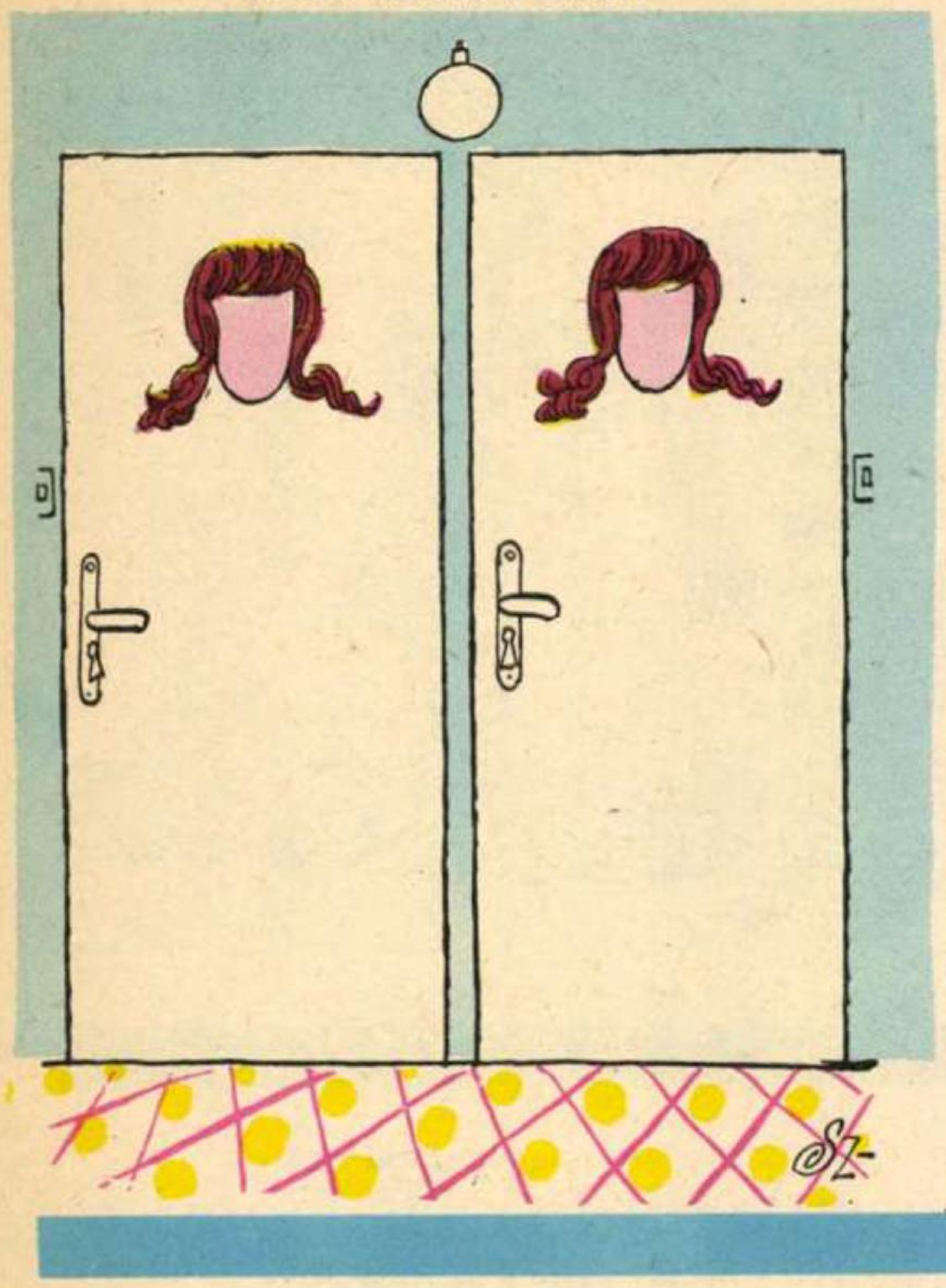
– Nem kell mindjárt verekedni, beszéljük meg a dolgot fehér asztal mellett!...

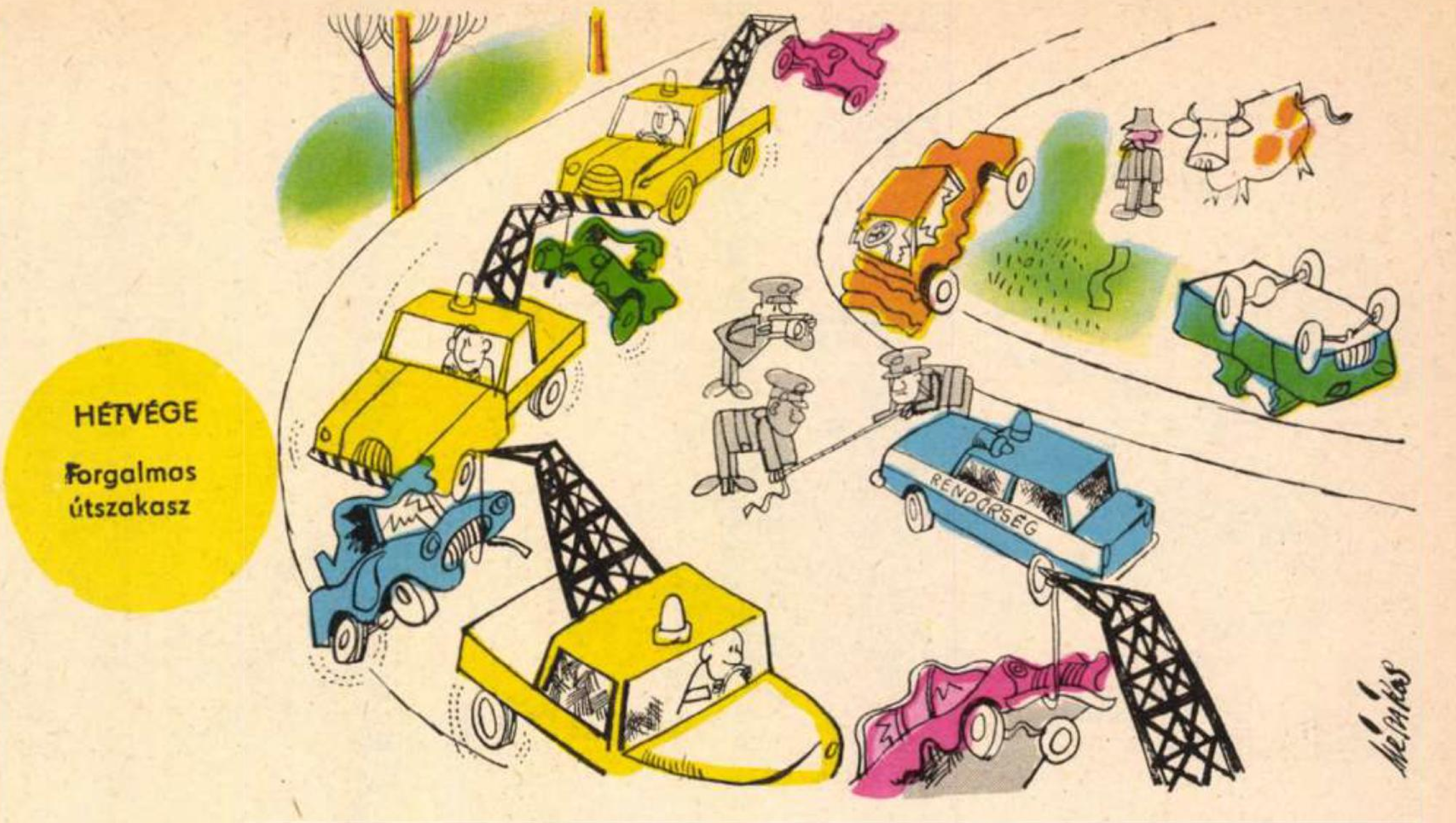
NEM IS DRÁGA...

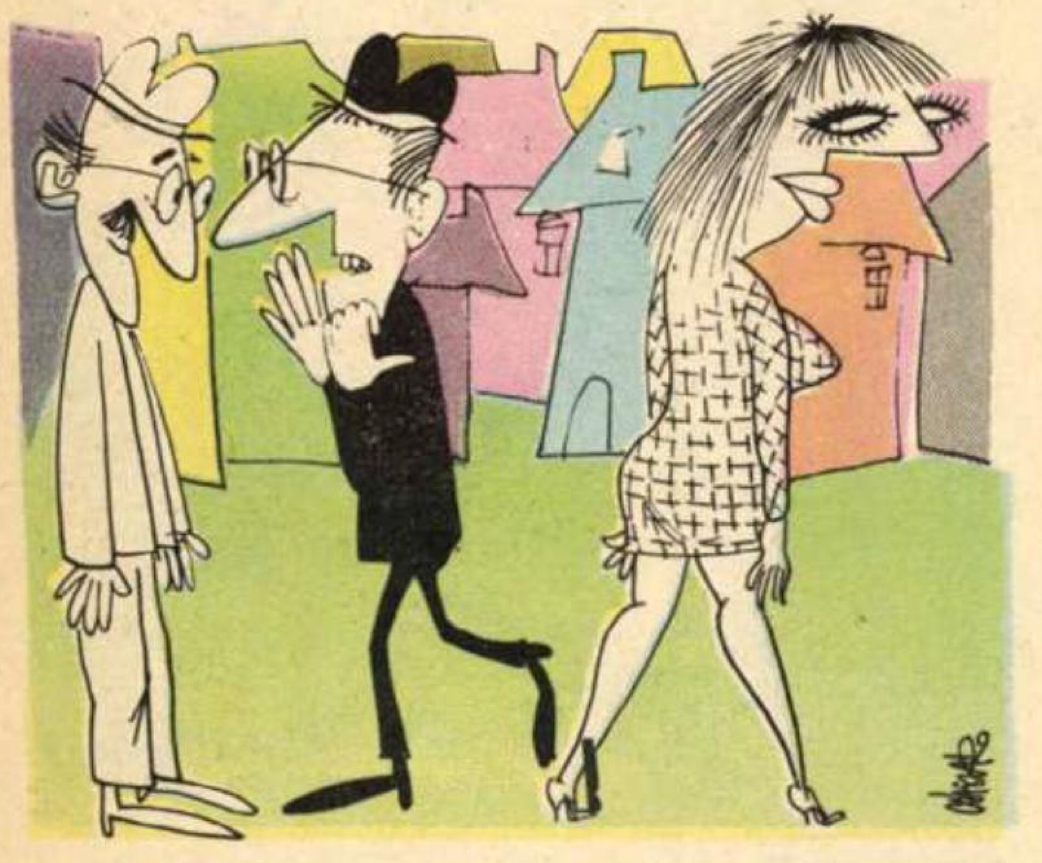
– És mondja, ki van fizetve a ház ára?
– Hogyne, leültem öt évet!

MOST AZTÁN MERRE?

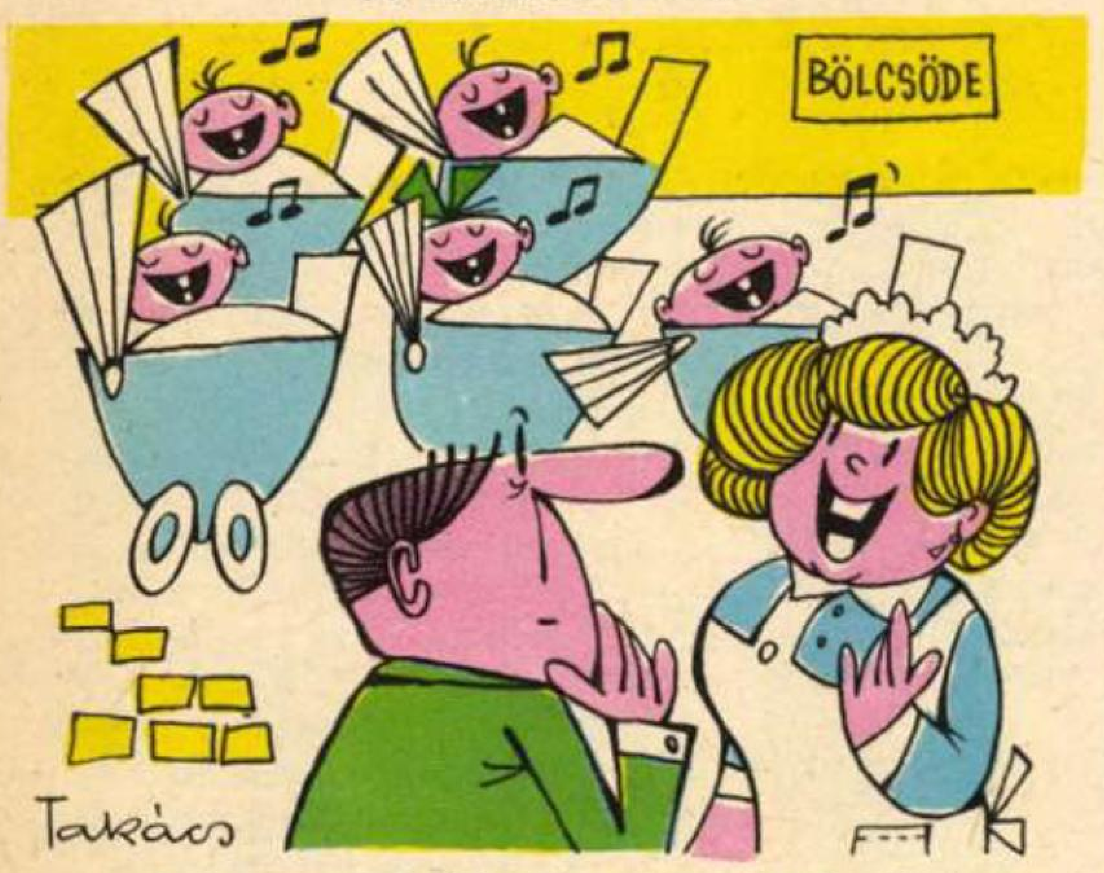

VÁLÓPER UTÁN

– Öregem, nagy nő esett le a szívemről!

ÚJ ÉNEKEGYÜTTES

– A kvintettünk készül a következő „Ki mit tud"-ra.

ÖREG MARHA NEM VÉN MARHA

– De szeretnék még egyszer borjú lenni!
– Nyugi, majd a vendéglőben az leszel!

VILÁGBÉKE

„A nudizmus az egyetlen hatásos eszköz a háború ellen. Ruhátlanul nem lehet tudni, hogy ki az ellenség, ki a barát. Nudizmus nélkül elképzelhetetlen a világbéke. A tizenkettedik órában vagyunk!"

Ezek a drámai szavak a chicagói nudisták hivatalos lapjában jelentek meg, s nem kétséges, hogy az emberiség sorsáért érzett mélységes aggodalom hatja át a felhívás minden betűjét.

Egy új világégést elkerülni mindnyájunk gondja, s kapva kell kapnunk minden jótanácson, segítségen. A pucérok (nudisták), ezek a méltatlanul kigúnyolt, hamiskás rajzok alakjaiként ábrázolt természetimádók és napfürdőzők alighanem rátapintottak a világtörténelmi igazságra, amikor tulajdonképpen azt mondták ki, hogy *ruha teszi a háborút.* Elsősorban az egyenruha. Ruhátlanul valóban nem lehet tudni, kit kell elpusztítanom kinek a segítségével. Külön-külön mindenkit megkérdezni — ez fárasztó és hosszadalmas eljárás, fékezi a hősi lendületet, s hátha akad, aki nem őszinte és hadicselt alkalmaz. A lelkesítő hírverés ugyan azzal az útbaigazítással szolgál, hogy az ellenség csúnya, visszataszító külsejű. Tehát aki csúnya, az ellenség. Sajnos, ez sem megbízható módszer az azonosításhoz, mert háborúban mindenki ellenség, Á éppen úgy ellensége B-nek, mint B Á-nak.

Jobb hát ha a pucérokra hallgatunk, sőt, igyekszünk bölcseletüket továbbfejleszteni. Mert nemcsak a felismerés nehézségein alapszik a világbéke. Az egészséges bőrlélegzést is elősegítő ruhátlanság egyszerűen lehetetlenné tenné a hadviselést, mert pucér katonákra legföljebb csak rá lehetne tetoválni a rangjelzést, de mi történik előléptetés esetében? Tetoválást nagyon nehéz eltávolítani, ezt minden fiatalember tudja, akinek felső karján például Juliska áll, pedig már Sárikának teszi a szépet.

Ruhátlan katonának nem lehet a mellére tűzni a kitüntetést, ez jobban fájna, mint egy könnyű sebesülés, kitüntetés nélkül pedig ugyan mi serkentse vakmerő tettekre a katonát?

Nudista harcos hova tűzné a kézigránátot öv és csizma hiányában?

Hogyan tudná köves talajon kúszva megközelíteni az amúgyis nehezen felismerhető ellenséget?

Hogyan tudná mezítláb férfiasan, katonásan, dübörögve, lábának marcona csapkodásával kivágni a díszlépést?

Hogyan festene általában egy díszszemle idősebb tábornokokkal, akiknek méretei már nem kiáltanak szobrász után?

Hogyan áldanák meg ruhátlan lelkiatyák a fegyvereket?

Hogyan jelentenék be a háborút ruhátlan miniszterelnökök ruhátlan képviselőknek?

Mi lesz a zászlóanyákkal?

Mi lesz a téli hadviseléssel? Át lehet-e helyezni minden hadszíntért a forró égövre?

Szavatolni lehet-e minden ejtőernyősnek, hogy nem esik tüskés bokorra?

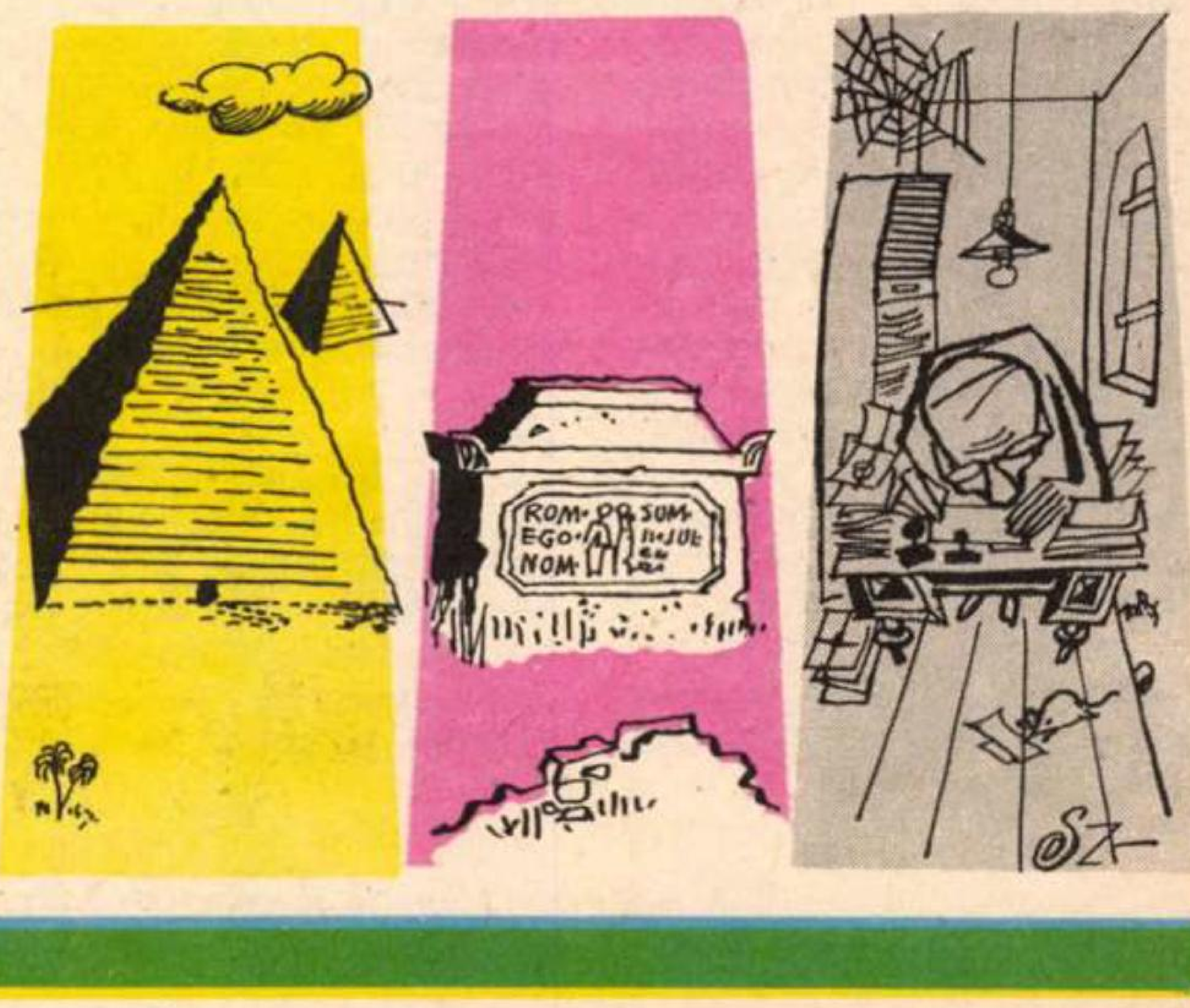
Ez a néhány kiragadott példa is mutatja, hogy az emberiség tulajdonképpen háborús ösztöneitől szabadulna meg a ruháival együtt.

Persze, a kákán is csomót keresők, akik között bőségesen akadnak háborús uszítók, lekicsinylően fanyalognak, ezer kifogást hozhatnak fel, de a kendőzetlen lelkű pucérok azt üzenhetik nekik, hogy nem jó, ha az emberiség megtépi ruháját. Inkább vesse le!

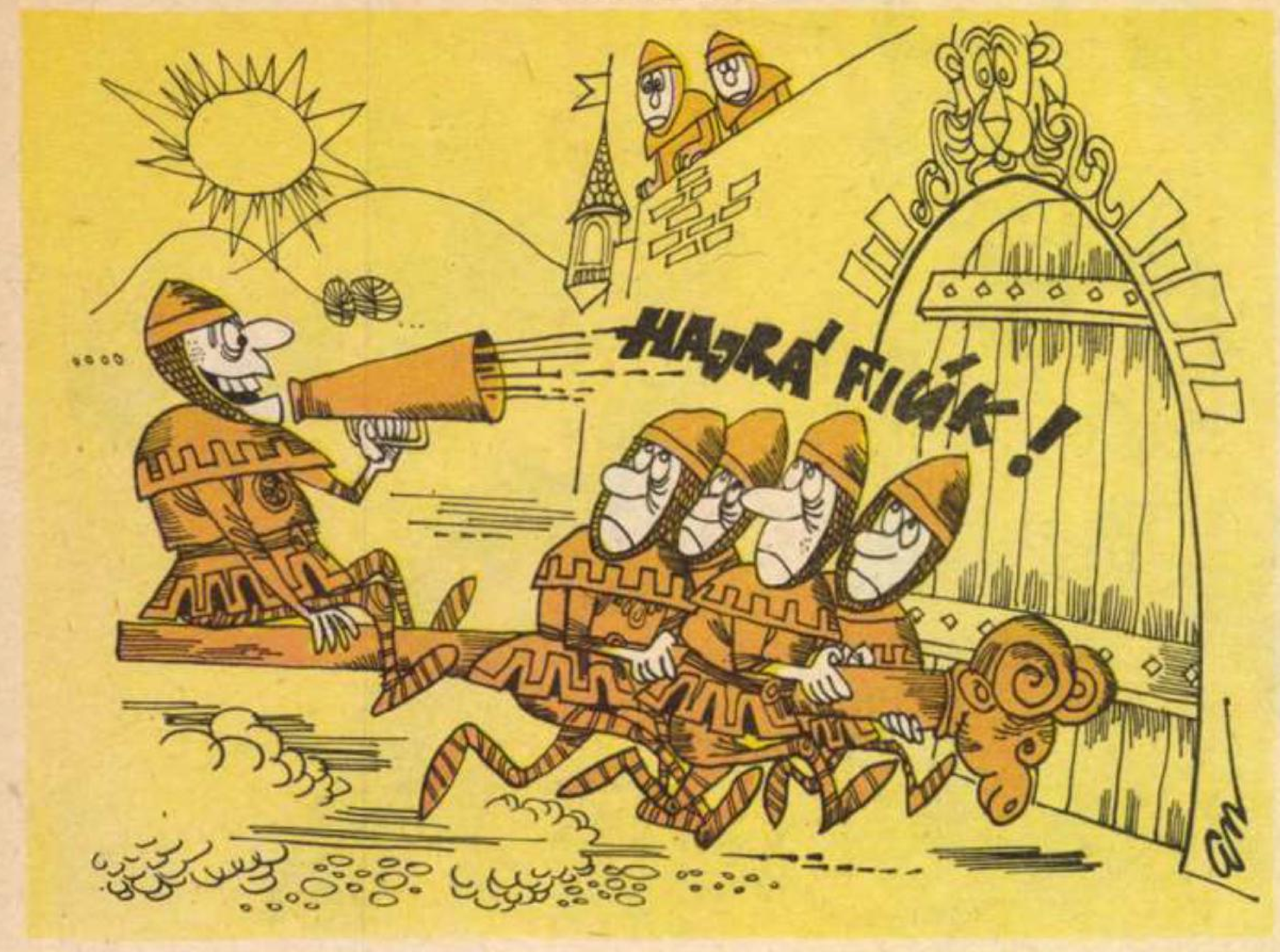
Mindenesetre érdemes lenne megpróbálni, elvégre a világbékéről van szó.

Feleki László

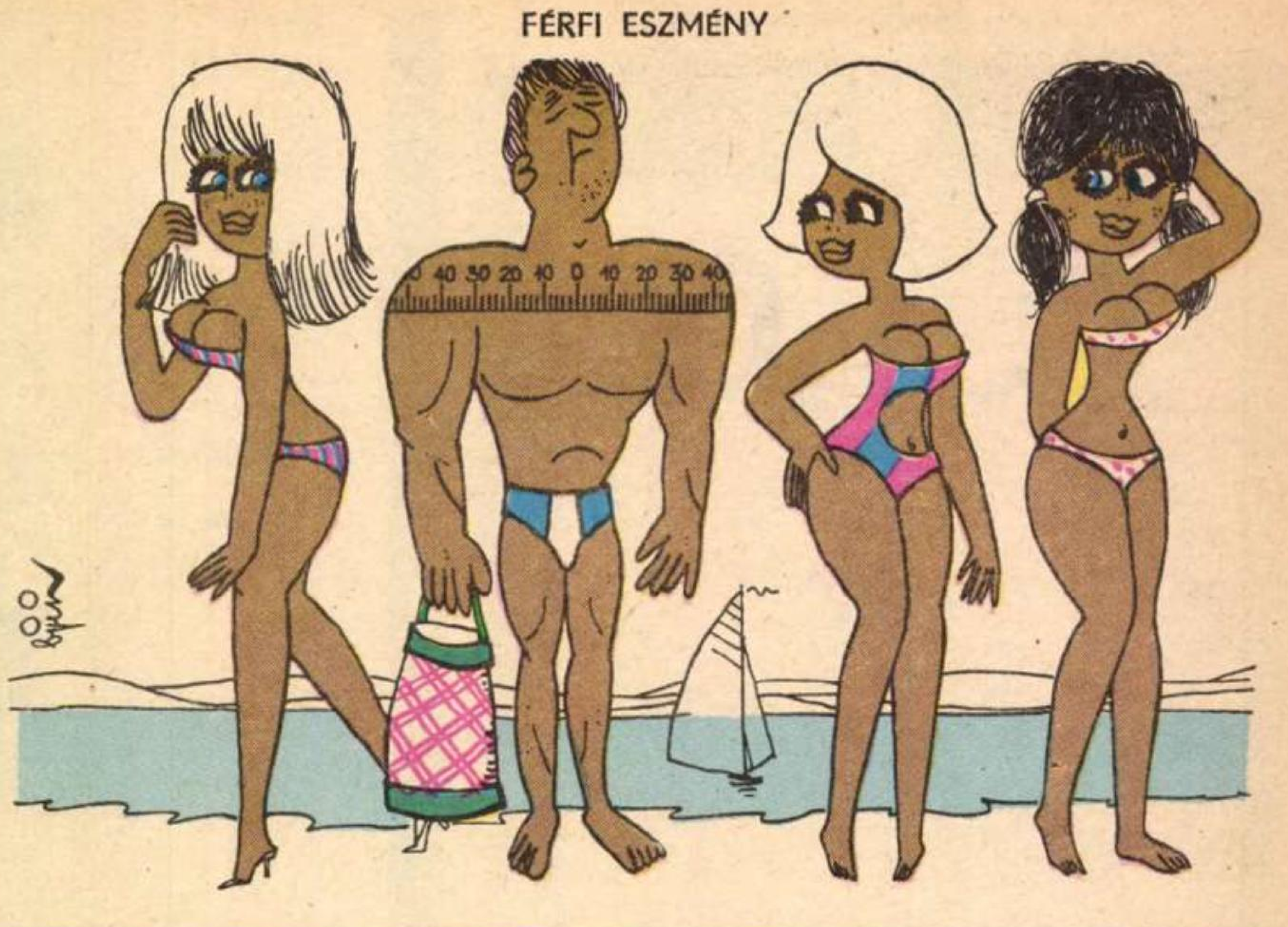
TEMETKEZÉSI HELYEK

A SZURKOLÓ

FÉRFI ESZMÉNY

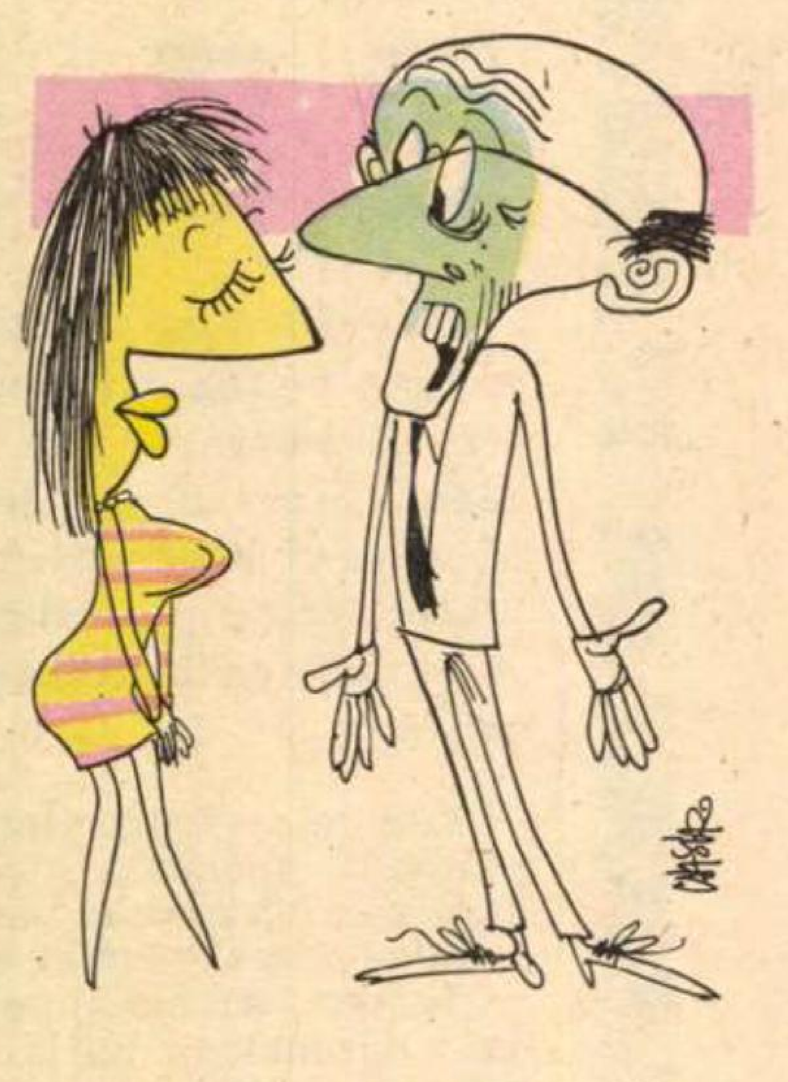

NYUGTALAN BETEG

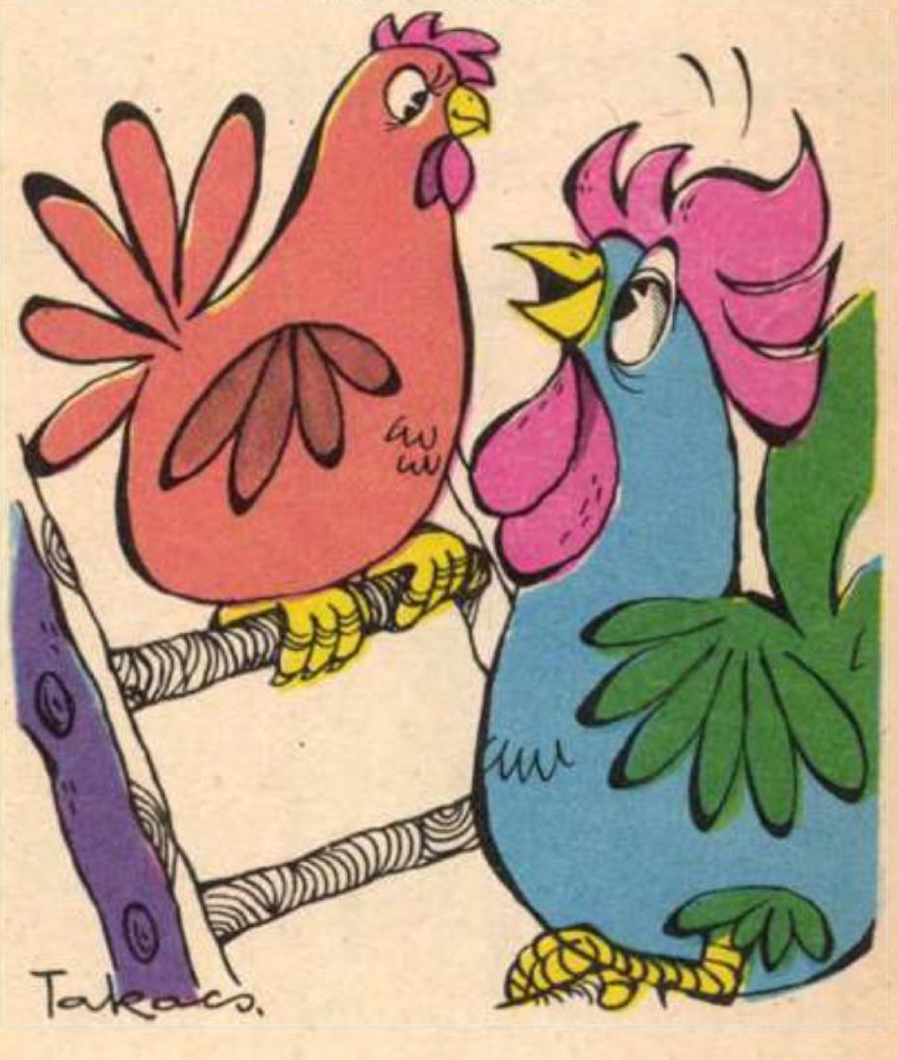
– Doktor úr, igaz, hogy az utolsó óráimat élem?
– Igen. Miért kérdi?

ROSSZ HÁZASSÁG

– Életmérgezést kaptam tőled!

PERSPEKTÍVA

– Ha meghallgat, elintézem, hogy felkerüljön Pestre grill-csirkének.

ÜLDÖZÉS

Boldog ember lennék, ha nem üldözne az igazgatóm — panaszkodott minap régi barátom, Bablák Jenő. — Nem hagy élni az a nagyképű, fölényes szakbarbár...

— Hogy a fenébe üldözne téged? — szakítottam félbe Bablák monológját. — Éppen a múlt héten nevezett ki osztályvezetőnek.

— Ez igaz, de nem mulasztotta el, hogy kukliprédikációt tartson: álljak a sarkamra, ne legyek kétszínű, szemtől szembe mondjam meg mindenkinek a véleményemet, még neki is, és más ilyesmiket mondott.

— Jól ismer az igazgatód. Enyhén szólva, olykor nem vagy elég következetes.

— Mire gondolsz?

— Például eddig mindig csak dicsérted az igazgatód szakértelmét, jóindulatát és emberi magatartását. Most meg azt mondod, hogy üldöz, nagyképű, ésatöbbi.

— Ésatöbbit én csak szűk baráti körben tettem szóvá. Gemencinek azt mondtam, hogy az igazgatóm hülye rendelkezéseket adott ki a szállítások átszervezésére. Gerendásnak azt mondtam, hogy egyeseket igazságtalanul premizál az igazgatói alapból. Rajtuk kívül még csak Mányokival beszéltem róla, és nem hallgattam el azt a véleményemet, hogy kapkodó intézkedéseivel dezorganizálja a vállalat ügymenetét.

— Kollégáid egyike-másika nyilván visszamondta az igazgatódnak, hogy miket beszélsz róla. Ezért tartott neked prédikációt a kétszínűségről, meg hogy szemtől szembe, ésatöbbi...

— Ez lehetetlen — tiltakozott Bablák. — A kollégáimért tűzbe teszem a kezem.

— Legfeljebb megégeted. Szerintem az igazgatód egész jól van informálva a fecsegésedről. Tehát ne csodálkozz, hogy kétszínűnek tart. Még csoda, hogy kinevezett.

— Miért ne! Neki szemtől szembe többször is megmondtam, hogy nagyrabecsülöm, kitűnő szervező, remekül vezeti a vállalatot és példát vehetnének róla, hogy milyen igazságosan premizál.

— Nahát! Ennek pontosan az ellenkezőjét mondtad a kollégáidnak.

— Talán jobb lett volna — fortyant fel ingerülten Bablák —, ha Gemencinek, Gerendásnak és Mányokinak dícsérem az igazgatómat, viszont neki mondom azt, amit a kollégáimnak mondtam róla négyszemközt?

— Nem lett volna jobb, de tűrhetetlen, hogy ilyen véleményt nyilváníts az igazgatódról — a háta mögött.

— Hidd el, én tulajdonképpen nagyrabecsülöm őt.

Bablák elmebeli állapotát latolgattam magamban, de semmiféle külső jelét nem láttam annak, hogy megháborodott volna.

— Akkor mondd meg végre nekem, te Bablák — szóltam rá erélyesen —, miért nyilatkoztál olyan elítélően az igazgatódról a kollégáid előtt?

— Mert tudom, hogy a kollégák nagyon szeretik az ilyesmit hallani...

— Disznóság! És miért mondtad nekem azt, hogy üldöz az igazgatód?

— Mert ha nem üldözne — felelte önérzetesen Bablák —, akkor nem osztályvezetőnek nevezett volna ki, hanem főosztályvezetőnek...

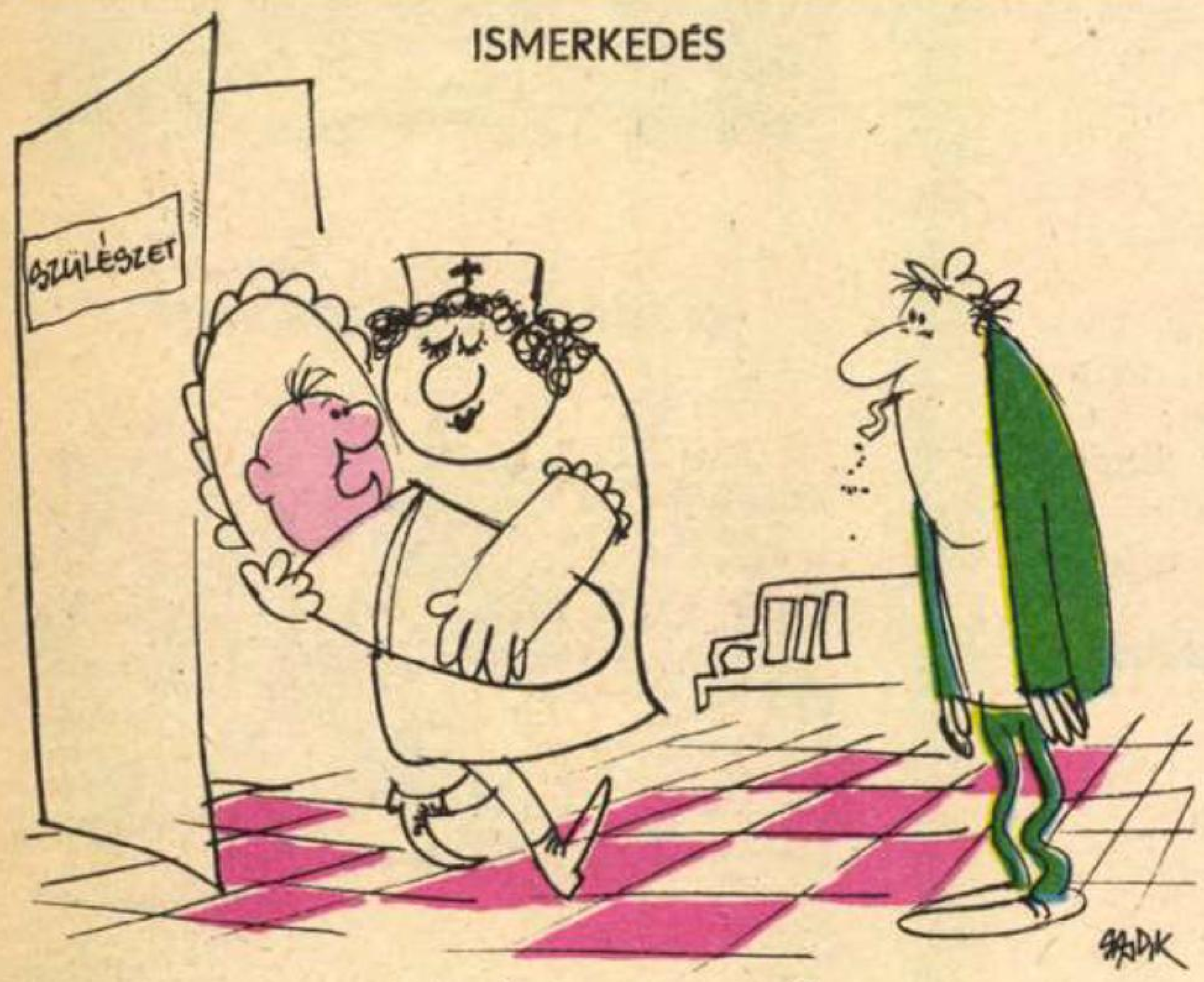
Földes György

PRÉMIUMOSZTÁS UTÁN

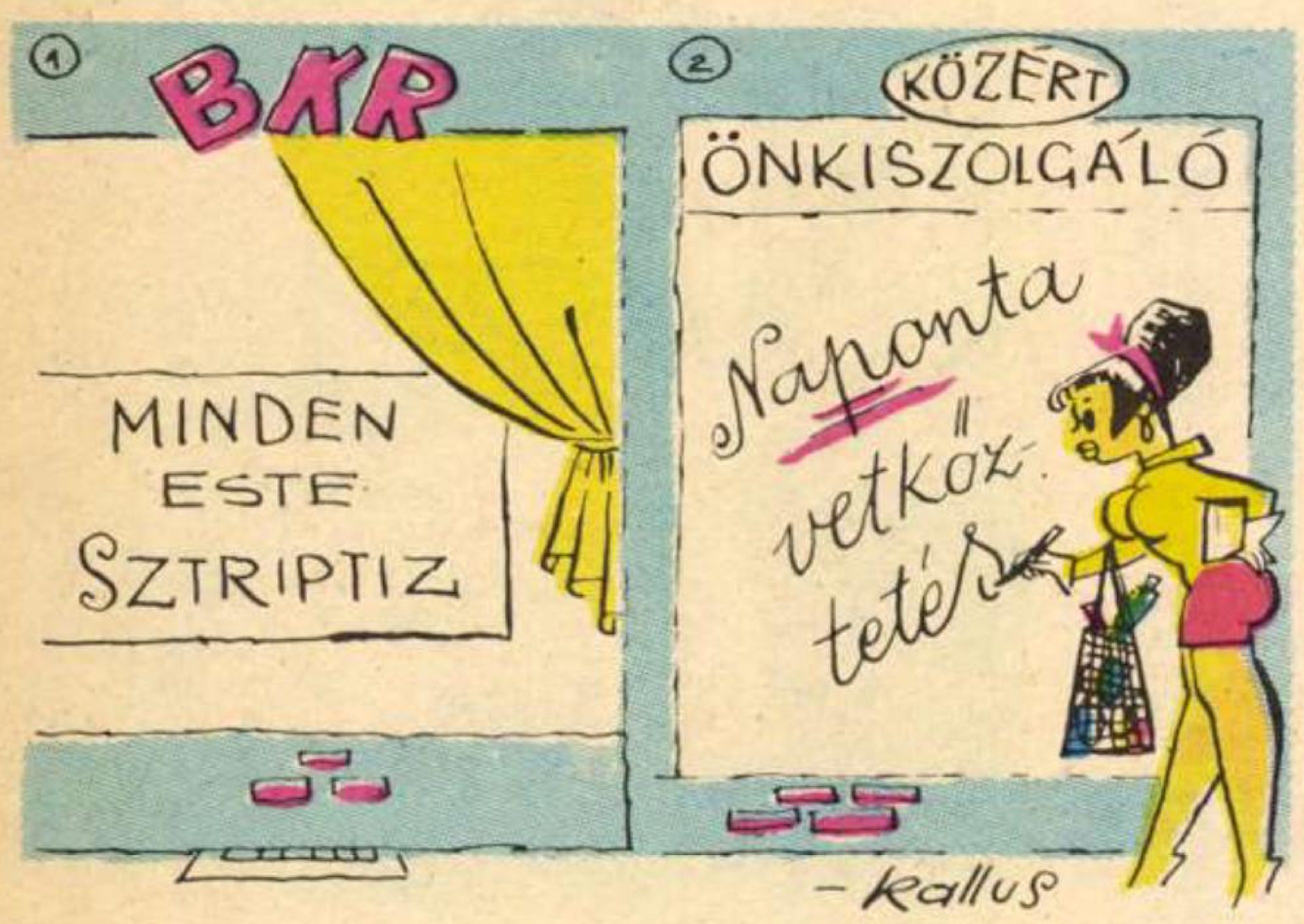
– Ez a szerencsétlen már megint csak erkölcsi elismerést kapott...

ISMERKEDÉS

– Autótok van, papa?

NAGYVÁROS

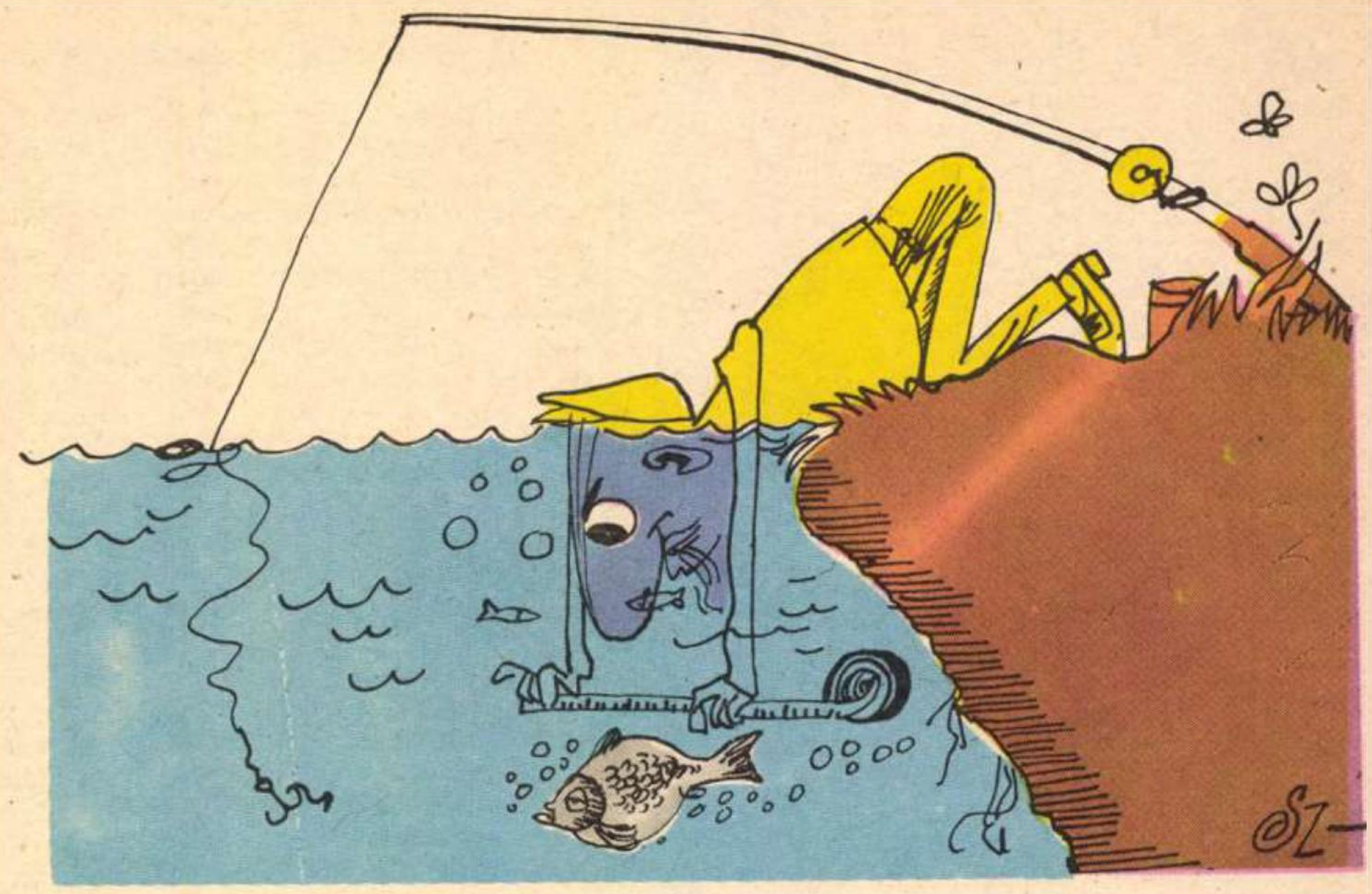

ŐSI SZOKÁS

– Mindenki nyáron festet. Tessék ősszel hívni!

ÚJ HORGÁSZ-RENDELET

– A szabályos méret meglenne, csak az istennek sem akar horogra akadni!

KULTÚRÉLETÜNK 1999-BEN, VAGY MÉG KORÁBBAN

Kilenc kis etüd

A Magyarország—Nigéria Világkupa-döntő mérkőzésen feltűnően kis számú közönség jelent meg. A rendezőség ugyanis nem vette figyelembe, hogy az esemény súlyos konkurrenciát kapott: a mérkőzés időpontjában előadás hangzott el a rádióban „A magyar reneszánsz könyvkötészete" címen.

*

A Mátrai-vonósnégyes Bartók-hangversenyére, amelyet a Népstadionban rendeznek vasárnap délután, külön autóbuszok indulnak a város minden kerületéből.

*

A Nagykörúton több millió forintos költséggel átalakított gyógyszertár látogatottsága nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Ezért ezt az üzletet a közeljövőben zenés gyógyszertárrá alakítják át. Bevezetik az ülve-fogyasztást is. A zenés felár csakis a külföldi gyógyszereket érinti. Az üzlet manökeneket alkalmaz, akik bemutatják, hogyan kell az egyes gyógyszerfajtákat bevenni; viszont nem felel meg a valóságnak, hogy sztriptízzel egybekötött gyógyszerbemutatót szándékoznak tartani.

*

Tudvalevő, hogy az Akadémia történelmi regénypályázatát egy eddig alig ismert fiatal író, Blablánszky Béla nyerte. A pályadíjat azonban nem adták ki neki. Kiderült ugyanis, hogy Blablánszky írás közben doppingoló szereket szedett. Az esetből okulva a jövőben minden irodalmi versenyzőt vizsgálatnak vetnek alá, nehogy az agysejtek mesterségesen felfokozott működtetése következtében bárki is jogtalan előnyökhöz jusson. Egyben megindult a kutatómunka: vajon mit szedett Petőfi?

*

Az Ötszögletű Színház tagjai érdekes újítást vezettek be: premizálják a rendezőt, aki jó szerepet oszt rájuk. A múltban ezt a módszert megvesztegetésnek nevezték; a kettő között az a különbség, hogy a prémiumot nyíltan adják oda a tagok.

*

Az Arany Kakadú nevezetű éjszakai mulatóhely minden nap tíz páholyt tart fenn SZTK beutaltak számára. A Kakadú-beutalást háromtagú orvos-bizottság végzi, amely megbizonyosodik róla, hogy egyes férfibetegeknél mutatkozó funkció-zavarok gyermekkori gátlásokra vezethetők-e vissza? A vetkőző számok hatására a gátlások visszafejlődnek.

*

Megjelent a könyvpiacon a régen várt mű, az új képzőművészeti tankönyv. Címe: „Szép az, ami értelem nélkül tetszik".

*

A fővárosi bíróság a jövő héten vonja felelősségre Fortyog Balázs napszámost, akit az éjjeliőr azon kapott rajta, hogy titokban homokot hordott a Fővárosi Operettszínház kerítéssel elzárt területére, az építkezés mielőbbi megkezdésének előmozdítására. Kihallgatásakor a könnyelmű Fortyog elmondotta, hogy tettét ellenállhatatlan lelki kényszerből követte el: imádja az operettműfajt, s úgy vélte, munkájával meggyorsítja az egyetlen budapesti operettszínház tető alá hozatalát.

*

A Színházművészeti Főiskolán sikerült előállítani egy olyan színésztípust, amely megállás nélkül tud játszani színpadon, filmen, rádióban, tévében, szinkrongyárban, pódiumon és vidéki kultúrházakban. Amenyiben ezt a nagy munkabírású művészeti dolgozót sikerül szériában előállítani, mintegy ötven színésszel lehetséges lesz az egész ország szórakoztató iparának zavartalan ellátása.

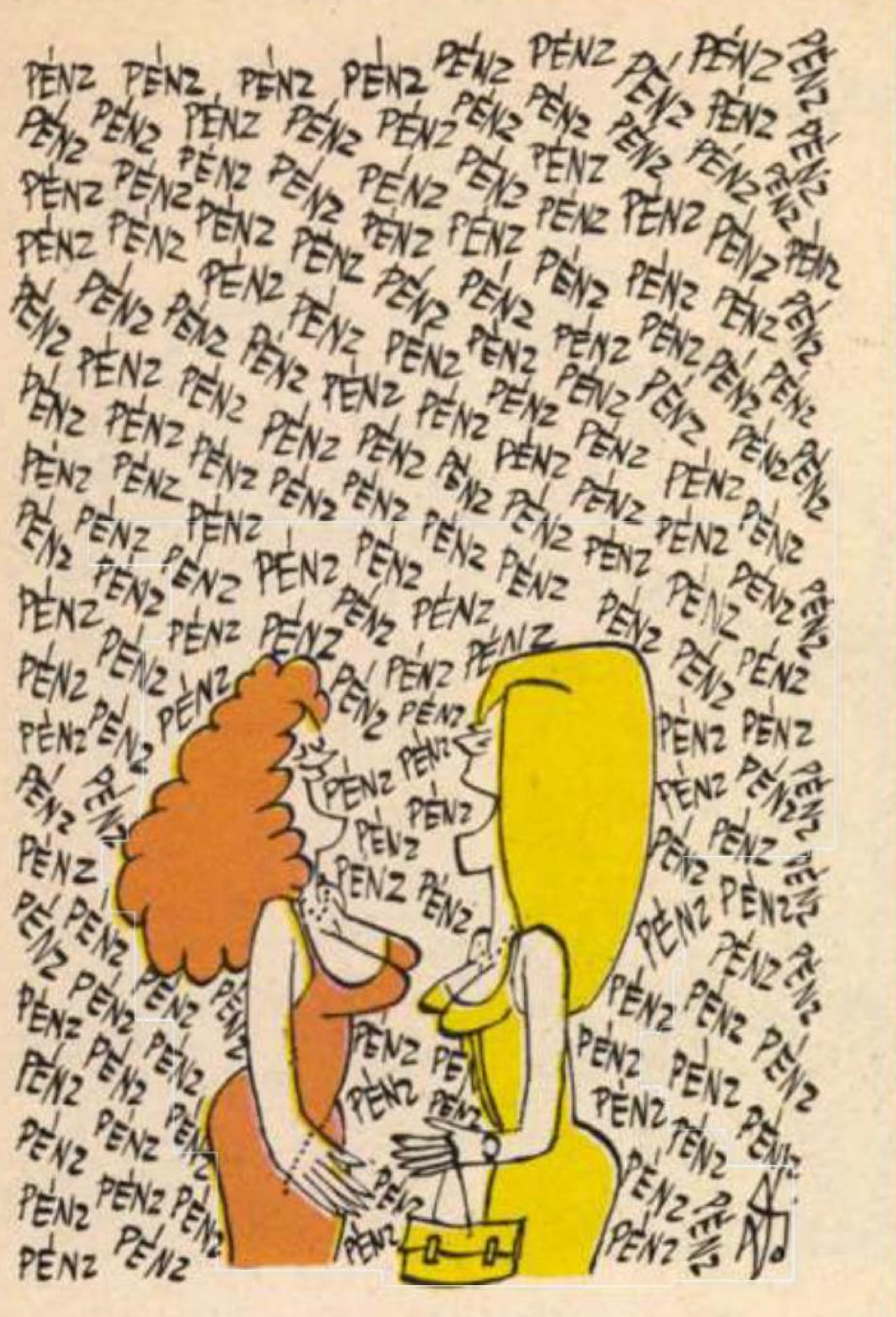
*

Mióta a Könnyűzenei Szövetség taglétszáma meghaladja a tízezret, a tagok anyagi helyzete egyre romlik. Ezért nem keltett feltűnést az a hír, hogy Klavecin Alfréd zeneszerző otthagyta a társadalom általános megbecsülésének örvendő pályáját és elment fogorvosnak az SZTK-ba.

Szánthó Dénes

GAZDAG SZÓKINCS

HÁZTARTÁSI SLÁGER

– Diót eszem, ropog a fogam alatt...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NEM MIND ARANY, AMI ARANY

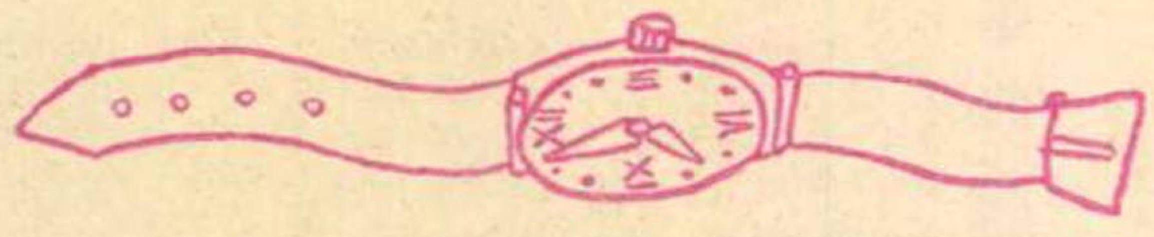
Van nekem egy daruszőrű Longines karórám, amelyet egy egész más ügyben el akarván adni, bevittem az Órás Szövetkezet Petőfi Sándor utcai boltjába. Az üzletben megvizsgálták az órámat, és sajnálkozva kijelentették, hogy az órát nem vehetik meg, mert többet ér, mint gondolom, miután 10 karátos arany van benne. Átküldtek a Párisi utca 5. alá, ahol vehetnek aranyat. Megörülvén, hogy órám értéke emelkedett, átsiettem a megjelölt helyre, ahol fagyosan közölték velem, hogy a 10 karátos arany náluk nem arany, ezért az órát nem vehetik meg. Egy pillanatra megdöbbentem, de aztán rájöttem, hogy végzetes, földrajzi jellegű hibát követtem el. Miután a Petőfi Sándor utca jobb oldalán nem vehetik meg az órát, mert arany, az utca bal oldalán nem vehetik meg, mert nem arany, az órát nyilván az úttesten kellett volna eladni. Ezt elmulasztván, nem maradt más hátra, mint egész egyszerűen — ahogy mondják — maszek alapon, „kéz alatt" kell „elpasszolni" az órát.

Szomorúan, hogy nem tudok az állammal kereskedni, elmentem a Majakovszkij utcai műszaki bizományi áruház elé, ahol kémeim jelentése szerint népes maszek óratőzsde működik. Óra- és táskarádió-szakértők maroknyi, de lelkes csapata fogadott. Lecsatoltam az órát és felmutattam. Egy nem nagyon biztató kinézésű, ragyavert, középkorú úr megnézte az órát, aztán mutatott egy viharvert Cornavin órát, ami a legjobb indulatú becslés szerint sem ért negyedannyit sem, mint az én óracskám és így szólt: „Ha három kilót rátesz, apuskám, megkaphassa eztet."

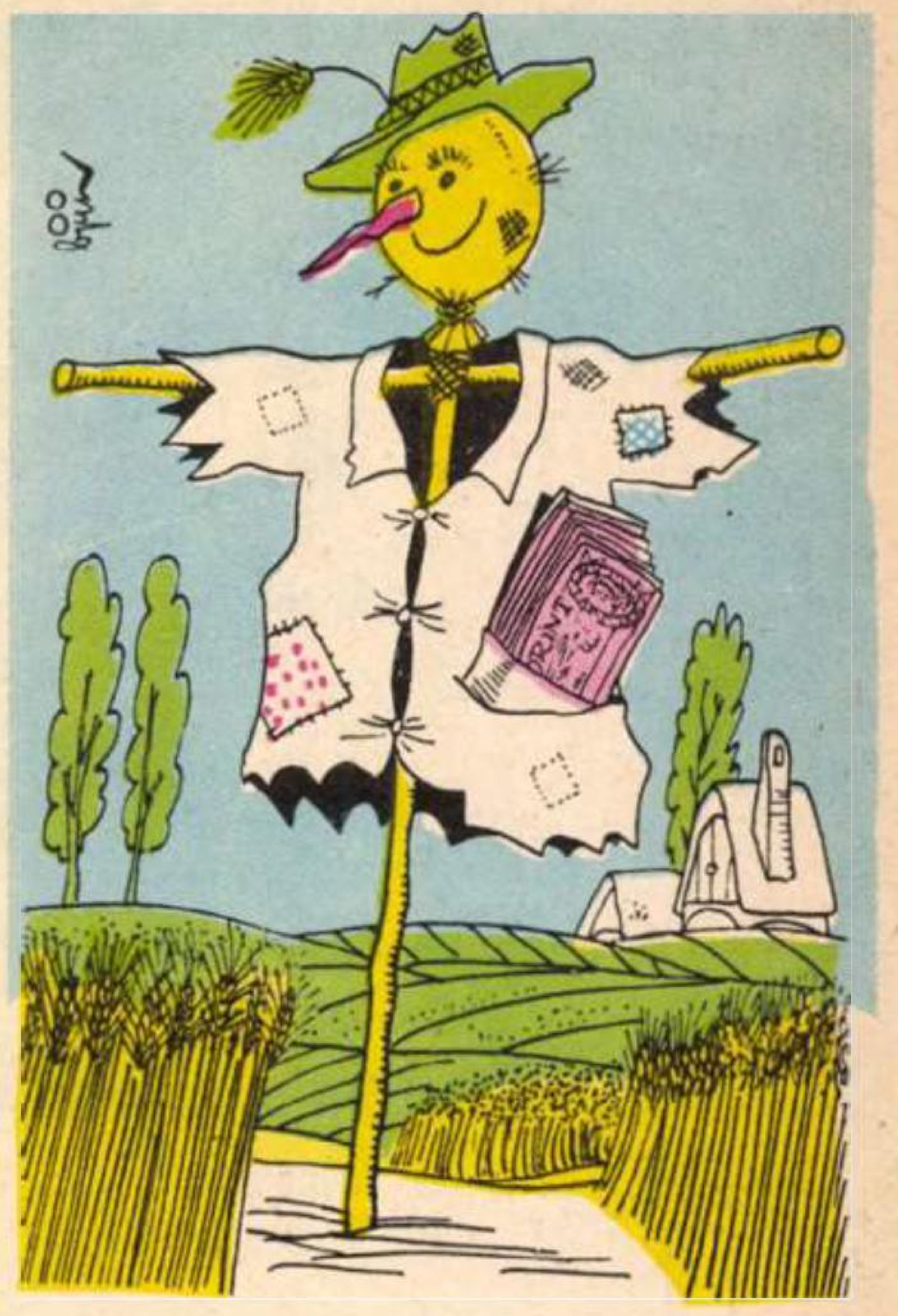
Mondanom sem kell, hogy megtartottam aztat, ami az enyém volt. Ezek szerint maszek alapon sem lehet kereskedni.

Hát most mit csináljak?

Soós András

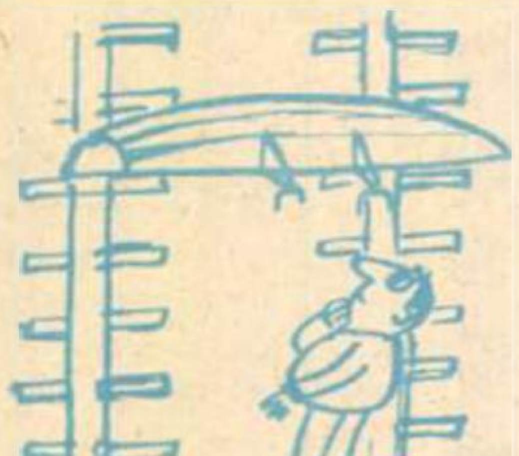
JÓMÓDÚ TÉESZ

AZ UTOLSÓ CSUKLÓS-JÁRAT

nézem a csónakot

Szövetségünknek van egy sportköre, ennek a sportkörnek van egy kétpár evezős, gurulóüléses csónakja (magyarul: kielboot), ezt a csónakot én a múltkor elkértem avval a hátsó gondolattal, hogy vízre szállok vele.

A csónak fönt volt az ötödik álláson, vagyis kb. 2 (azaz: kettő) méter magasban, szabályosan fenékkel fölfordítva úgy, hogy a belsejét láthattam, a guruló üléseket, a lábtókat, a fenékdeszkákat, amelyek egyenként és összesen elnyerték tetszésemet. Egyszóval nagy tetszéssel néztem a csónakot.

— Szeretnék vízre menni vele — szóltam a készségesen mellettem várakozó garázsmesternek.

— Semmi akadálya — mosolygott ő —, tessék megfogni ezt a végét, én megfogom a másikat.

Odaléptem, ágaskodtam, épp az ujjam hegyével sikerült megérintenem a csónak farának szélét.

Valamikor, nem is olyan régen, még az volt a gyakorlat, hogy a csónakgarázsnak volt két alkalmazottja, akik ezt a munkát elvégezték.

Ma azonban — mint erről értesültem — a csónakgarázsban is áttértek az önkiszolgálásra. A garázsmester, mint egy személy, csupán segíteni köteles.

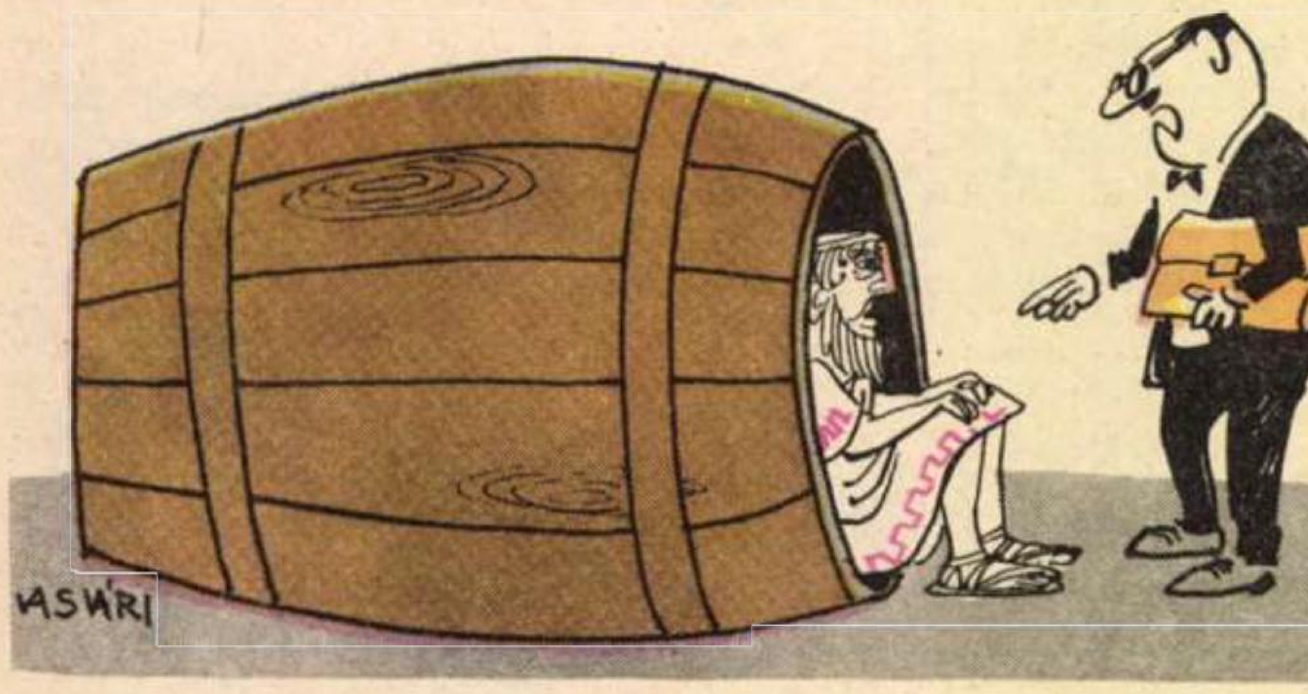
A gyengéd szívű garázsmester ekkor szerzett egy kerti széket, amolyan billegős alkotmányt, s mondta, próbáljam arról elérni a csónakot.

Megpróbáltam, sikerült. Már vállamra is emeltem, amikor megmozdult alattam a szék. Éreztem, most két eset lehetséges: vagy a csónak esik le és törik ripityára, vagy én.

Nem akarok dicsekedni, nagy lélekjelenléttel, a másodperc tört része alatt vállaltam az áldozatot. Engem ugyanis megcsináltat az SZTK, de a csónakot nekem kellett volna megcsináltatnom.

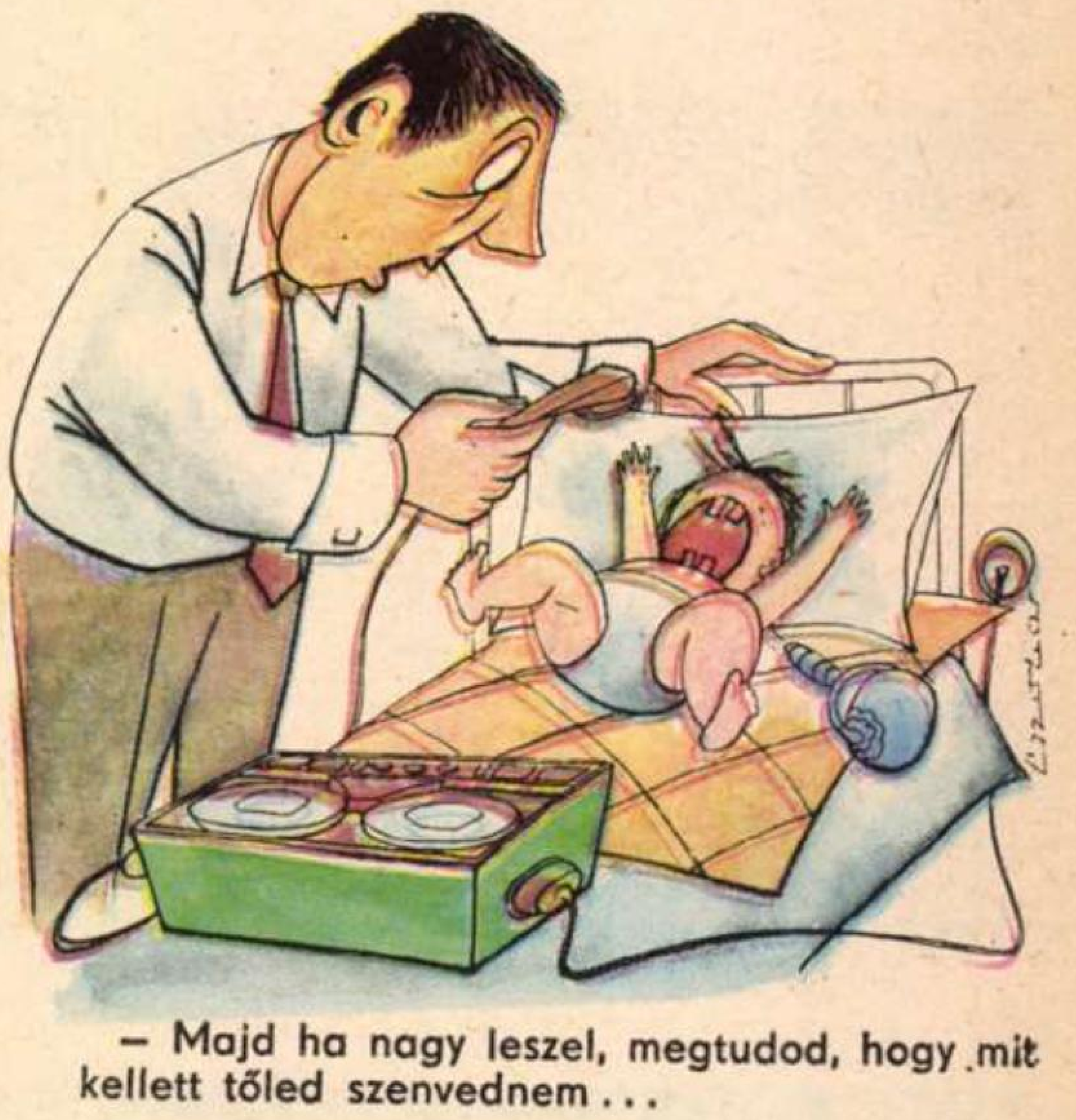
S. L.

DIOGENÉSZ ÉS A LAKBÉRPÓTLÉK

– Jár magának egy egész hordó?

MAGNETOFON

– Majd ha nagy leszel, megtudod, hogy mit kellett tőled szenvedmem...

TŰNŐDÉS

– Egészen jól megvagyunk. Nem kellene elválni?

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

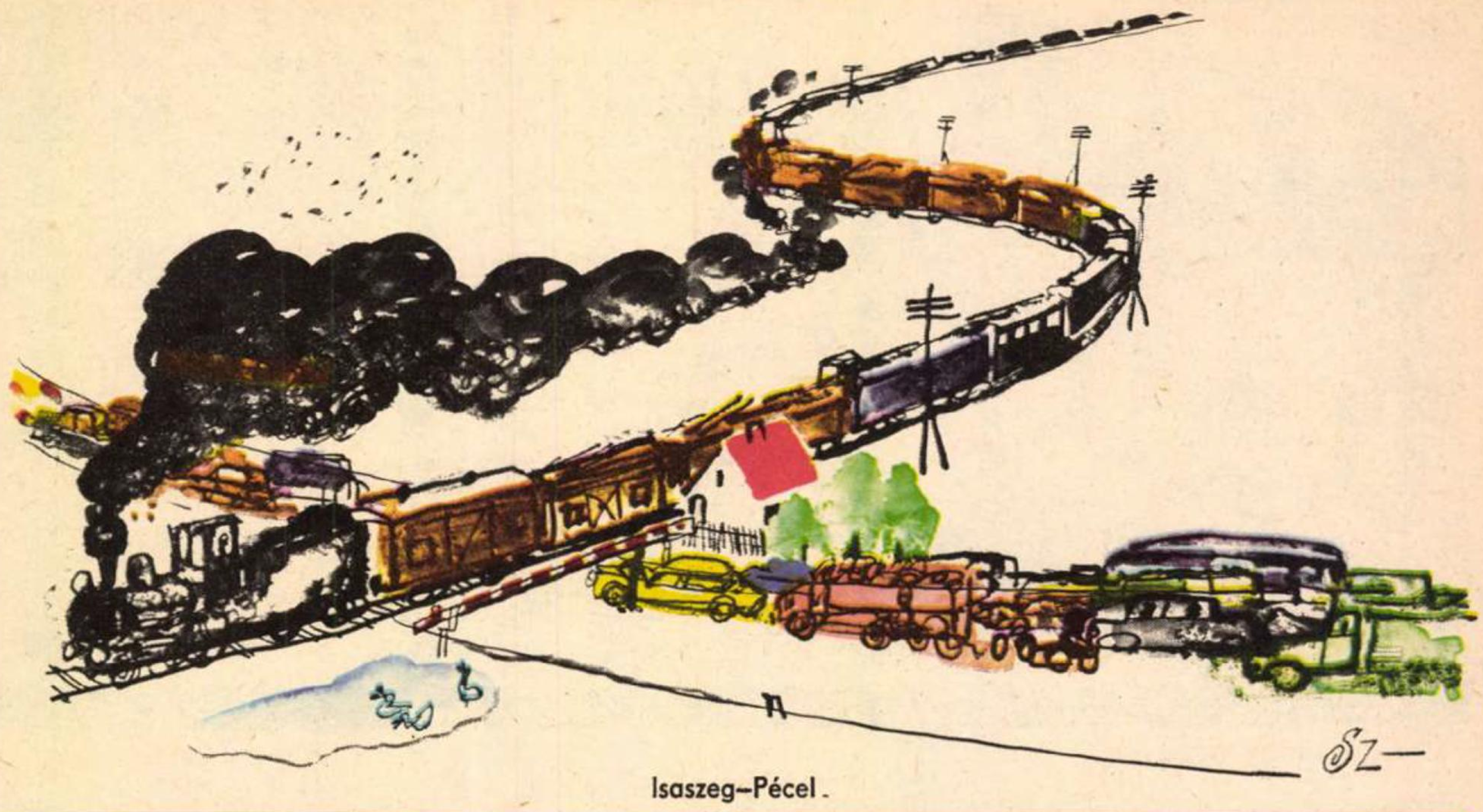
Amikor a Színművészeti Főiskolára jártam, egyik tanárom Gellért Endre volt, a Nemzeti Színház főrendezője, aki nagy fájdalmunkra oly korán elhúnyt. Mint valamennyi évfolyamtársam, én is tiszteltem fölényes tudását és büszke voltam arra, hogy kedvenc tanítványai közé tartoztam. Egy alkalommal, midőn a Hamlet Hekuba monológját adtam elő, kiérdemeltem dicséretét. „Nagyon jó — mondta — különösen a beszédtechnikája és ízes kiejtése tetszett.” Elpirultam és zavarom csak fokozódott, amikor Gellért Endre megkérdezte: „Milyen vidékről való?” Ízes beszédemet dícsérte, tehát nyilván arra gondolt, hogy az ország olyan vidékén születtem, ahol szépen beszélnek magyarul. Én viszont a Budapesthez tartozó Rákoskeresztúron születtem. Ott viszont nem nagyon beszélnek ízes magyarsággal. Rövid habozás után úgy határoztam, hogy diplomatikusan elhallgatom előtte szülőhelyemet, de azért az igazságnak megfelelően válaszolok, ezért így szóltam: „A Duna—Tisza közén születtem.” Gellért egy pillanatig csodálkozva nézett rám, azután tovább faggatott. „A Duna—Tisza köze melyik helységében született?” Most már nyíltan kellett válaszolnom: „Rákoskeresztúron.” Ő úgy tett, mintha nem vette volna észre zavaromat és megveregetve a vállamat elmosolyodott, majd barátságosan így válaszolt:

„Na, akkor mi földiek vagyunk, bár én nem a Duna—Tisza közén, hanem a Dunántúlon születtem, mégpedig Budán, a második kerületben...”

Bitskey Tibor

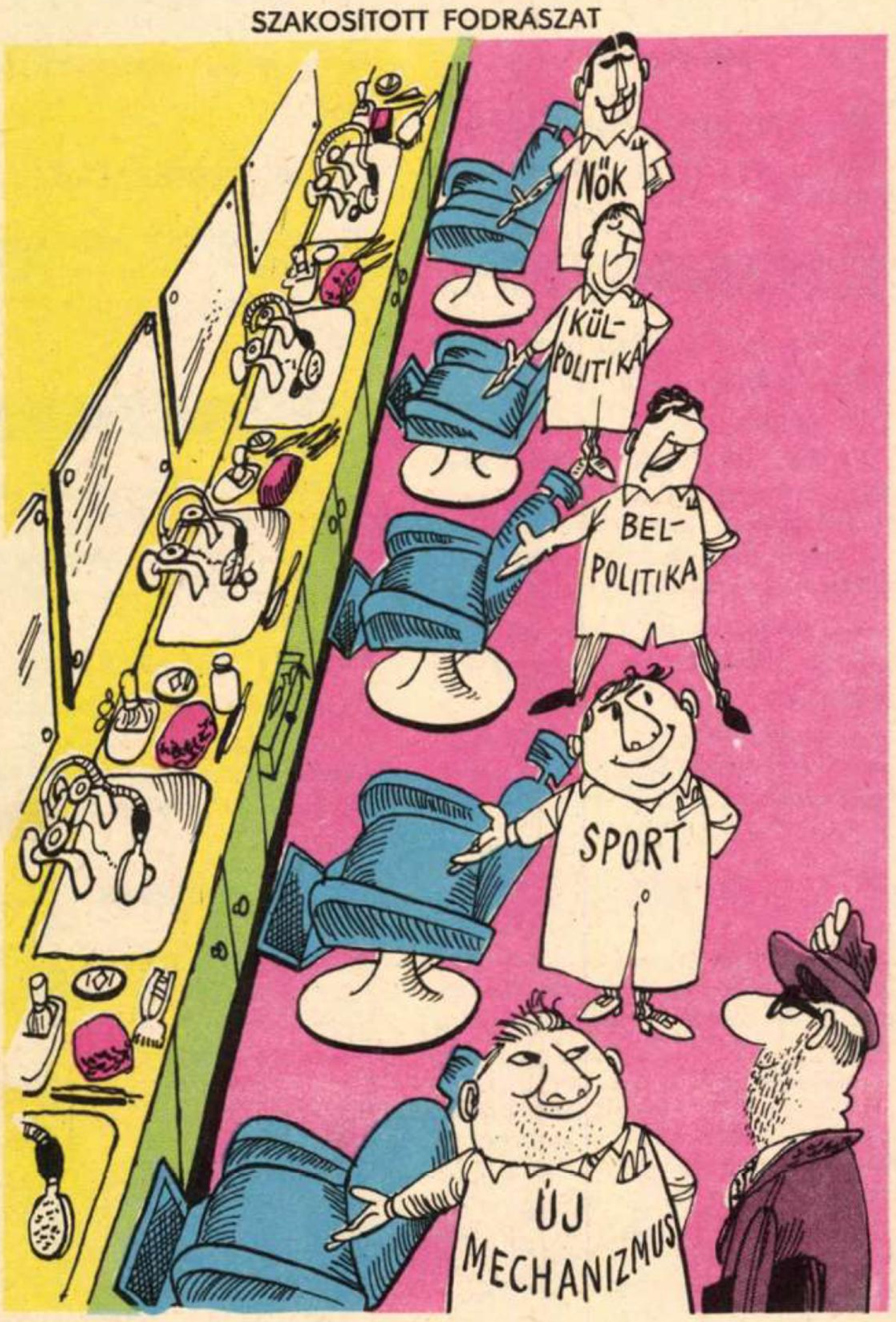
A VILÁG NAGY VASÚTJAI

Szűr-Szabó József rajza

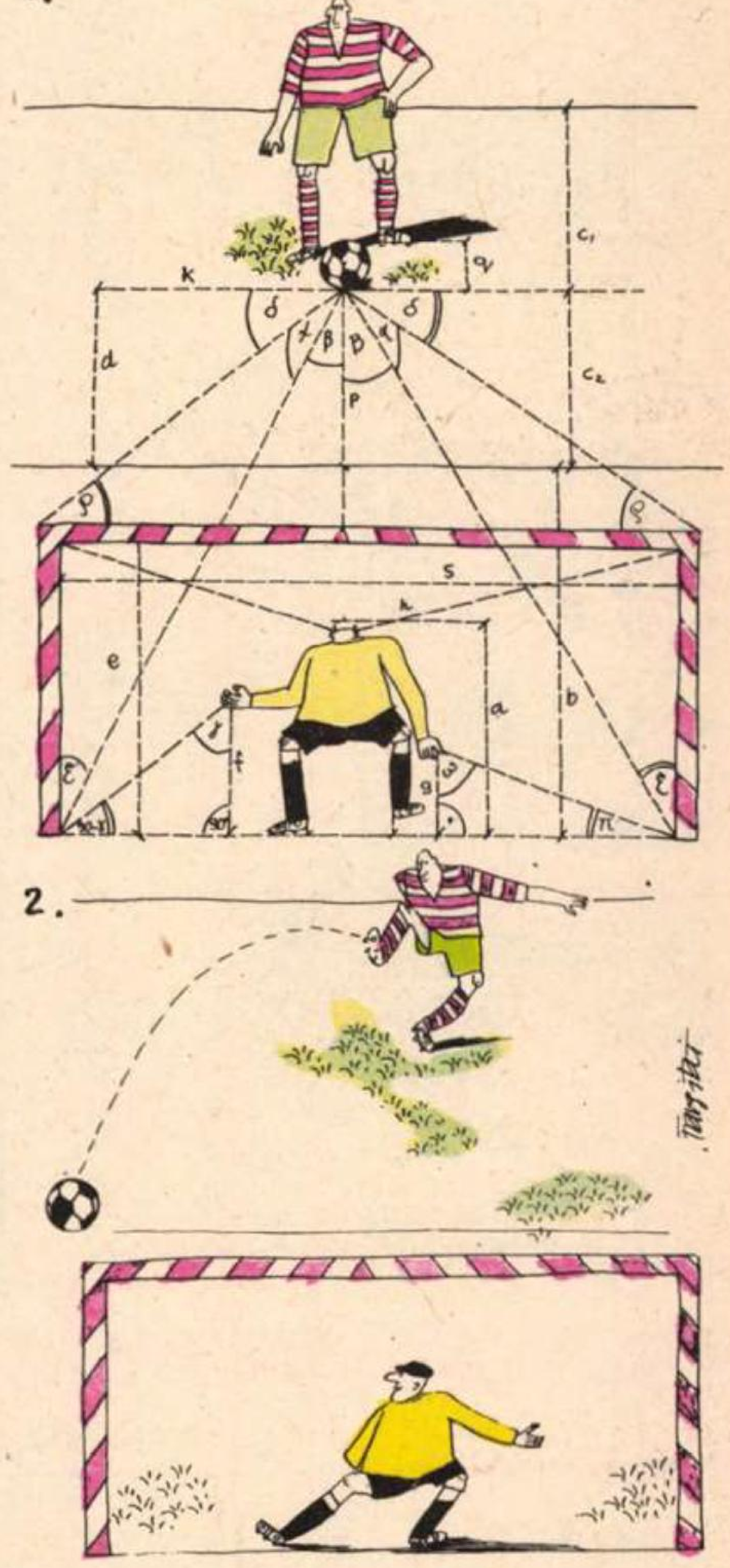

Isaszeg–Pécel.

SZAKOSÍTOTT FODRÁSZAT

ELMÉLET

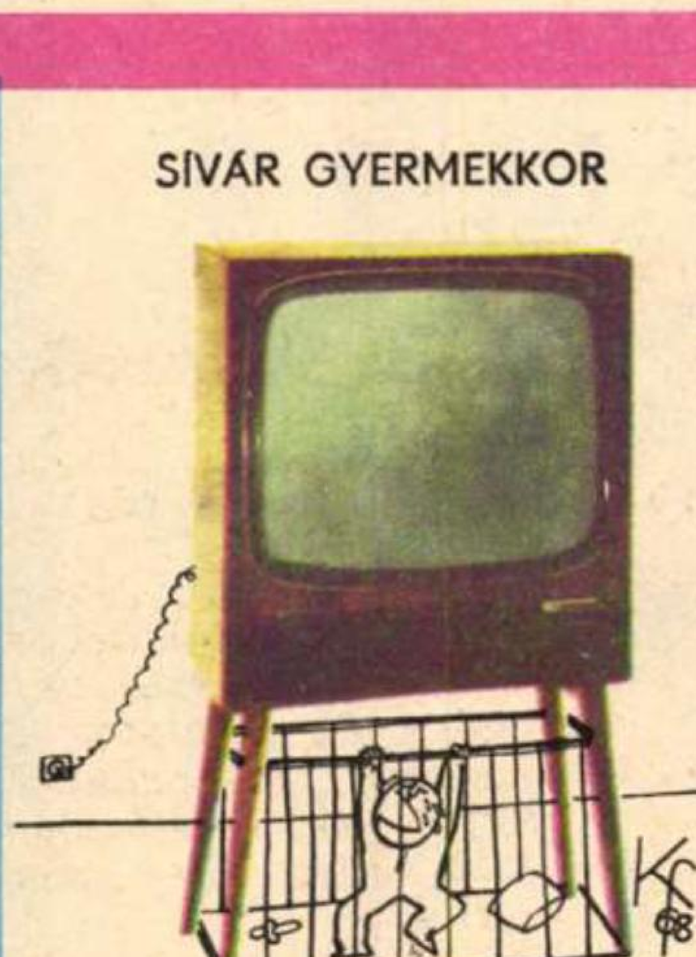
... és gyakorlat

MAI BARLANGLAKÓK

– Egy kicsit sokáig elhúzódik az a födémcsere...

SIVÁR GYERMEKKOR

FIZETÉSNAP

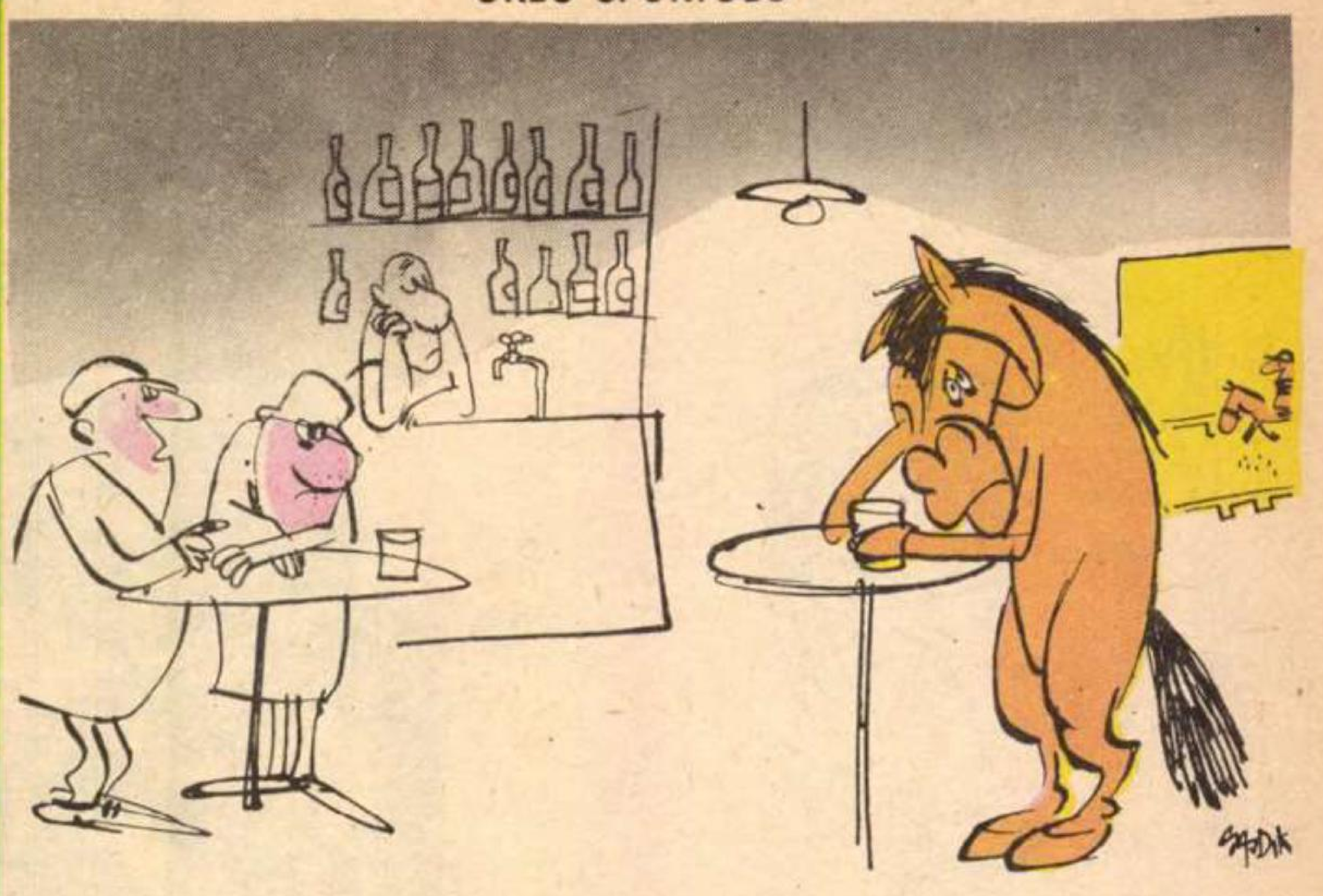

– Egészségedre!

PERSPEKTIVIKUS RAJZUNK

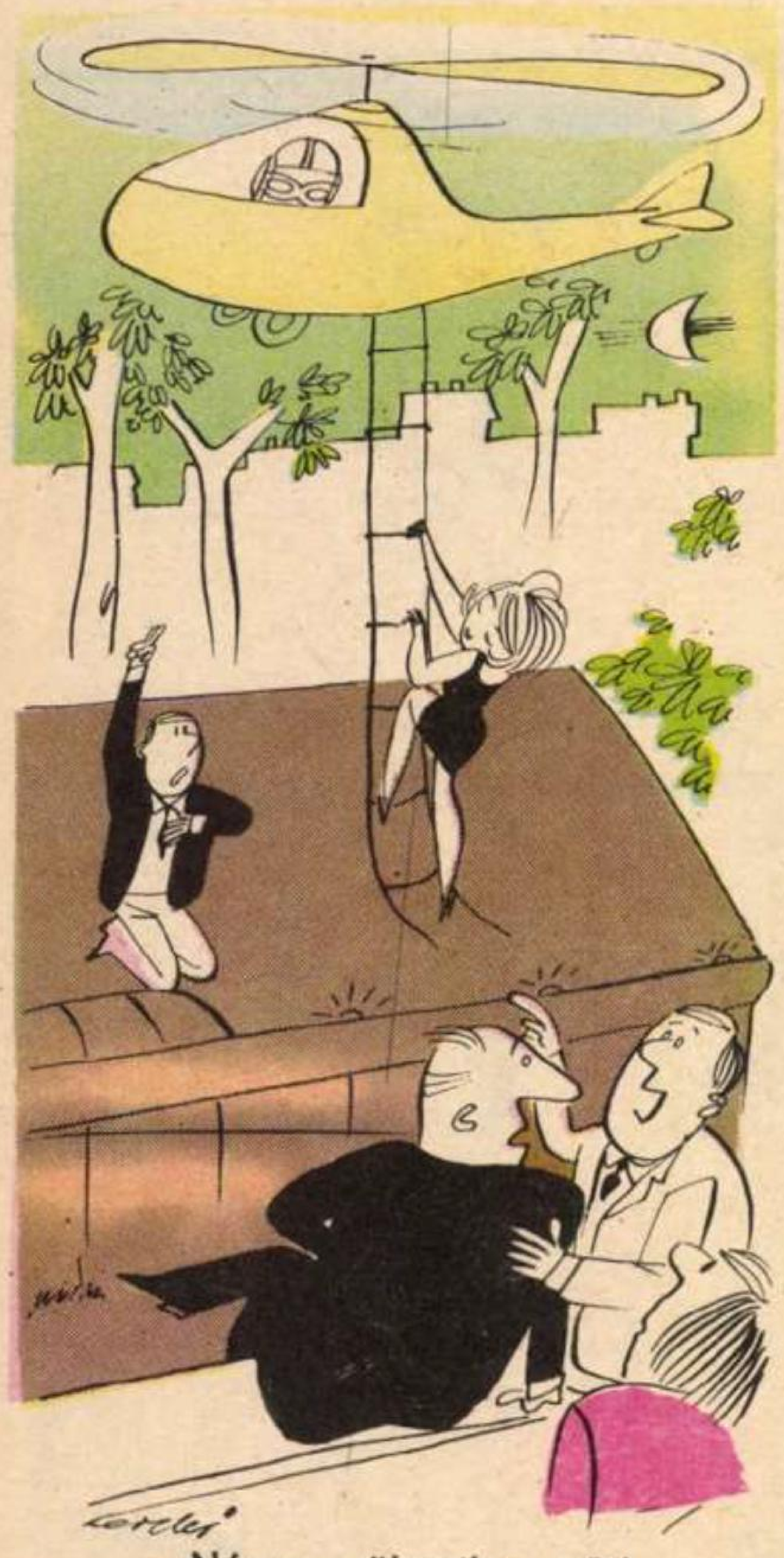

ÖREG SPORTOLÓ

– Azt mondták rá, hogy kiöregedett a versenyzésből...

NYÁRI PENDLIZÉS

– Nézze, szöktetik a nőt!
– Dehogy! Másutt is fellép!

SZILÁNKOK

ÉRETTSÉGI

Ma már egy Nobel-díjas tudóstól is megkövetelik az érettségit.

VILLAMOSON

— Te, Zsuzsa, látod azt a pimasz alakot?

— Látom, Feri.

— Egy fél órája le nem veszi a szemét rólad. Mégiscsak a feleségem vagy. Menj oda, és adjál két pofont ennek a szemtelen alaknak!

— Miért nem adsz te két pofont annak a szemtelen alaknak?

— Megmondom őszintén, nem szívesen avatkozom bele más dolgába...

JAVASLAT

Úgy gondolom, komoly érdeklődés lenne egy olyan mozi iránt, ahol nem is játszanak filmeket, csak egyszerűen sötét van.

MŰVÉSZBEJÁRÓ

Állok a színház művészbejárója előtt, s arra gondolok: nem mindenki jogosult erre a bejáratra.

VÁRÓTEREM

Pályaudvari váróterem. Megafon harsog a fülembe:

— Figyelem! A leveskivonat most főtt készre! A hatodik lány ápol.

Te jó ég! Mit jelent ez?

Szomszédom megnyugtat:

— A hangosan beszélő azt mondta, sebesvonat indul Pécsre a hatodik vágányról.

HIRDETÉS

Megbízható nyugdíjas, szerény díjazásért felelősséget vállal.

RÉMKÉP

Van egy rémképem: annak idején a szülőotthonban, mint csecsemő, véletlenül elcseréltek. S így én talán nem is én vagyok.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Azonnal hívja ide az üzletvezetőt!

— Szabadnapja van, kérem.

— Akkor a helyettes vezetővel szeretnék beszélni.

— Szülési szabadságon van.

— Akkor kérem a panaszkönyvet.

— Jelenleg olvassák.

— Akkor magának elmondom a véleményem.

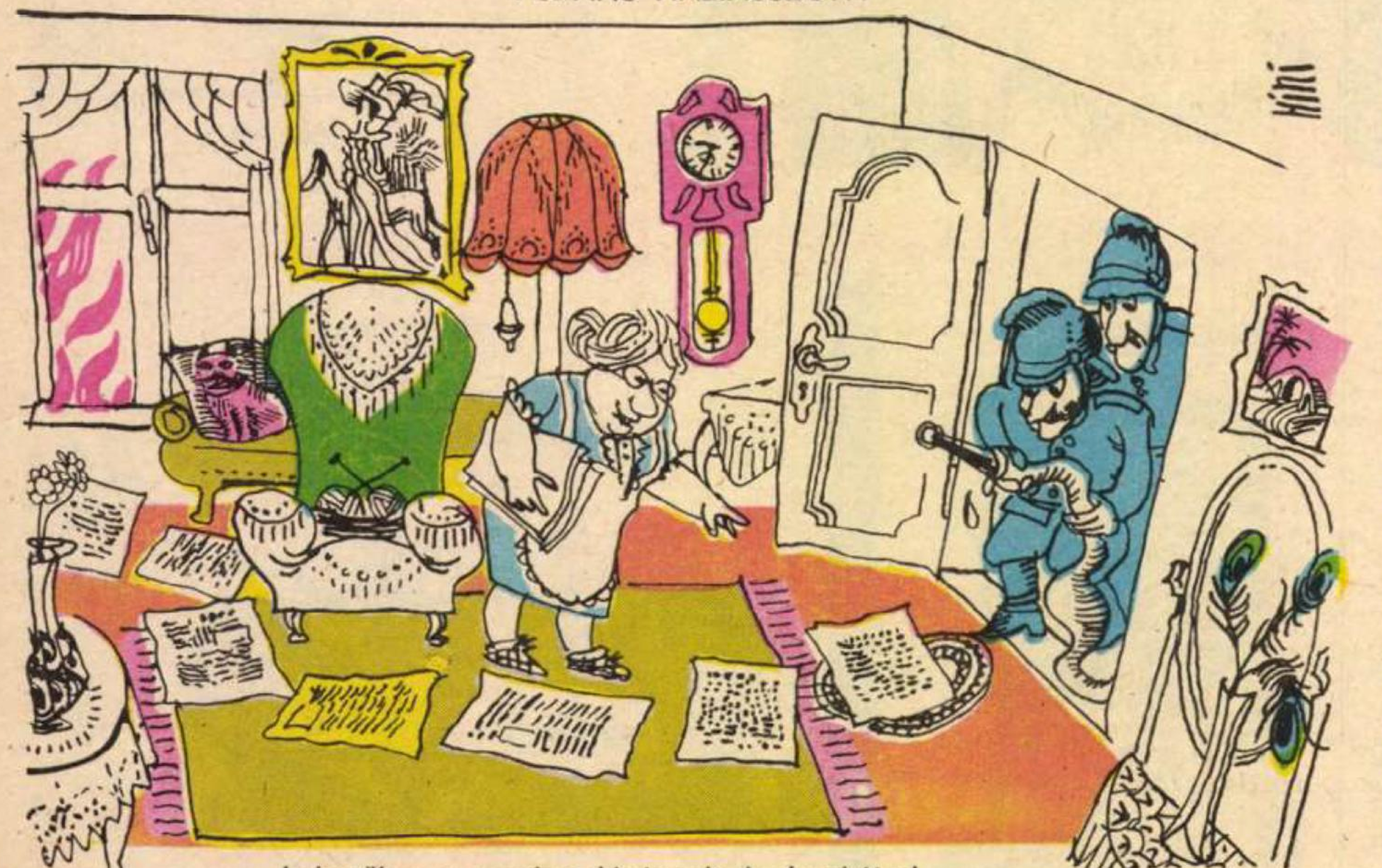
— Sajnálom. Én már nem vagyok itt. Lejárt a munkaidőm.

— Na, ebből elegem volt. Megyek!

— Egy pillanat. Szíveskedjék beírni ide a vendégkönyvbe, hogy mindennel meg van elégedve. Ugyanis mi sokat adunk a vendég véleményére.

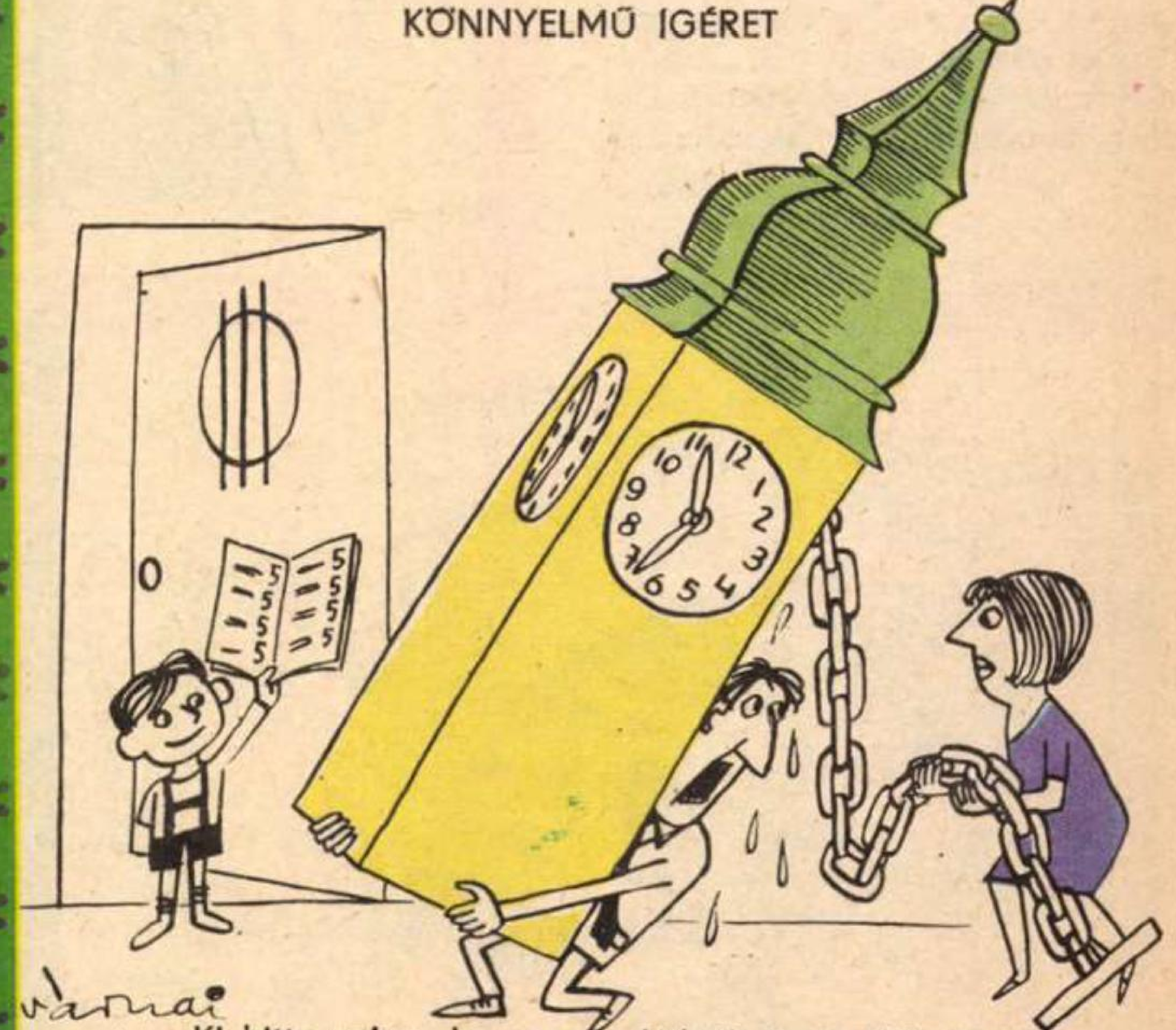
Galambos Szilveszter

PEDÁNS HÁZIASSZONY

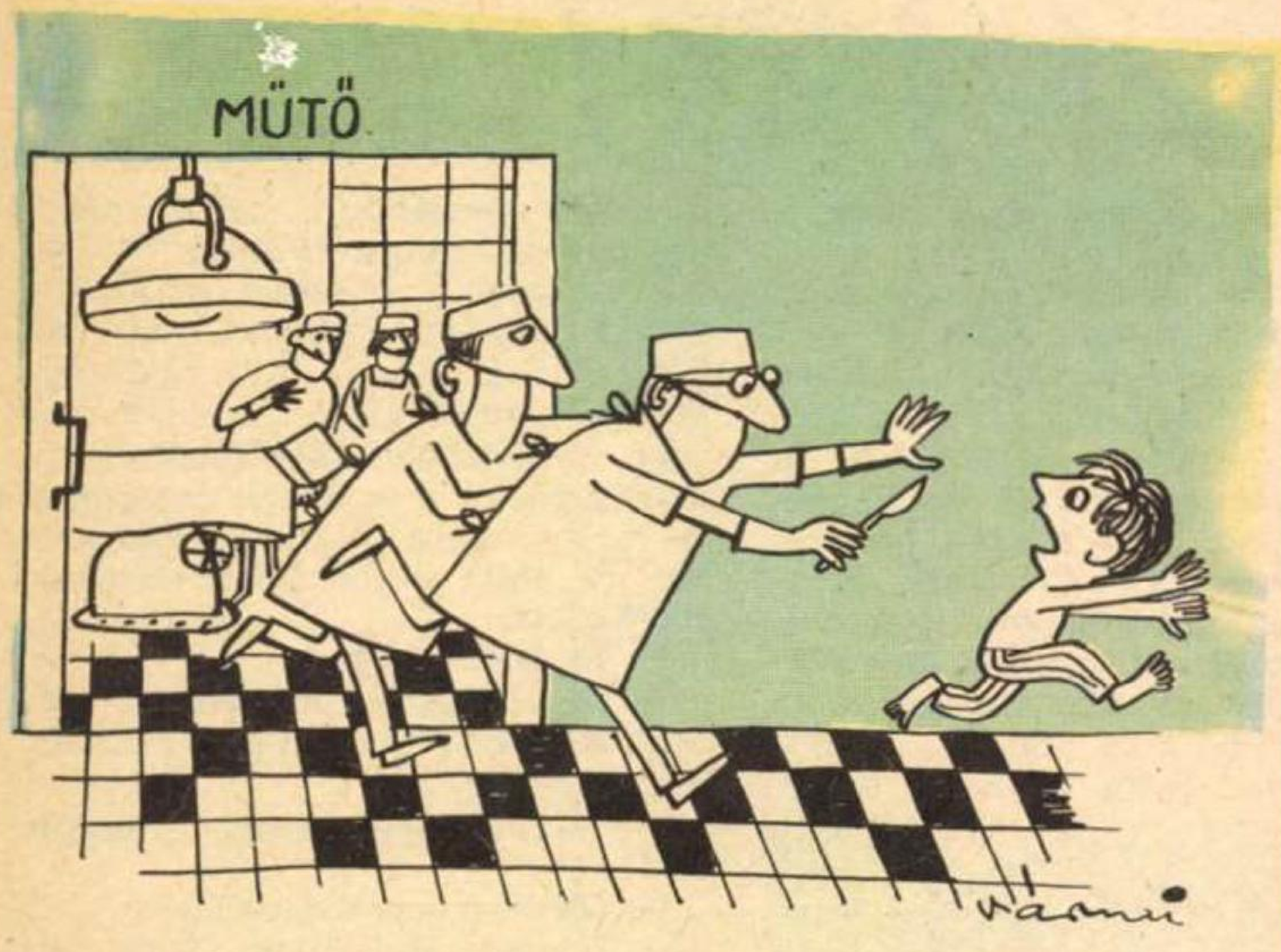
– Lehetőleg a papírra lépjenek, kedveskéim!...

KÖNNYELMŰ ÍGÉRET

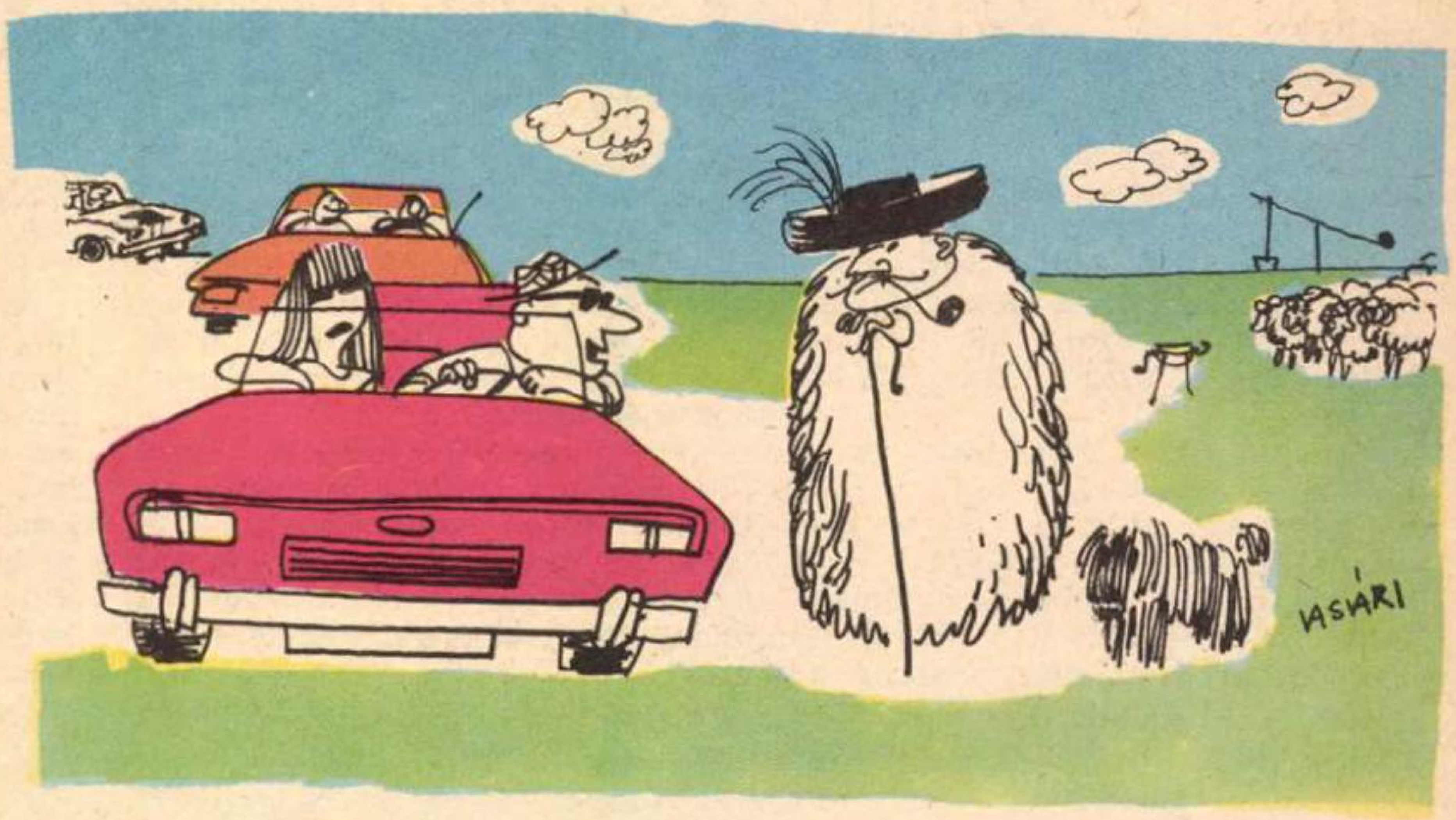
– Ki hitte volna, hogy ez a kölyök tiszta ötös lesz!

ELPOCSÉKOLT IDŐ

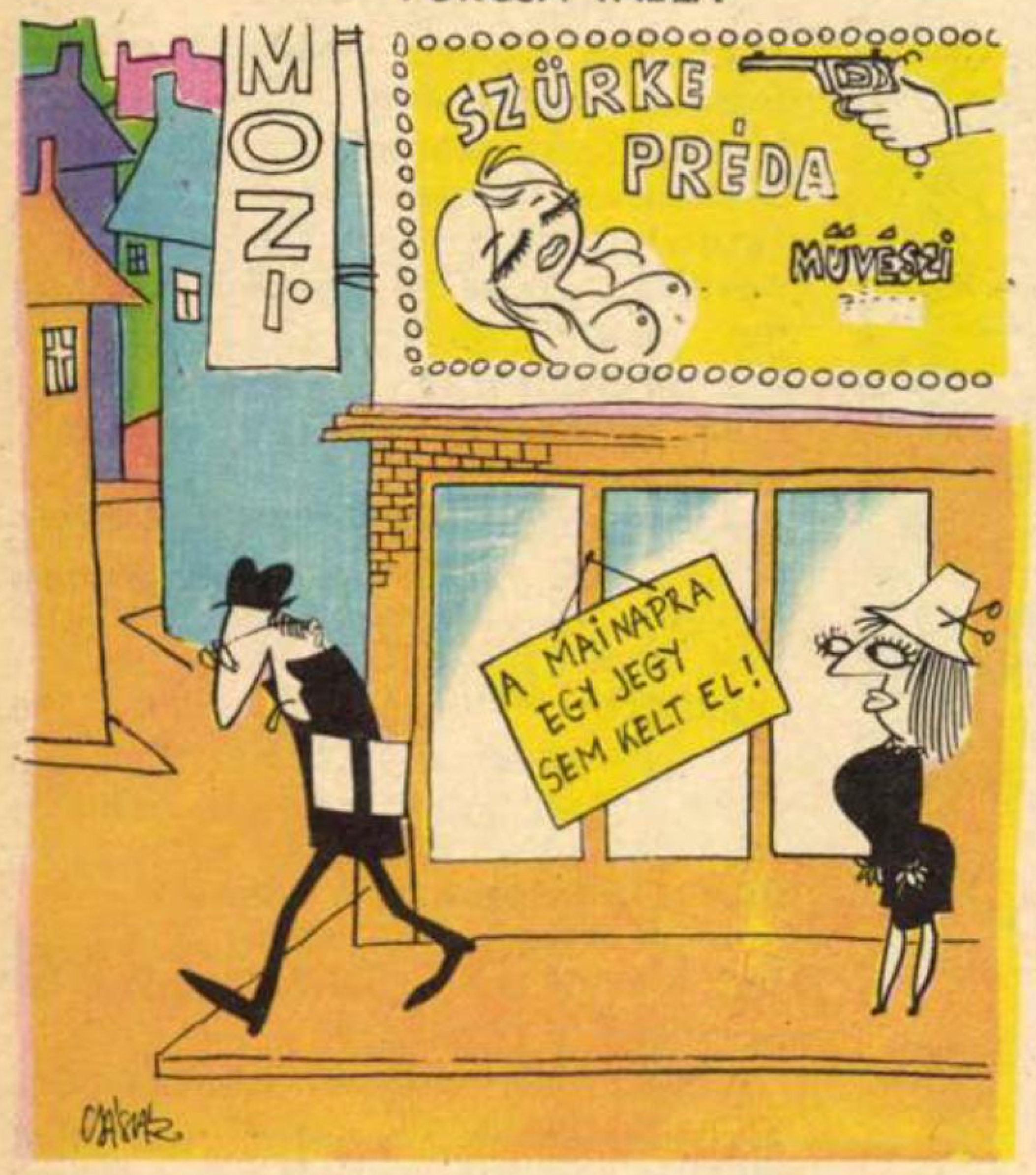
— Nem engedem magamat a vakációban operálni!..

CIVILEK ELŐTÉRBEN

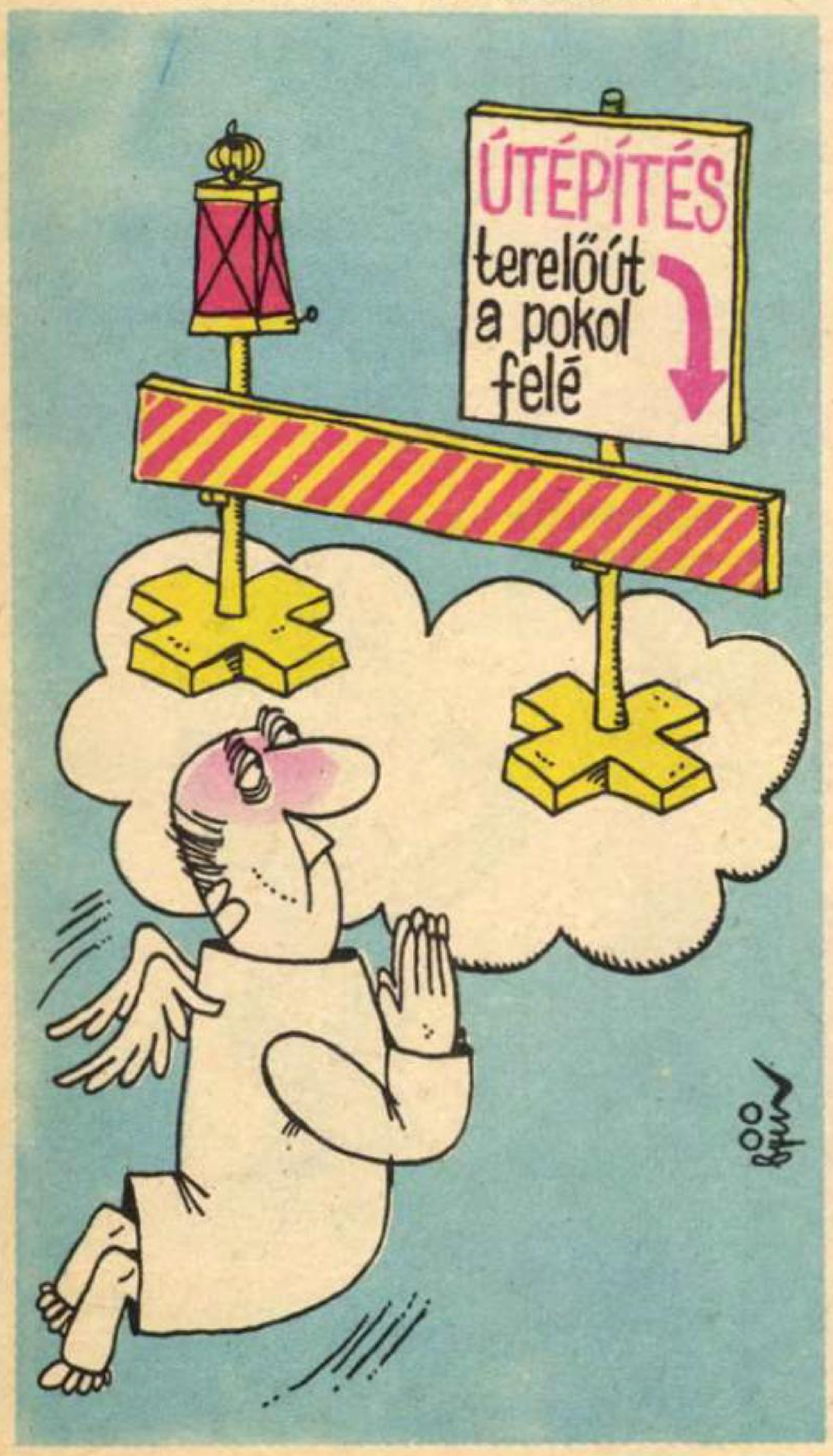

— Bácsikám, nem volna ideje eljátszani egy filmfőszerepet?

FURCSA TÁBLA

NEM KÖNNYŰ ÜDVÖZÜLNI...

AKIT MINDENKI AJÁNL...

Ahogy ajkán bocsánatkérő mosollyal, behúzott nyakkal, udvariasan hajlongva Zamárdi Arvéd belépett a kis tanácsterembe, a jelenlevőknek összeszorult a szívük, csak legalább ne lenne ilyen esett, ennyire összement collstok, mindjárt könnyebben neki lehetne esni szériában elkövetett baklövései miatt.

Mert csakugyan hátborzongató dolgokat művelt, mint az ÉPITÉRT technikusa. Hogy mást ne mondjak, gipsz helyett nullás lisztet rendelt, a segédmunkások éberségének volt köszönhető, hogy a végén pogácsát süthettek belőle! Az is szép volt, hogy két mázsa ácskapocs helyett két mázsa faszöget juttatott el a Hibrid utcai toronyház építéséhez.

Vihogva mutogatták azt a levelet is, amelyben száz tucat villámhárító helyett ötszáz hajszárító kiutalását kérte az illetékes szervtől. Amellett még a tervezésbe is belekotnyeleskedett. Utasítást adott a Szakács utcában ablak nélküli házak építésére, és kis híján elkészültek a lépcső nélküli lépcsőházak is. Ez így nem mehetett tovább, ezért hívták össze sürgősen a villámértekezletet.

Zamárdi leroskadt az eleje tolt székre, s csapottan simogatva három szál haját, nagyokat sóhajtva bámult maga elé. Álmatag szeméből könnyek peregtek, zaklatott szívhangjait még a süket Doba mérnök is jól hallotta. Ilyen körülmények között nehéz volt elkezdeni, végül Stekli termelési igazgató vállalta a hálátlan szerepet, s papírlapokat lobogtatva, dúltan keseregte:

— Értik? Én nem értem! Egyszerűen nem értem! Mindenkitől a legjobb ajánlóleveleket hozta! Csak úgy hemzsegnek az elismerő jelzők. A szuperlatívuszok!

Néhány idézettel támasztotta alá a mondottakat. Az Épentyű főmérnöke például ezt írta:

„Zamárdi Arvéd kiválóan kolosszális anyagismerete, tervezési műveletekben való abszolút jártassága mindvégig bámulatos volt."

Automatikusan összebandzsítottak a szemek: csakugyan érthetetlen, ez az ember rendelt volna betonlap helyett spanyolviaszkot?

Sziklāncs, az szb tagja töprengve jegyezte meg:

— Talán megőrült! Mint a Slágula a Fradi meccsen, mikor két öngóllal kaptak ki Flóriék a Dunaújvárostól.

Jobban megnézték Zamárdit: csakugyan őrült volna?

De nem, minden szabályos volt rajta, viszont most már hangosan zokogott. Aztán hangtalanul csuklott, majd pár említett hajszálát kitépve, bűntudatosan nyöszörögte:

— Kartársak! Kövezzetek meg! Főzzetek olajba! Én vagyok a bűnös, semmihez nem értek! Egy... egy sajtkukacnak több szakértelme van, mint nekem.

Hosszan tartó csend támadt, mindenki meghatódott a zokogó férfi láttán. A nők könnyeztek. Salamonnak, aki eddig legtöbbet szidta Zamárdit, önkéntelenül is kiszaladt a száján:

— De izé, Zamárdi kartárs! De izé, mi nem akartuk megbántani. Mi csak... izé...

A meghurcolt beléfojtotta a szót.

— Hallgasson! Buta vagyok, mint a... mint a...

Valaki kisegítette:

— Mint a tök.

Zamárdi hálásan bólintott.

— Úgy van! Mint a tök! Az egész egy nagy humbug! Mindenütt adtak ajánlóleveletet, csakhogy szabaduljanak tőlem. De én ezt nem csinálom tovább! Inkább a Dunának megyek! Vagy a tengerbe, az mélyebb! Isten veletek, kartársak, bocsássatok meg, hogy köztetek éltem! Ha már nem leszek, imádkozzatok értem egy Ave Máriát!

És már indult is az ajtó felé! Halálraszánt lélekkel! Már nem is ember volt, csak porhüvely. Alig győzték utánakapni! Megbolydult méhkasként zúgtak körülötte. De az egész orkeszterből tisztán kicsendült a műszaki igazgató hangja.

— Nyugalom Zamárdi kartárs, nyugalom, — éppen tegnap hallottam, hogy az EPLEK-nél üresedés van hasonló munkakörben! Még ma átszólok nekik! S kap egy olyan ajánlólevelet tőlünk, hogy két kézzel kapnak maga után...

Nagy S. József

GUY DE MAUPASSANT:

BONIFÁC APÓ BŰNESETE

A postahivatalból kilépve Bonifác, a postás, élénk örömmel konstatálta, hogy mai fordulója rövidebb lesz a szokottnál. Ma a széthordás hamar meglesz, még kószálhat is egy keveset útközben, és délután három órára haza juthat. Mily szerencse!

A sennemare-i úton ment ki a faluból és megkezdte munkáját. Június volt, a zöld és virágos június, a síkság igazi hónapja.

A postás kék zubbonyban, fején fekete vörösszinóros sapkájával, a szűk ösvényen haladva, átszelte a lóhere-, zab- és búzatáblákat, mialatt a vetés csaknem vállig betemette és a feje a kalászok fölött szinte lebegett.

Belépett a két bükksortól beárnyékolt dombra épített fakapun és nevén köszöntötte a parasztot: — Jónapot, Chicot gazda! — odanyújtotta újságját. A majoros a nadrágjába törölte kezét, átvette az újságot, aztán zsebébe csúsztatta, hogy ebéd után kényelmesen kiolvashassa. Kutyája egy görbe almafa lábánál dühösen ugatott hordójából és láncát rángatta, az öreg azonban anélkül, hogy megfordult volna, újra útnak eredt, lábszárait katonásan kinyújtva, bal kezét táskáján tartva, jobbjával pedig botját babrálgatva, mely éppoly folytonos és sietős mozgással haladt, mint a gazdája.

Kiosztotta leveleit és nyomtatványait a sennemare-i tanyában, azután a mezőkön át vette útját, hogy átadja az adószedő postáját, aki kis magányos házban, a falutól egy kilométernyire lakott.

Az adószedő — Chapatis úr — új ember volt, a múlt héten érkezett fiatal feleségével. Párizsi újságot járatott és Bonifác néha, ha ideje futotta, belekukkantott, mielőtt kézbesítette a címzettnek.

Kinyitotta táskáját, elővette a lapot, kicsúsztatta a szalagból, szétterítette és olvasni kezdett menet közben. Az első oldal nem neki való volt, a politika hidegen hagyta, a pénzügyeknél mindig tovább lapozott, de a hírek érdekelték.

E napon különösen sok hír volt. Egy erdészlakban lejátszódott bűntény olvasásakor annyira felizgult, hogy a lucernás közepén megállt, hogy a cikket még egyszer elolvashassa. A részletek borzalmasak voltak. Az erdészlak előtt reggel elhaladva, egy favágó vérfoltot vett észre a küszöbön, mintha valakinek az orra vérzett volna. „Az erdész nyulat lőtt az éjszaka" — gondolta magában, de közelebb lépve, látta, hogy az ajtó félig nyitva maradt és a zárt letörték. Rémülettől reszketve rohant a faluba, értesíteni a bírót, aki erősítésül maga mellé vette a csőszt és a tanítót és a négy ember együtt visszatért. Az erdészt elmetszett torokkal találták kandallója előtt, a felesége megfojtva hevert az ágyon, és hatéves kislánya két matrac között feküdt megfulladva.

Bonifác postást annyira felizgatta a gyilkosság, hogy lábai egészen elgyengültek. Hangosan mondta: — Pokolba! Micsoda gazemberek vannak!

Aztán visszacsúsztatta az újságot a papírszalagba és megindult rémes víziókkal fejében. Nemsokára elérte Chapatis úr házát. Kinyitotta a kiskert kapuját és közeledett a házhoz. Alacsony, földszintes épület volt, padlásszobás tetővel. A szomszéd ház legalább ötszáz méterre volt tőle. A postás felment a tornác két lépcsőfokán, kezét a kilincsre tette, megpróbálta kinyitni az ajtót, de zárva volt. Most vette észre, hogy a zsaluk sincsenek még nyitva.

Nyugtalankodni kezdett, mert Chapatis úr, mióta megérkezett, mindig korán kelt. Bonifác elővette az óráját. Még csak reggel hét óra tíz perc volt, mindegy, az adószedőnek már fel kellett volna kelnie.

Körüljárta a lakást, óvatosan lépkedve, mintha valami veszély elől menekülne. Semmi gyanúsat nem talált, csupán egy-két férfilábnyomot az egyik szamóca-ágyban.

De hirtelen megállt, mozdulatlanul, a félelemtől megbénulva, mert az egyik ablak előtt elhaladva, nyögést hallott a házból. Közelebb ment, átlépve egy kakukkfűszegélyt, fülét a zsalugáterhez nyomta, hogy jobban hallja. Határozottan nyögtek. Egész tisztán hallotta: hosszú, fájdalmas sóhajok, valami hörgésféle, küzdelem zaja, kiabálás.

Bonifác nem kételkedve többé, hogy itt, az adószedőnél bűntény játszódik le, nyakába szedte lábait, visszafutott a kiskerten, nekivágott a síkságnak, a vetéseknek, lelkeszakadtáig nyargalva, rázva táskáját, mely a csípőjét verte és kimerülten, lihegve, magánkívül ért a csendőr-őrszoba kapujába.

Malautour altiszt egy eltört széket javított. Rautier csendőr segített neki. A postás meglátta őket és felkiáltott:

— Jöjjetek azonnal, ölik az adószedőt, gyorsan, gyorsan!

A két ember abbahagyta munkáját és felemelte a fejét. Bonifác látva, hogy inkább bámulnak, mint sietnek, újra kiáltott:

— Gyorsan, gyorsan! A gyilkosok bent vannak a házban, hallottam a kiabálást, nincs idő!

Az altiszt megkérdezte: — Kitől tudja?

— Az újságot és két levelet vittem, mikor észrevettem, hogy a lakás ajtaja zárva van és az adószedő még nem kelt föl. Megkerültem a házat, és hallottam, hogy bent nyögnek, mintha fojtogatnának valakit, vagy mintha a nyakát vágnák el valakinek. Erre azután ideszaladtam, ahogy csak bírta a lábam.

A csendőr meggyőzve válaszolt: — Felöltözöm, és megyek.

Belépett az őrszobába, követve társától, aki bevitte a széket. Csaknem rögtön újra megjelentek és mindhárman elindultak futólépésben a bűntény színhelye felé. A ház közelébe érve, óvatosan meglassították lépteiket, az altiszt elővette revolverét, azután nesztelenül behatoltak a kertbe és közeledtek a házhoz. Semmi újabb nyom nem árulta el, hogy a gonosztevők már elmentek volna. Ajtó, ablak, még mindig zárva volt.

— Megvannak — mormogta az altiszt.

Bonifác apó izgalomtól lihegve, a ház túlsó oldala felé küldte és a redőnyre mutatott: — Ott, ott! — suttogta.

Az altiszt előre ment, egyedül. Fülét rányomta a deszkára. A másik kettő feszülten figyelt és mindenre készen nézett rá. Vártak.

Az altiszt sokáig mozdulatlanul állt és hallgatózott. Hogy fülét jobban rányomhassa a zsalura, levette és jobb kezében tartotta háromélű sapkáját.

Mit hallott? Szenvtelen arca semmit sem árult el, de bajusza hirtelen megrándult, orcáit csendes nevetés ráncai futották el. Újból átlépett a puszpáng-sövényen és visszament a bambán rámeredő két férfihoz. Aztán intett, hogy kövessék lábujjhegyen. A bejárathoz érve, felszólította Bonifácot, hogy az újságot és a leveleket csúsztassa be az ajtó alatt. A postás elképedve, de azért készségesen engedelmeskedett.

— És most, indulj!

A kapun kiérve, az öreghez fordult és jókedvtől csillogó szemekkel mondta:

— Nagy kópé maga, Bonifác apó!

Az öreg megrökönyödött.

— Miért? Hallottam, isten bizony, hallottam...

De a csendőr nem bírta tovább és kacagni kezdett. Úgy kacagott, mint aki fuldoklik, két kezét hasára tette, hajlongott, szemei könnyben úsztak, orra körül grimaszok vonaglottak. A másik kettő értetlenül bámult rá. Minthogy Malautour altiszt nem tudott beszélni, és nem bírta abbahagyni a nevetést, végre is egy népies, illetlen mozdulatot tett. Nem értették, hát megismételte, többször egymás után, fejével a csukott ház felé mutatva.

A másik csendőr hirtelen megértve, hogy miről van szó, iszonyú röhögésben tört ki. A postás szemei kerekre nyíltak és ismét kijelentette:

— Esküszöm, hogy hallottam!

Az altiszt újból röhögni kezdett:

— Hallotta? Maga is így szokta ölni a feleségét, vén lókötő?

— A feleségemet? Igen, ő is kiabál, ha verem.. Talán Chapatis úr is verte a feleségét?

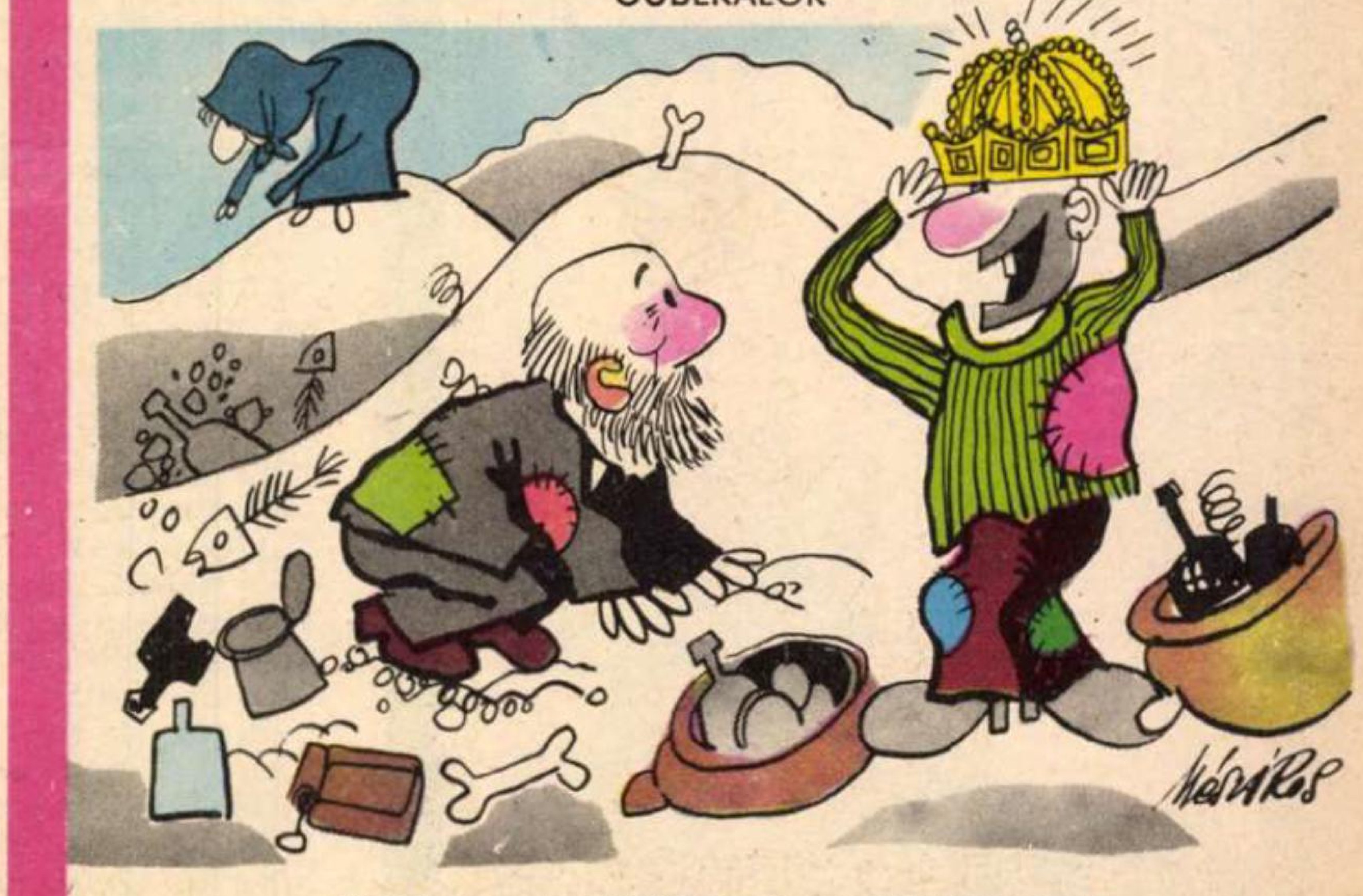
Ekkor az altiszt megpörgette vállánál fogva az öreget, és fülébe súgott valamit, amitől az egészen elhűlt és elgondolkozva mormogta:

— Node ilyet... sose hittem volna... azt hittem, hogy ölnek valakit.

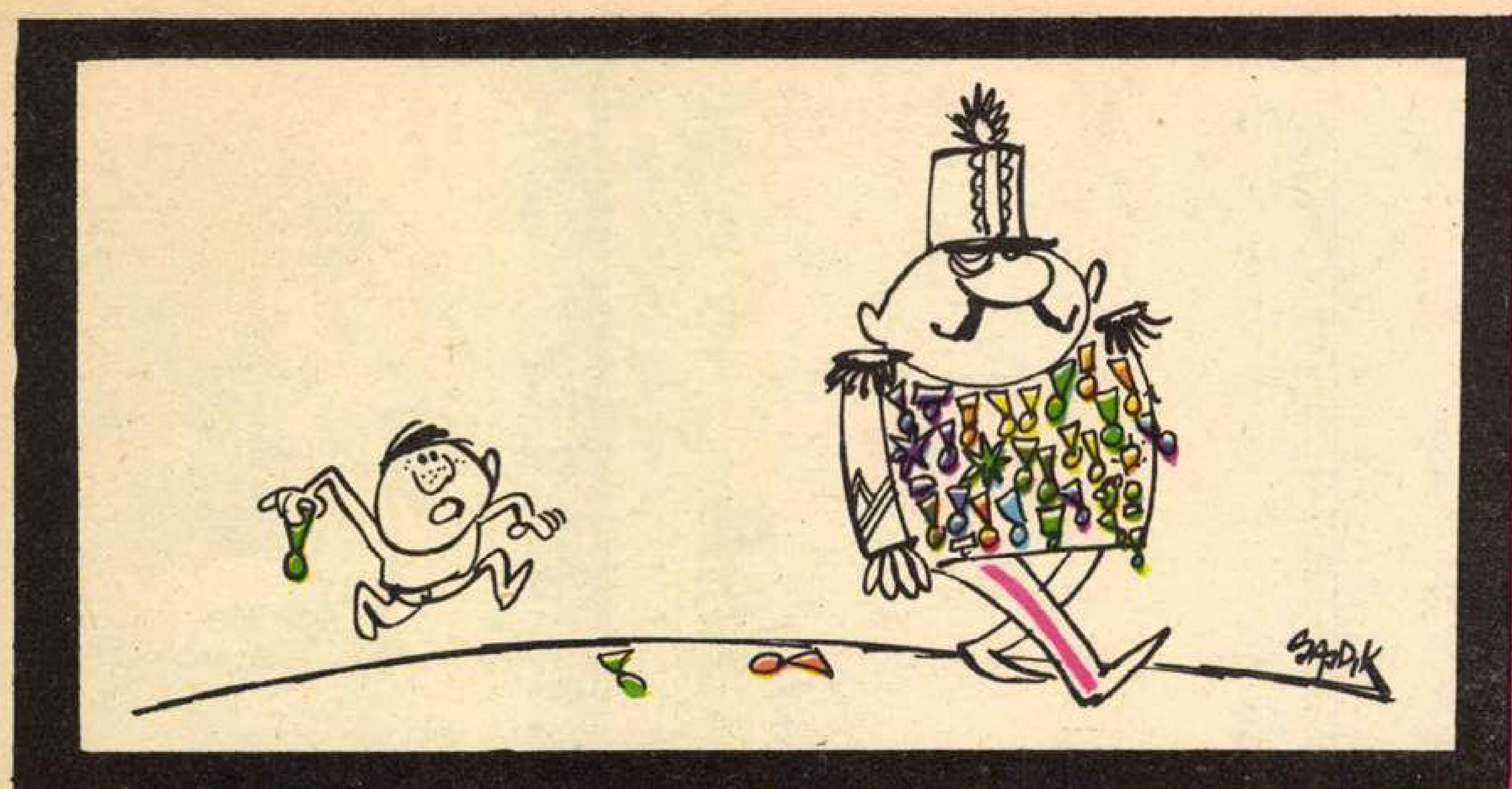
És zavarodottan, szégyenkezve, megindult a mezőkön át, mialatt a csendőrök még mindig nevetve, vaskos kaszárnyai tréfákat kiabáltak utána és nézték, hogyan távolodik fekete sapkája a kalászok nyugodt tengerében.

(Fordította: Szabó Lőrinc)

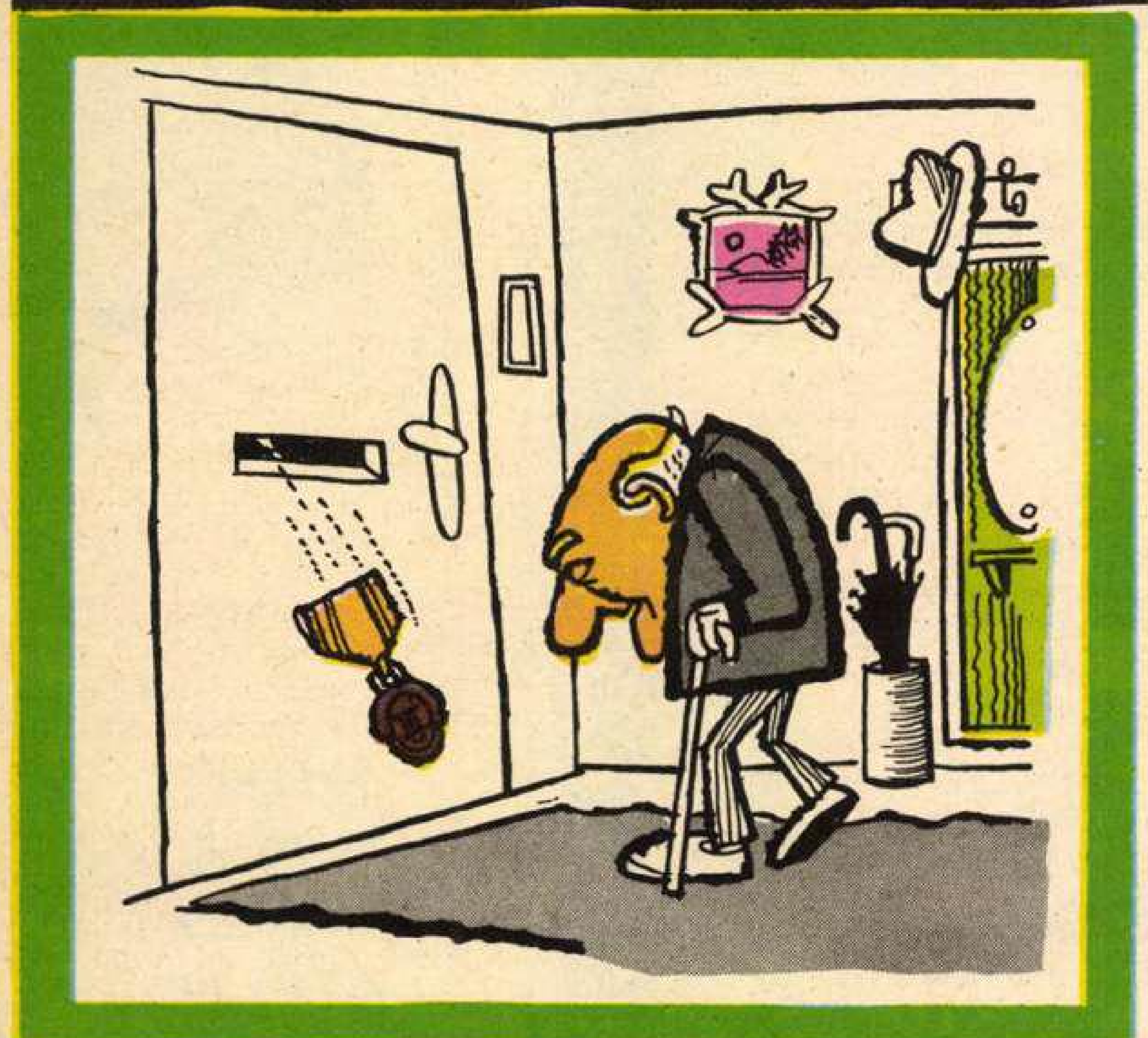
GUBERÁLÓK

– Valahol megint kikiáltottak egy köztársaságot.

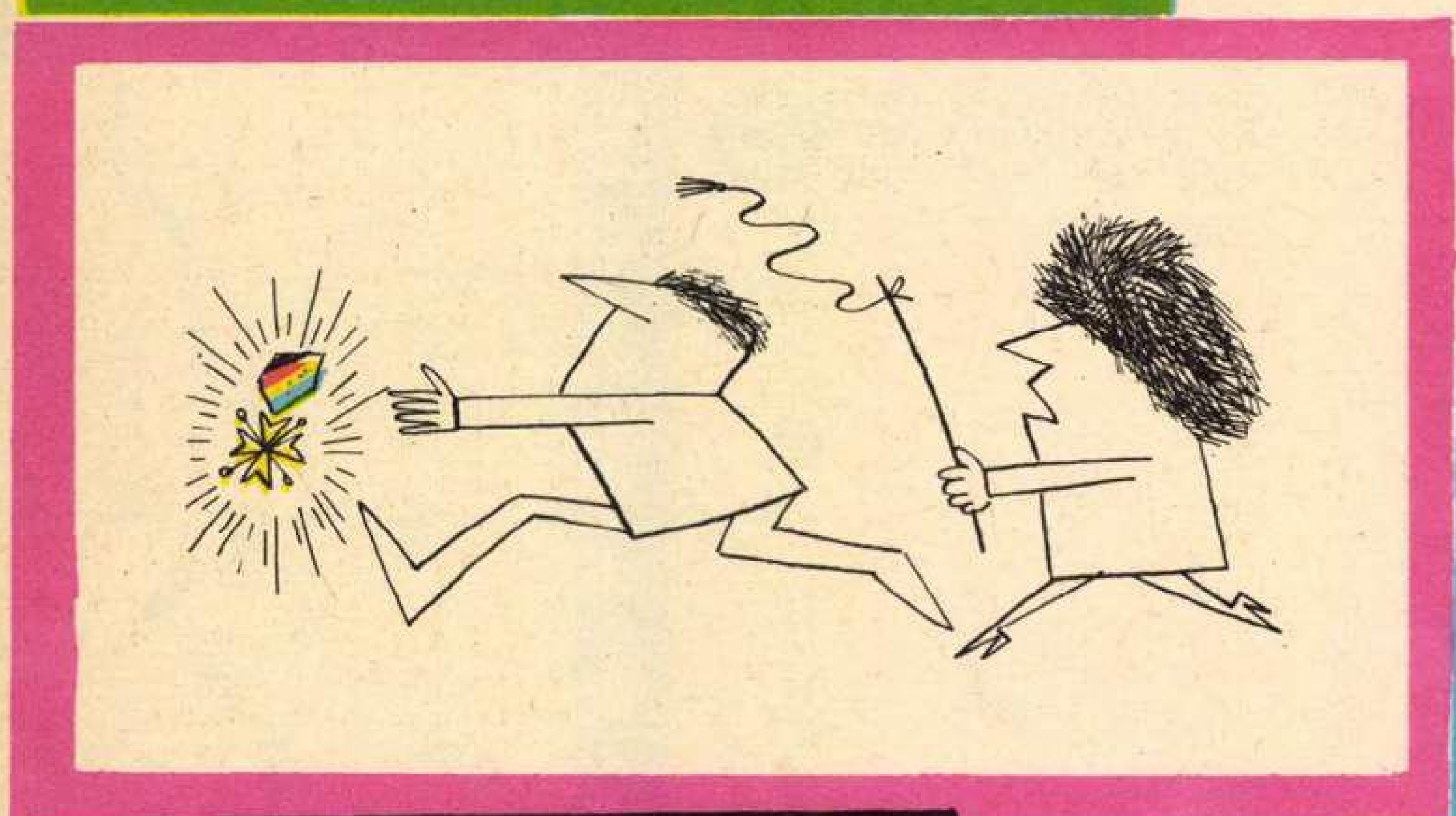

SAJDIK, BALÁZS-PIRI, SZŰR-SZABÓ, HEGEDŰS, FÜLÖP, VÁRNAI, VASVÁRI, BARÁT

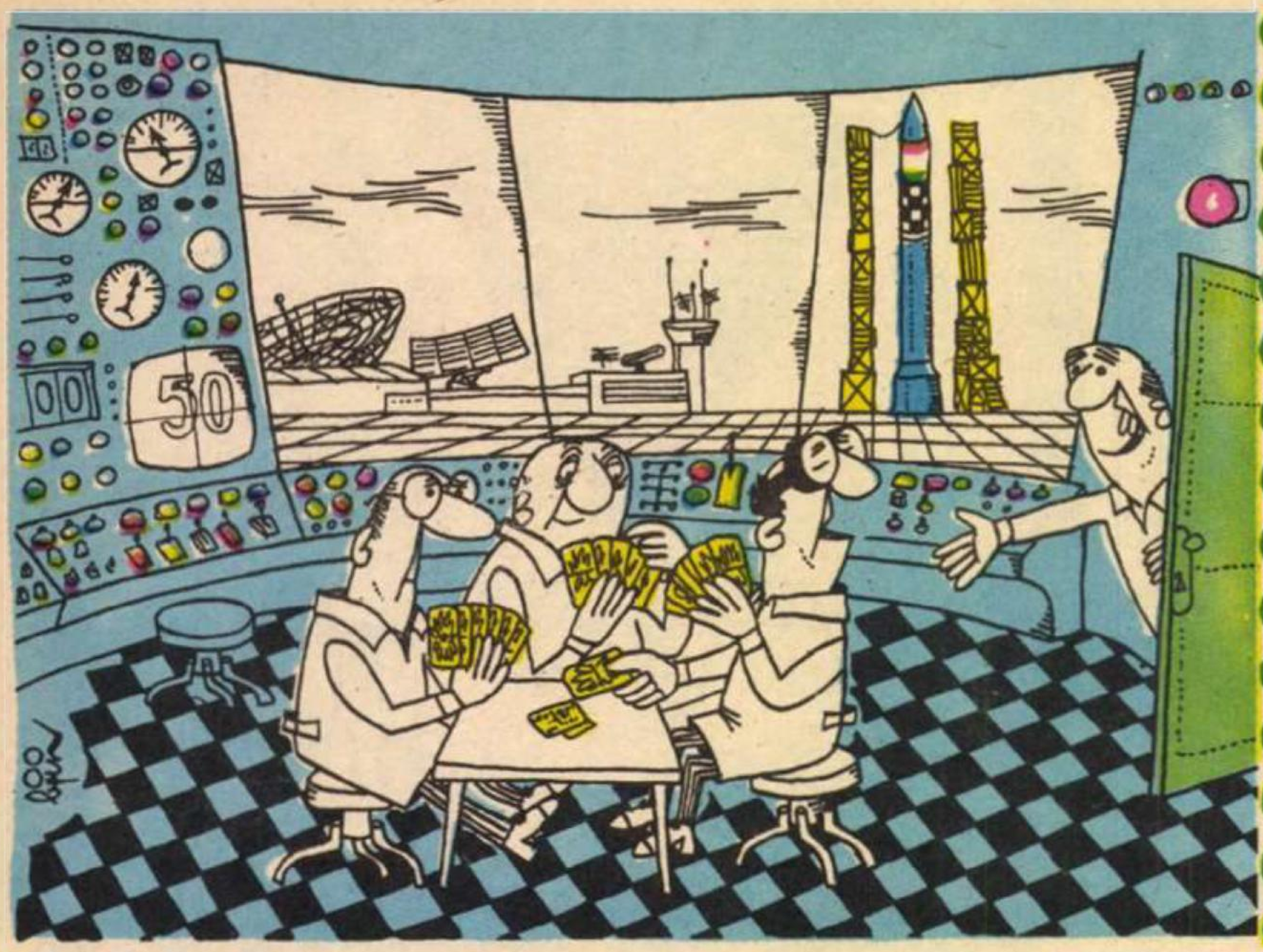

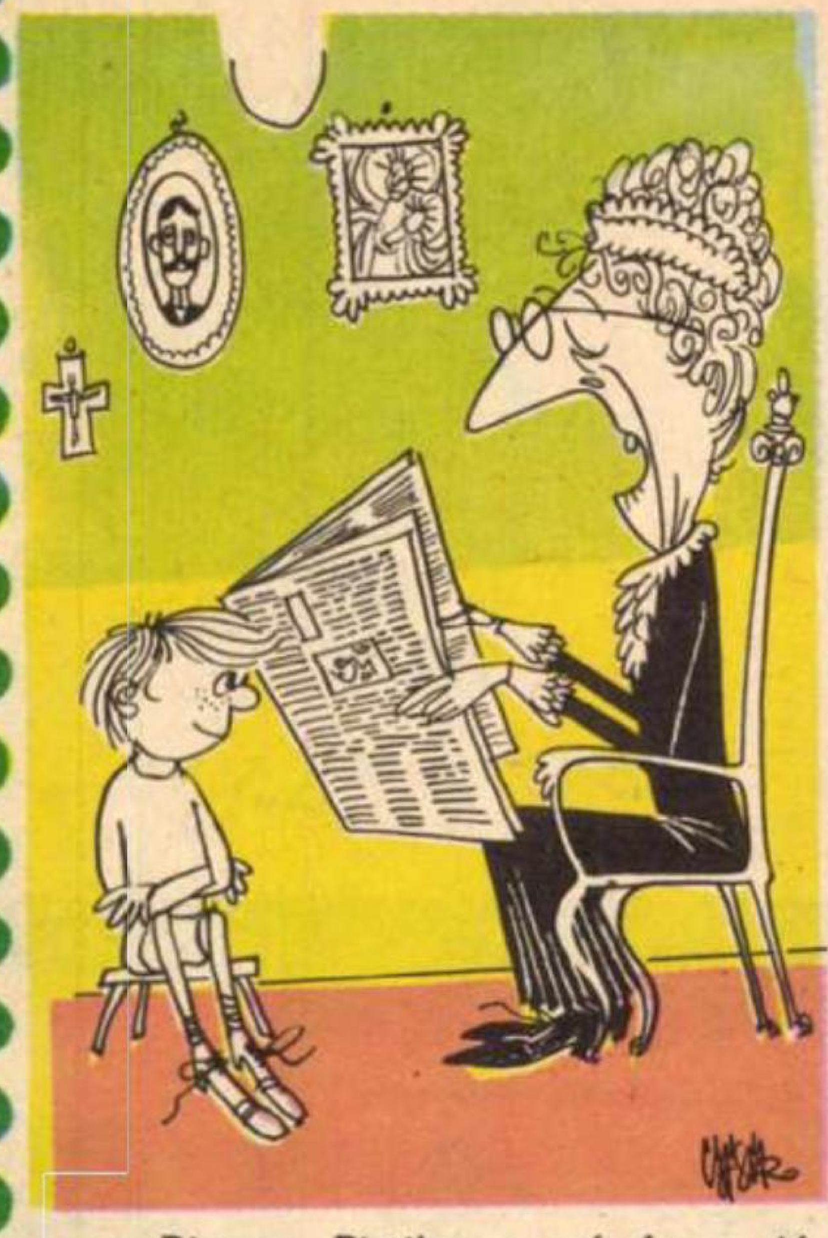

AZ ELSŐ MAGYAR ŰRHAJÓ KILÖVÉSE

– Mindjárt, csak még ezt a kört leosztjuk...

MAI MESE

– Bizony, Pistike, a végén a jó ember mindig elnyeri méltó büntetését!

RONTÁS

Apró falu a Gebenye völgyében Puliszkaszentgyörgy. Tavasszal, amikor a Gebenye megárad, a helység sokszor hetekig el van zárva a külvilágtól. Vasútja sincs, csak egy rozoga bekötőút, amit minden ítéletidő kiköt... Utolsó posta: Banyamákos. Első mozi: Golyvaszörcsög. Szóval Puliszkaszentgyörgyöt még a legjobb indulattal se lehet a kultúra fellegvárának nevezni.

Ám reményteli változást hozott e téren, hogy midőn elkészült a buzgárhegyi relé, attól kezdve már a Gebenye völgye is részesülhetett a televízió áldásában. Az embereknek se kellett több. Előkerültek a szalmazsákból, a ládafiából, meg az otépéből a megtakarított forintok, s a fél falu vevőkészüléket vásárolt. A zsúpfödeles házikókat úgy ellepték a tévé-antennák, hogy még a törzsvendég gólyák se ismertek rá Puliszkaszentgyörgyre, amikor tavasszal visszatértek az Egyesült Arab Köztársaságból.

A férfiak ezentúl esténként nem a földművesszövetkezeti italboltban verekedtek, hanem békésen üldögéltek odahaza a kemencepadkán és nézték, hogyan gargarizál a maci.

Azonban minden csoda maximum három hónapig tart. Egyszer csak furcsa mende-monda kapott lábra a faluban. A népek egymásnak suttogták, de végül a tanácselnök fülébe is eljutott. Azt beszélték, hogy Fruzsi néni megrontotta a tévét. Ahol ő megjelent, ott többé nem volt köszönet a tévézésben. Unalmasak lettek a filmek, bárgyúak a vetélkedők, ésatöbbi, ésatöbbi.

Az alvég szélén lakó magányos öregasszonyt persze senki se merte bántani, mert földöntúli képességeket tulajdonítottak neki már hosszú ideje. Azt tartották, ha Fruzsi néni ránéz egy vemhes tehénre, hát annak kétfejű borja születik az incidensből kifolyólag. Most ez a tévhit, pontosabban tévéhit, úgy módosult, hogy ha a vén banya, szúrós, fekete szemeivel ránéz valakinek a tévé-antennájára, menten kétfejű lesz a bemondó!

Szegény tanácselnök mi egyebet tehetett, sürgősen elpanaszolta a járásban a dolgot. Ott haladéktalanul megindították a vizsgálatot a sajnálatos ügyben és egy bizottság szállt ki Puliszkaszentgyörgyre, hogy igazságot szolgáltasson a méltatlanul meghurcolt idős bedolgozónőnek.

Tudniillik, Fruzsi néninek becsületes polgári foglalkozása is volt ám. Szamócát meg vadkörtét gyűjtött az Erdei Termékeket Értékesítő Vállalatnak.

Nos, a tetőtől-talpig szakértőkből álló bizottság hamarosan megállapította, hogy a kósza hírek abszolúte alaptalanok, és a rosszhiszemű babona elterjedéséhez nagyrészt hozzájárult az a tény, hogy a múlt átkos örökségét még nem sikerült teljesen felszámolni Puliszkaszentgyörgyön.

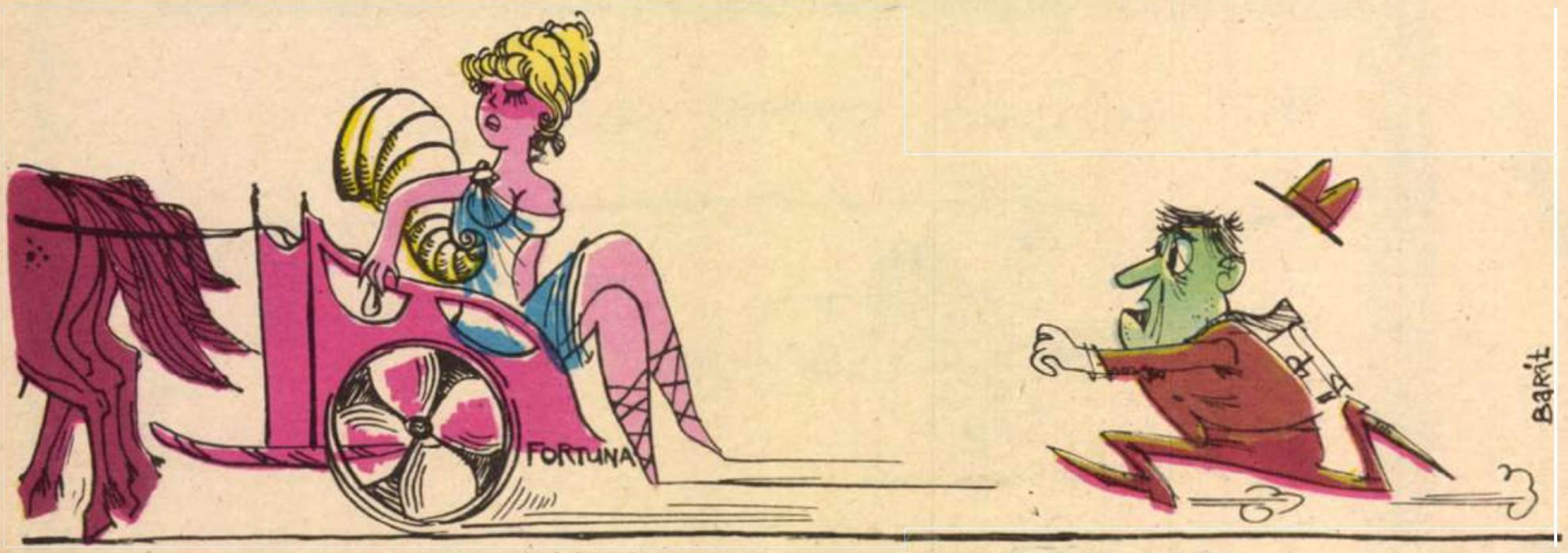
Szóval, a tévé-műsor romlásáról nem Fruzsi néni tehet!...

Dalmáth Ferenc

BIZALMATLAN FOGYASZTÓ

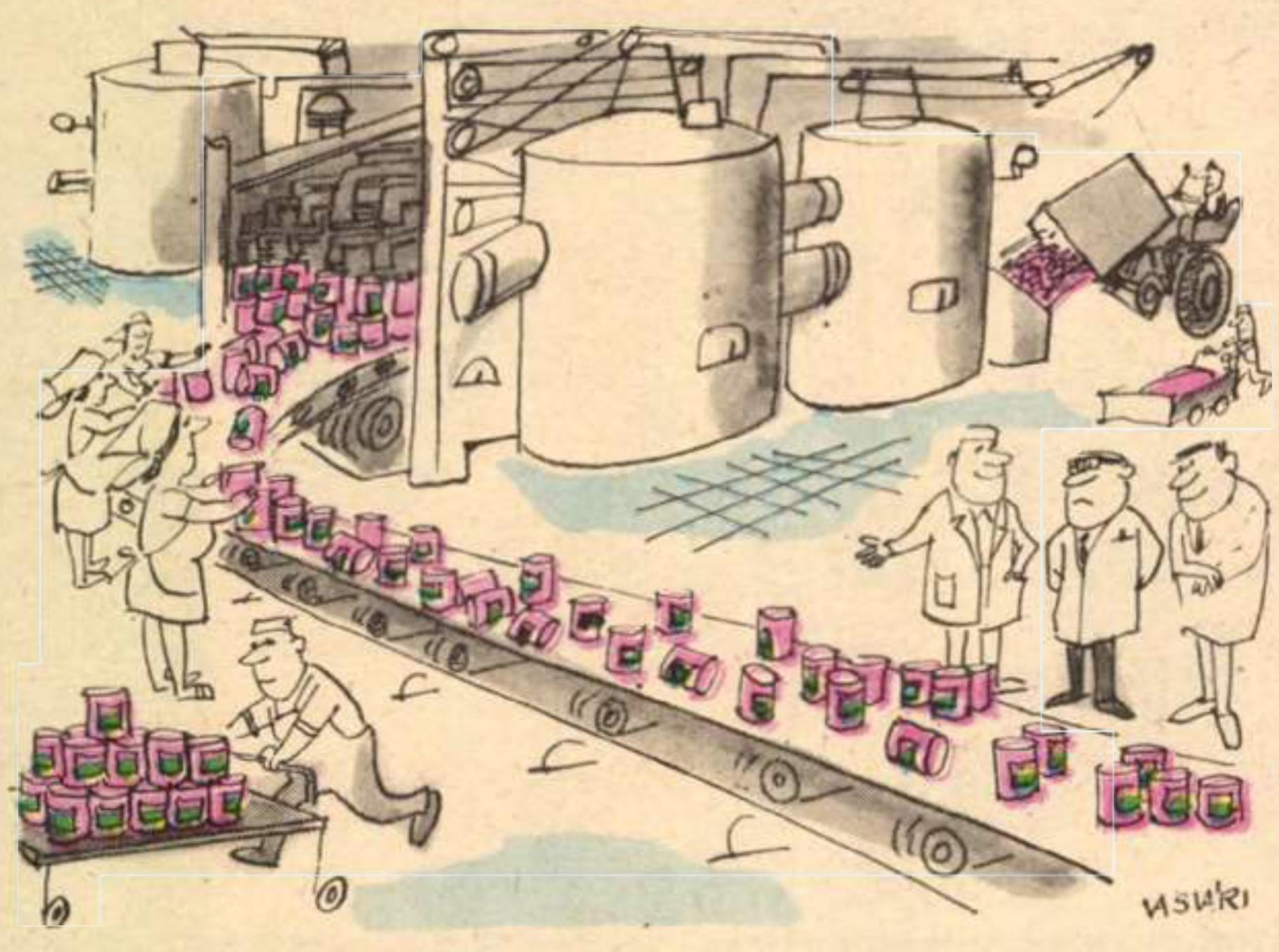

KÖZLEKEDÉS

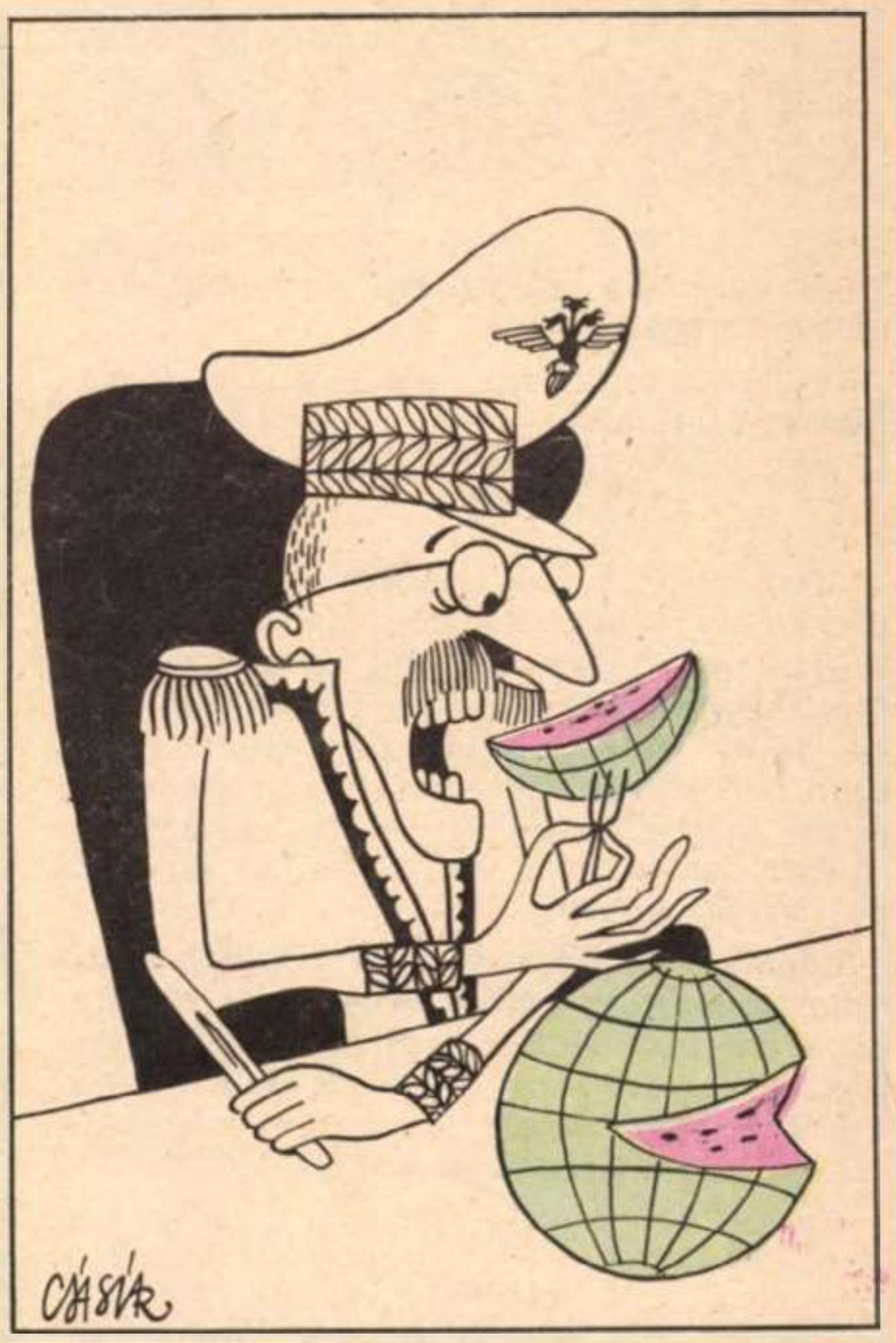
– Disznóság! Mindig korábban elcsöngetik ezt a nyomorult kocsit!...

KONZERVGYÁRBAN

– Pedig megfogadtuk, hogy többé nem főzünk be!...

VÁGYÁLOM

Kutya-dolgok

Nagy kutyabarát vagyok, ezért örömmel olvastam a Süddeutscher Zeitung május 2-i számában, hogy Amerikában bevezették a kutyák betegbiztosítását. Abban az országban tehát, ahol az emberélet nagyon olcsó, a kutyák iránti gondoskodás egyre nagyobb arányokat ölt. A müncheni újság felsorolja, hogy eddig is milyen messzemenően ügyeltek az ebek jólétére. Így számtalan kozmetikai intézetben szépítették a kutyákat, szalonokban készültek ruhák a kedvencek részére. (Persze csak akkor, ha az eb ura elég gazdag volt.) Ékszerészeknél vásároltak arany, ezüst és platina nyakörveket, az orvostársadalom tagjai között számos kutya-specialista van, sőt luxus ebklinikák is létesültek az USA-ban.

A legújabb vívmány az ebek betegbiztosítása. Betegség és baleset ellen lehet a kutyákat biztosítani, akárcsak az emberek biztosításánál, négylábú barátainknál is vannak megszorítások. Így például csalás esetén nem érvényes a biztosítás. Ezt nyilván úgy kell érteni, hogy amennyiben a kutya öncsonkítást követ el, nem kap baleseti kártérítést. Nincs a kizáró okok listáján, de valószínű, hogy az öngyilkos kutya gazdájának nem fizetik ki az eb életbiztosítását.

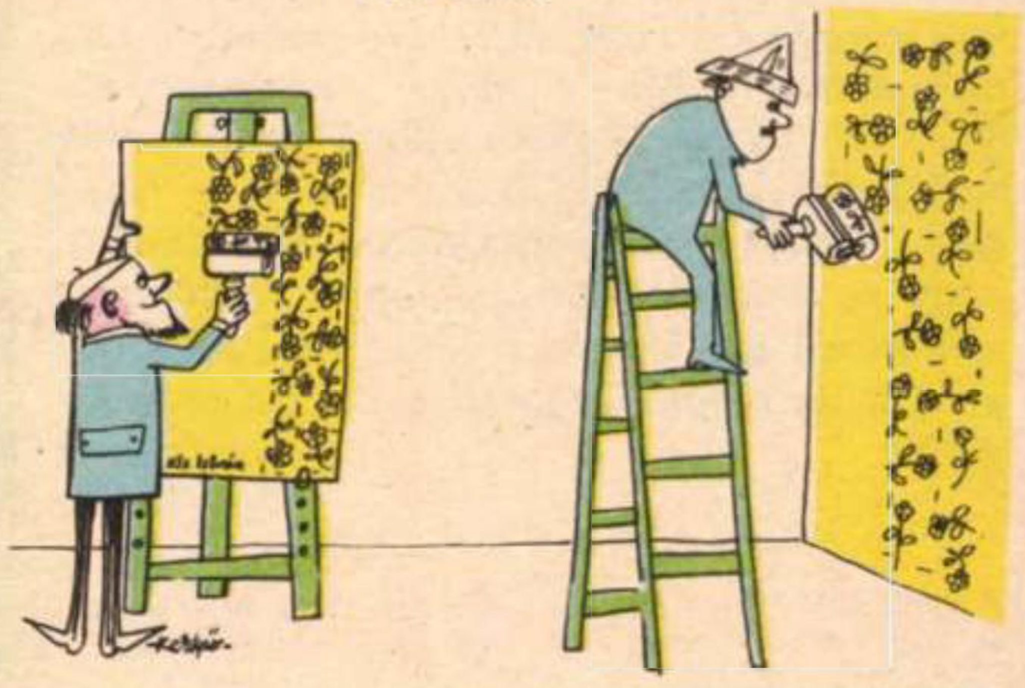
(p)

VENDÉGLÁTÓIPARI TÁRSASJÁTÉK

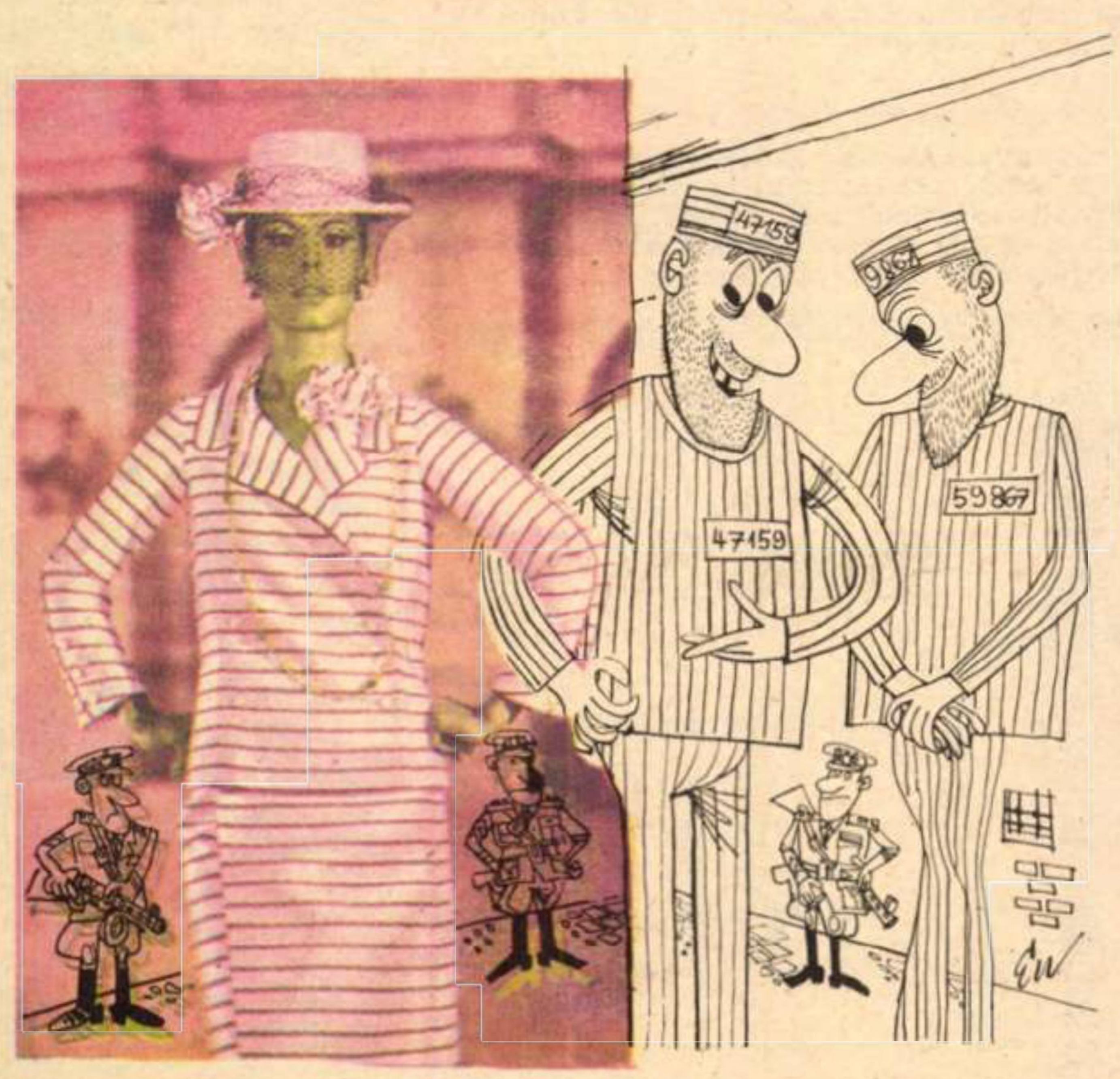

– Keresd a főpincért!...

ALKOTÁS

SZOLIDARITÁS

– A menyasszonyom!

RANGADÓ IDEJÉN

– Nővérke, nem tudja, született újabb gól?

Pesti tudósítónktól

Egy 14—15 év körüli ifjú állít be a Patyolat-szalonba, karján egy vadonatúj farmernadrággal.

— Tessék mondani — kérdezi —, éltelenítést vállalnak?

*

Mint az örök élet iránt fogékony halandó, érdeklődéssel olvastam amerikai tudósoknak azt a tervét, hogy az élet korlátlan meghosszabbításának érdekében, időről időre befagyasztják az embert, s az így tartósított szervezetet bármikor új életre kelthetik, száz év múlva, kétszáz év múlva, százezer év múlva, millió év múlva, tetszés szerint.

Ragyogó módszer, maga a megoldott halhatatlanság! Az ember érdekesnél érdekesebb dolgokat láthat a távoli jövőben, főleg, ha mindig lesz, aki felébreszti. Ha pedig bármilyen oknál fogva nem ébresztik fel, az sem tűnik fel az embernek.

*

Megint volt egy történelmi látomásom. A catalaunumi csata, mint ismeretes, hosszabbítás után is döntetlen maradt. Ekkor Attila és Aetius, a két csapatkapitány pénzdarabot dobott fel, hogy kisorsolják a győztest.

Sajnos, a sorsolás eredményét nem tudom, csak annyi bizonyos, hogy később a hunok jutottak tovább, de csak Rómáig.

*

HUNGAROSEX — olvasom a falragaszon, amelyen egy hiányosan öltözött leányzó szívvel a combján tanúsítja, hogy itt valami magyaros nemiségről van szó. Az arcát nem lehet kivenni, jeléül annak, hogy ebben a dologban nem az arc a fontos. Távol áll tőlem minden álszemérem, sőt, belátom, hogy egy fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari ország sztriptíz nélkül csak sántikálhat a világszínvonal mögött, de talán lehetne valami más nevet is kitalálni a hortobágyi pucérságok iránt fogékony külföldiek számára, lévén Hungária országunk ismert és tisztelt latin neve. Nem hinném, hogy az angolok hajlandók lennének Britannosex, a franciák Gallosex, a spanyolok Hispanosex, vagy az olaszok Italosex néven vetkőztetni a nőnemű látnivalókat. Egy kicsit több önérzetet az idegenforgalmi érdekek keretein belül!

f. l.

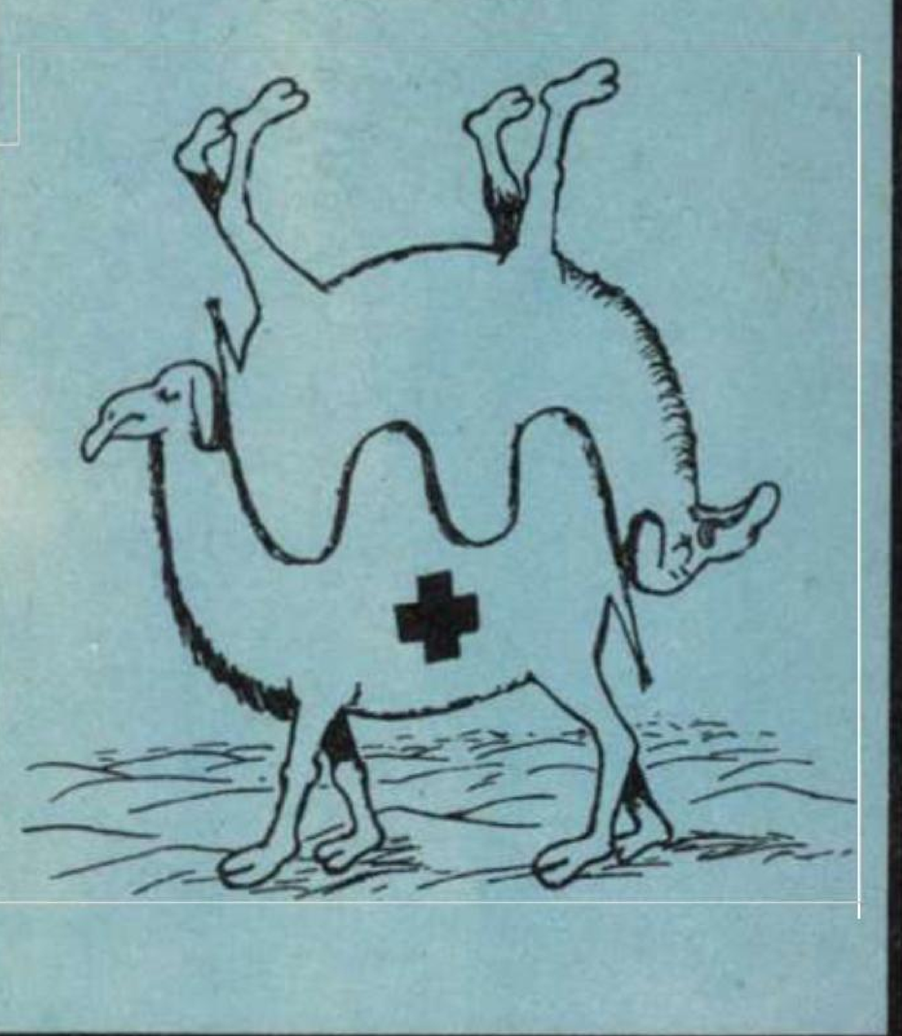
IMPORT HUMOR

SAKK-PARTNEREK

— Igazgató elvtárs, matt!
— Jól meggondolta a lépését?

ELSŐSEGÉLY

ARTISTA-ÜGYNÖKNÉL

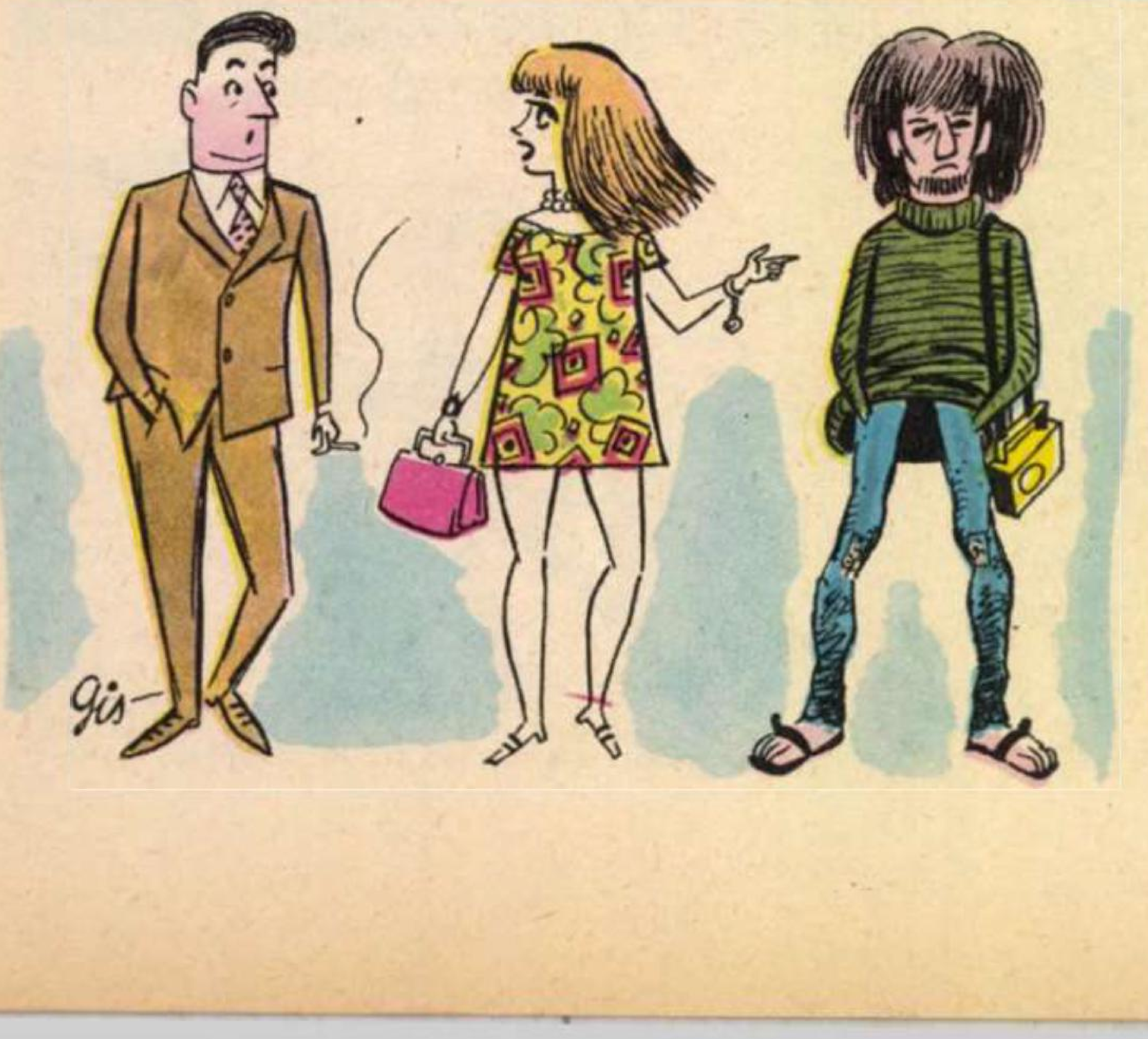
— Bocsánatot kérek, mit ért azon, hogy ez is csak egy olyan tánczenekar, mint a többi?...

ARTISTA CSALÁD

— Százszor figyelmeztettelek már, hogy ehhez a számhoz még túl könnyű a gyerek!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk

MAI ESZMÉNYKÉP

— Lehet, hogy ő jellemtelen, de legalább szép.

Régi muzsikusok jókedve

HELYET AZ ÖREGEKNEK!

A fiatal Berliozt, tanára, Lesueur, nyomatékosan figyelmébe ajánlotta a párizsi Opera főzeneigazgatójának: Rodolphe Kreutzernek.

Kreutzer ezzel a mondattal hárította el magától Lesueur közbenjárását.

— Mi lenne belőlünk, ha annyira pártját fognók az ifjaknak?

AJÁNLÓLEVÉL

1839-ben egy fiatal zeneszerző állított be Léon Pillethez, a párizsi Opera igazgatójához.

Ajánlólevelet hozott Meyerbeertől.

Pillet kibontotta a levelet s elolvasta. Ez állt benne:

— Kérem, szabadítson meg ettől a hülyétől.

A hülye, akit Meyerbeer ilyen melegen ajánlott Pillet figyelmébe, Wagner Richard volt.

VIGASZ

Egy fiatal zeneszerző megkérte Strauss Richardot, mondjon véleményt műveiről.

Strauss teljesítette a kérést. És megmondta a véleményét. Még pedig alaposan.

A vélemény lesújtó volt. Le is sújtotta a fiatal muzsikust, aki sápadtan, letörten vett búcsút szigorú kritikusától.

Strauss ekkor megsajnálta. Visszahívta az ajtóból és így szólt hozzá:

— S ha elfogad tőlem egy tanácsot, fiatal barátom, azt tanácsolom: ne törődjék azzal, amit mondtam. Ne vegye a szívére. Mert látja, nekem, néhány évtizeddel ezelőtt ugyanezt mondták. Szóról szóra.

REMEK ÜZLET

A Sevillai borbély és az Othello egész Európában sikert aratott. Nagy sikert! Néhány esztendővel a két bemutató után közölték az ifjú Rossinivel, hogy tisztelői szobrot akarnak állítani neki.

— Mibe kerül a szobor?

— Körülbelül húszezer frankba — hangzott a válasz.

Rossini néhány pillanatig gondolkozott, majd így szólt:

— Adjatok nekem tízezret és magam állok a talapzatra.

LUDAS MATYI kereső szolgálata

RÁDIÓS, MAGNÓS, FOTÓS RÉSZLEG

Orionton táskarádióm ferrit-rúdja eltörött, sem nálunk, sem Szegeden nem találok másikat.

Molnár Ferenc
Székesfehérvár,
Népköztársaság út 42.

Qualiton magnómba több mint egy hónapja keresek szíjkészletet. Sikertelenül.

Varga György
Szigetszentmiklós,
József Attila telep III. 3.

Hol van a szilícium-dióda „előfordulási helye"?

Tőzsér Ágnes,
Gyöngyös

„Terta 922"-es magnetofonomhoz meghajtószíjat keresek.

Varga György
Budapest, VIII.,
Diószeghy u. 14.

Hiába tettem tűvé a várost, Fonika lemezjátszómhoz nem sikerült tűt szereznem. Veszélyben a nyári szabadságom legkellemesebb időtöltése.

Simon Antal
Szekszárd, Mikes u. 3.

Másfél éve keresek olyan vaku-szinkronzsinórt, amelyik nem romlik el rövid használat után.

Horányi Ferenc
Bp. III., Bécsi u. 86.

MOTOROS RÉSZLEG

Kiskunmajsa, Kiskunfélegyháza, Kecskemét, Baja, Szeged, Budapest. Eddig ezeken a helyeken próbáltam akkumulátort venni Simson Star motorkerékpáromhoz. Hol keressem tovább?

Hegedűs Nándorné
Kiskunmajsa,
Bajcsy-Zs. u. 18.

Komar kismotoromhoz sehol sem lehet pótalkatrészt szerezni. Nekem most első lánckerékre lenne égető szükségem. Ezért a pár forintos alkatrészért vegyek egy új kismotort vagy utazzam érte Lengyelországba?

Berghammer Ferenc
Székesfehérvár,
Vas utca 6.

Pannónia motorkerékpáromhoz hasztalan keresek külső hátsó gumit. pedig jártam érte Siófok, Enying, Polgárdi üzleteiben.

Márton Szabolcs
Polgárdi-Tekeres puszta

UNI 5,5 Niagara C motoros szivattyúmhoz második éve keresek zavarszűrőt, sehol sincs. Rádiós szomszédaimtól ezúton is elnézést kérek a további zavarásért.

Lénárd Ferenc
Bicske, Munkácsy u. 1.

VEGYES RÉSZLEG

Amióta januártól olcsóbb lett a *préselt* marhasó, hiába járom Somogy, Baranya üzleteit, sehol sem kapható. Kérődző állatoknál még csak lehet pótolni takarmányba kevert konyhasóval, de a lovaknál ez az eljárás nem válik be. Inkább legyen drágább a préselt marhasó, csak árulják.

Reményi Ottó
fogatgazdaságvezető
Sasrét, u. p. Terecseny

Miért nincs az olcsó Pax golyóstollbetétből sem Miskolcon, sem Győrben, sem Budapesten? Parker és Mont Blanc betétek kaphatók ugyan, de azok jóval drágábbak.

Balogh Ferenc
Miskolc, Széchenyi u. 8.

A csongrádi és a szentesi üzletekből eltűnt az ízletes konzervdobozos töltöttpaprika. Hol látták utoljára?

Víg Sándorné,
Szentes

Fél éve kísérletezem száz méter hosszú, félcollos vastagságú horganyzott vascső beszerzésével. Kutam nagyon mély és távol áll a házamtól, ezért kellene nekem ennyi cső.

Dani Dániel
nyug. tanár,
Érd

Kicsi ország – nagy történelem I.

ISTEN KARDJA

– Látta valaki, amikor megtaláltad?

HUNOR ÉS MAGOR

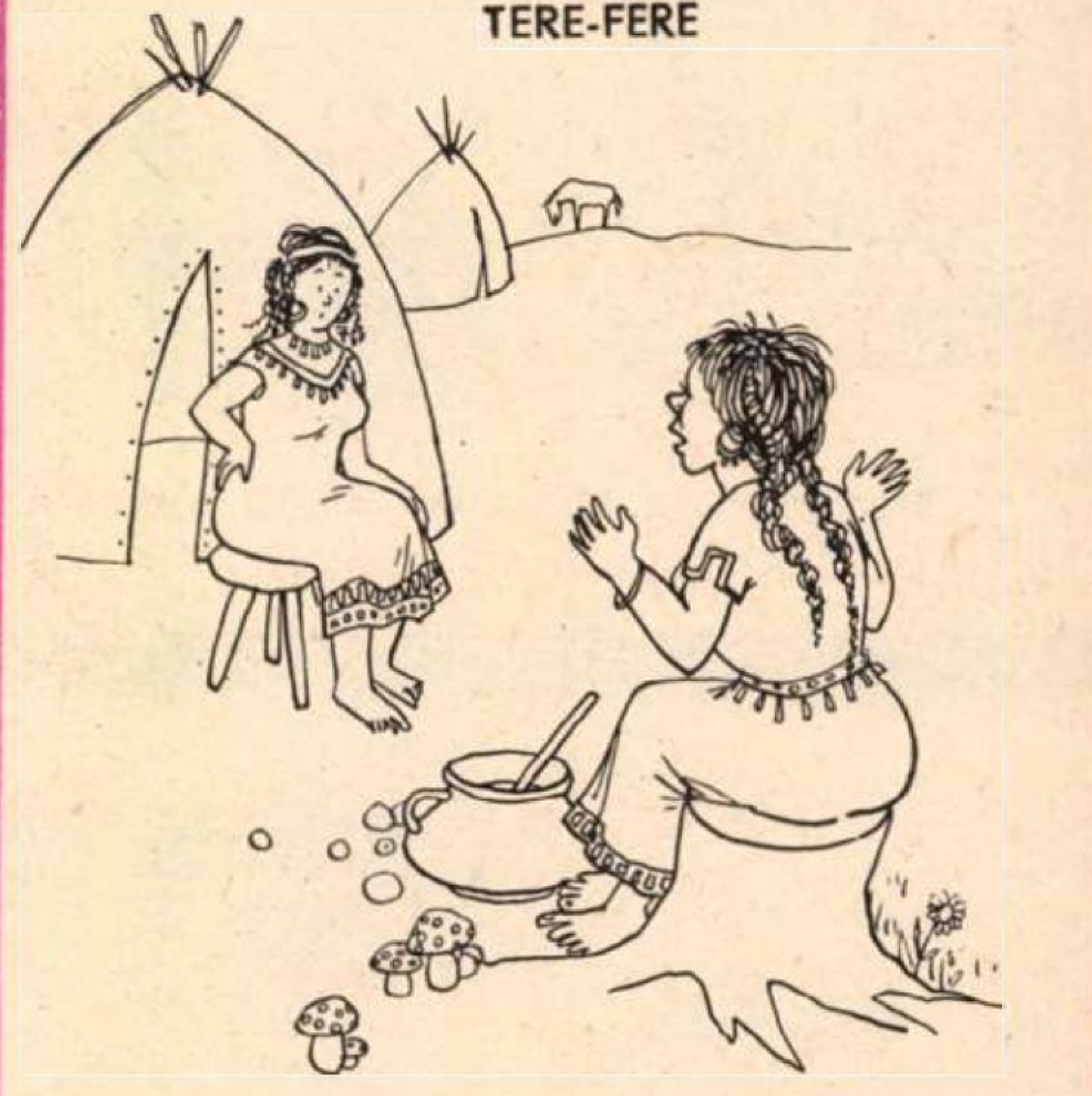
– Úgy látszik, a csodaszarvast kilőtték a külföldiek...

LEVÉDIÁBAN

– Asszony, pakolj, indulunk!

TERE-FERE

– ... utána végy egy csupor kancatejet...

Brenner György rajzai

PESTI GYEREK

Lent, a pesti utca sarkán,
hol a nép hullámzik tarkán,
láttam egy kis gyereket,
amint áll, mint árva gólya,
s csikket tartva kis kacsója
bodor füstöt ereget.

Jött egy régimódi néni,
aki nem bír ilyet nézni,
és megdöbbent némileg:
– Hagyd ezt, fiam, a nagyoknak,
dobd el rögtön, mert megmondlak
a tanító néninek!

– Nyugi, – szólt a szende gyermek, –
engem ugyan nem kever meg,
hagyjuk hát a link dumát.
Ezzel úgyse húz a csőbe,
én tudniillik csak jövőre
kezdem meg az iskolát.

Szőnyi Zoltán

RÉBUSZ

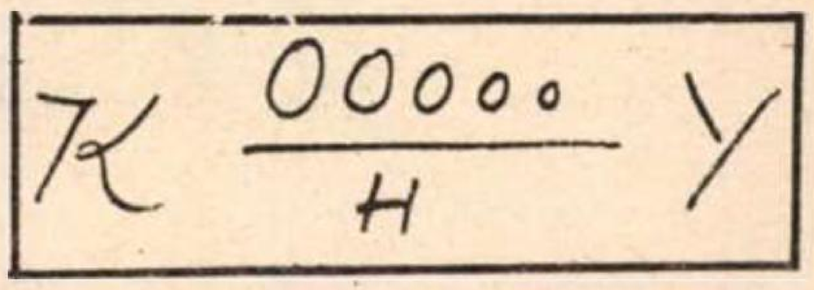
A 24. sz. rejtvényünk megfejtése:

Hegyen-völgyön

A 100 forintos díjak nyertesei:
Szabó Éva, Nyíregyháza, Toldi utca 55/A.
Herrmann György, Kalocsa, Tomori u. 49.
Kain Katalin, Budapest, XIII., Sziget u. 38.

26. SZ. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb július 5-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

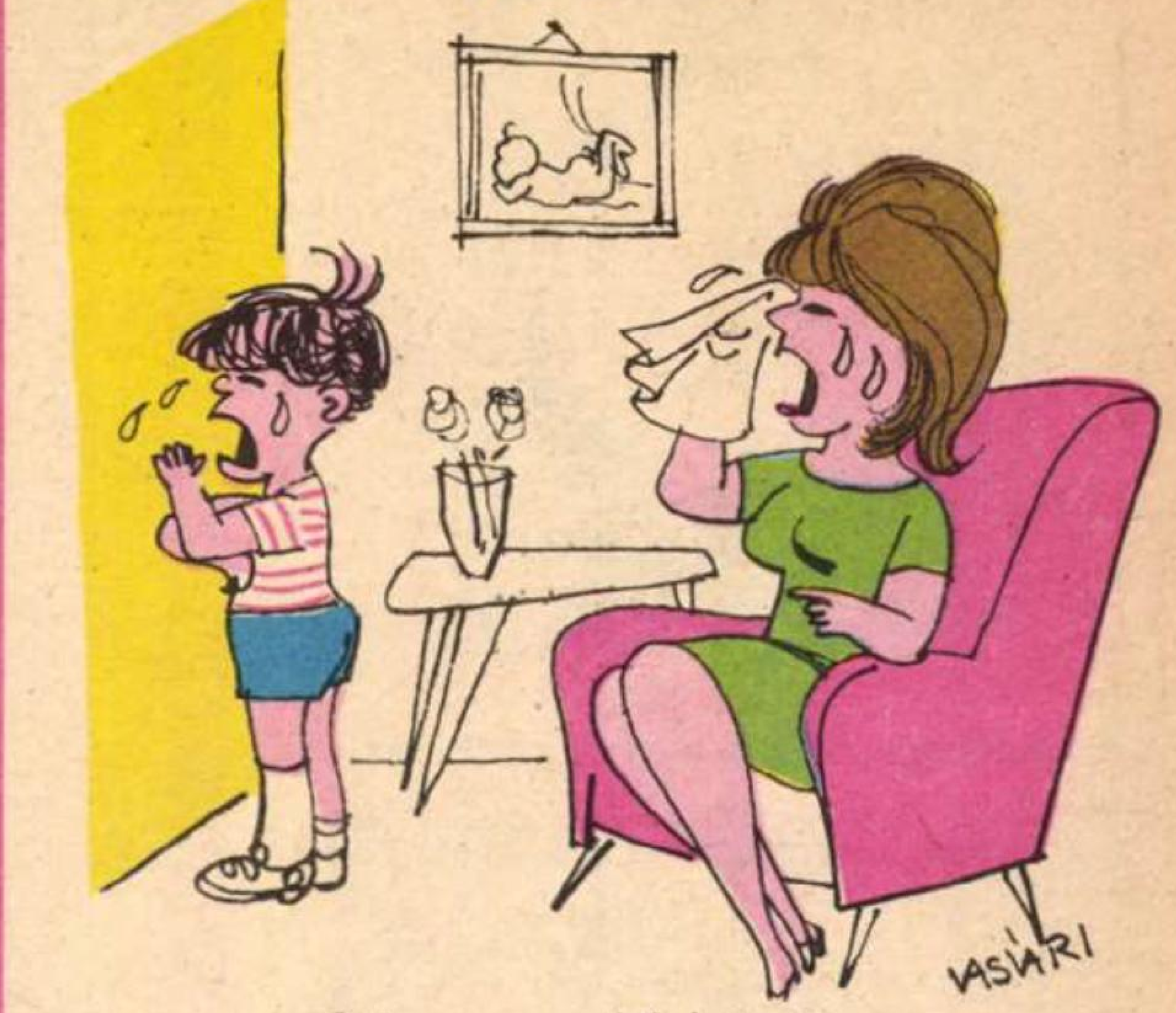
A GYANAKVÓ FÉRFI

Várnai György rajza

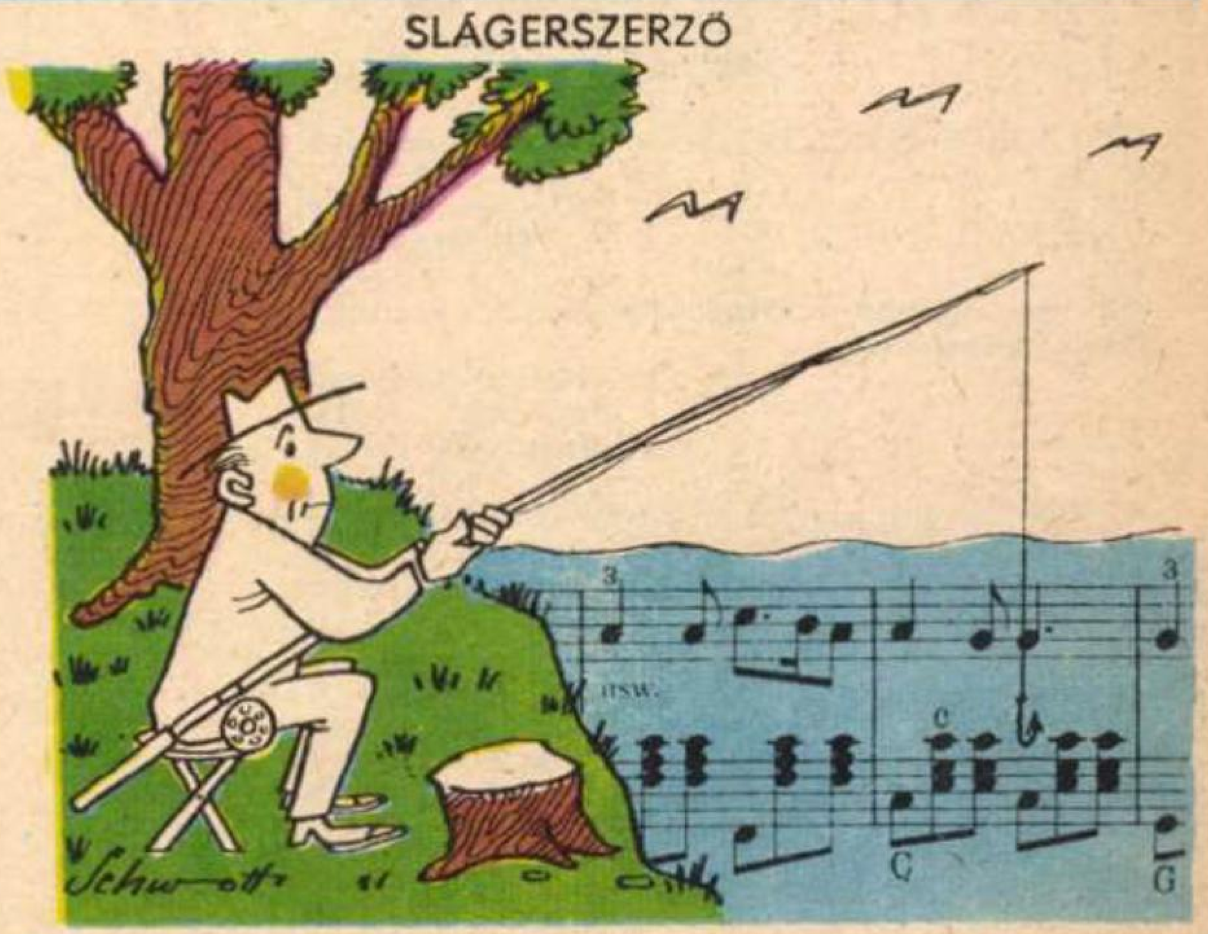
– Mondja, Lilike, hű tudna maradni hozzám addig, amíg úszom egy pár tempót?

NŐI DOLGOK

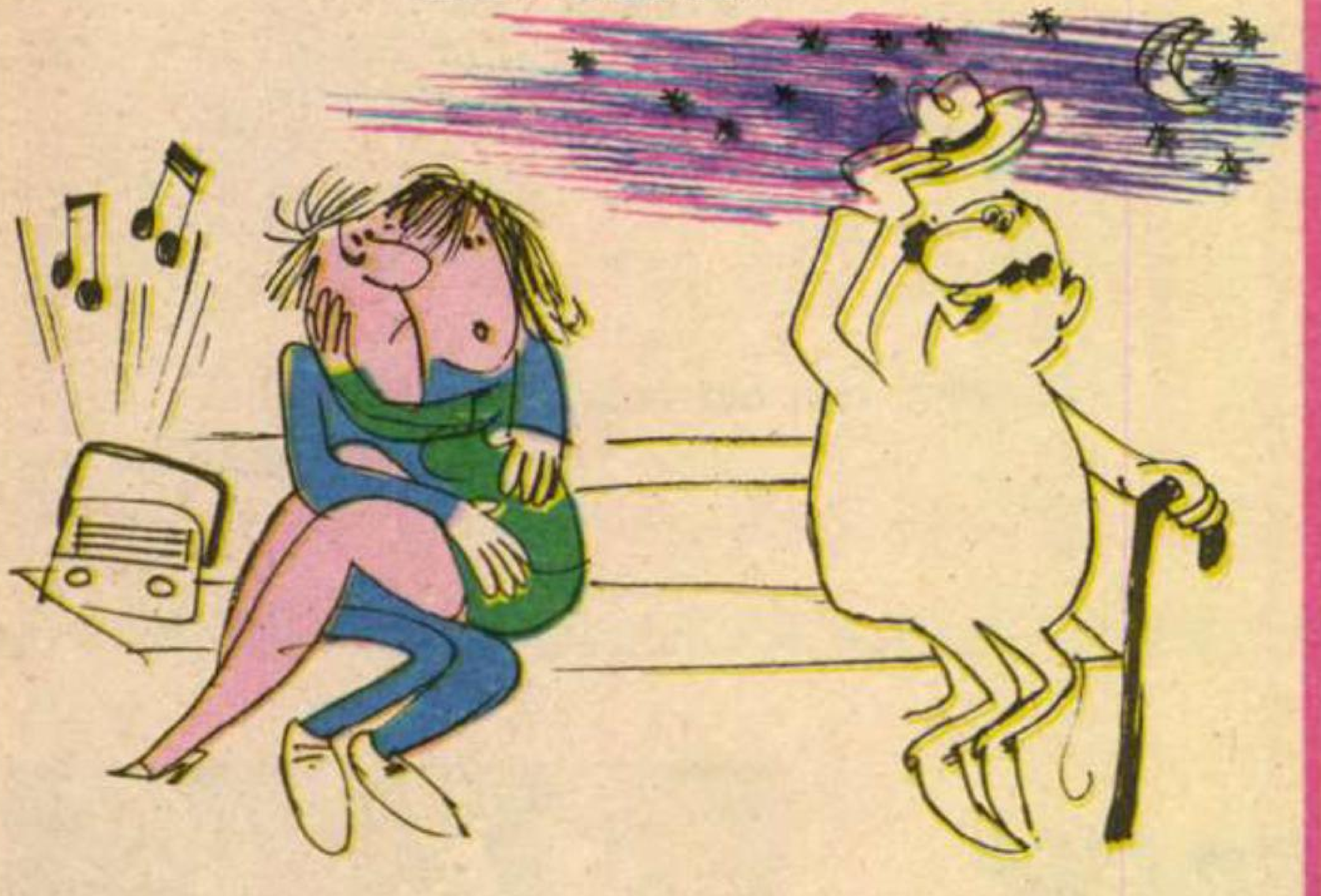

– Nekem ugyan bőghetsz!

SLÁGERSZERZŐ

ESTE A LIGETBEN

– Csak meghallgatom az időjárásjelentést és megyek tovább ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A hajó, amelyen egy skót cég utazója hazatérőben volt, zátonyra futott. Másfél napi veszteglés után az utazó a következő sürgönyt küldte cégének:

„Hajóm másfél nap óta zátonyon stop kábelválaszt mit csináljak stop"

A válasz rövidesen megjött és ez állt benne:

„Vegye ki azonnal szabadságát stop".

*

Prepatics Olaszországba megy a feleségével. Ellátogatnak Rómába, ahol többek közt megnézik az amfiteátrum romjait is.

— Na — mondja Prepatics — itt se nagyon sietnek a renoválással.

— Miből gondolod? — kérdi az asszony.

— Abból — feleli Prepatics —, hogy három évvel ezelőtt, amikor itt jártam, pont így nézett ki ez az épület.

SZABADFOGÁSÚ BIRKÓZÁS

– Nekem azt mondták, hogy a sport felüdít ...

DÍNOM-DÁNOM

– Úgy látszik, jobban bírom az italt, mint őt ...

CSEPELI HÁZIASSZONY

– Megőrültél, fiacskám? Holnap meccs van, és te vissza akarod vinni a sörösüvegeket?

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.02701/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre